

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి : 52

సంచిక : 7-9

విజయవాడ

5-5-2019

పేజీలు : 24

వెల : రు. 10/-

మరో ప్రజాకర్షక పథకం న్యాయ్ (NYAY)

లోక్ సభ ఎన్నికలకు వెళ్ళటానికి ముందు మోడీ ప్రభుత్వం 5 ఎకరాలు, అంతకులోపు వున్న రైతులకు సంవత్సరానికి 6000 రూ॥ను పెట్టుబడి సాయంగా అందిస్తానని తన చివరి బడ్జెట్ లో ప్రకటించింది. తెలంగాణా రాష్ట్రప్రభుత్వం ఇదే విధమైన పథకాన్ని అసెంబ్లీ ఎన్నికల ముందు ప్రవేశపెట్టి అమలుపరిచింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, మరికొన్ని ఇతర రాష్ట్రాలు కేంద్రప్రభుత్వ పథకానికి అదనంగా మరికొంత మొత్తాన్ని ప్రకటించాయి.

ఎన్నికల ప్రచారంలో భాగంగా కాంగ్రెసుపార్టీ తాను అధికారంలోకి వస్తే న్యాయ్ అదాయ యోజన (NYAY-కనీస ఆదాయ పథకం) పథకం అమలుచేస్తానని ప్రకటించింది. ఆ పార్టీ నాయకుడు రాహుల్ గాంధీ ఇది పేదరికంపై చివరి అస్త్రం అవుతుందని చాలా గట్టిగా చెబుతున్నాడు. ఈ పథకం ప్రకారం, దాదాపు 5 కోట్ల నిరుపేద కుటుంబాలకు సంవత్సరానికి రు. 72000 నేరుగా వారి బ్యాంకు ఎకౌంట్ లో జమ చేయబడుతుంది.

ఈ రెండు పథకాలకి, లబ్ధిదారులకు నేరుగా ఆర్థిక సహాయం అందించే సార్వత్రిక కనీస ఆదాయం (యూనివర్సల్ బేసిక్ ఇన్ కం) పథకమే ఆధారం. భారతదేశంలో పేరు ప్రఖ్యాతలు గడించిన ఎంతోమంది ఆర్థికవేత్తలు న్యాయ్ పథకాన్ని పేదలకు కనీస ఆదాయాన్ని స్థిరపరిచే సంక్షేమ పథకంగా కీర్తిస్తున్నారు. నిరుద్యోగ భృతిగానో లేక ఎన్నికల హామీగానో కాక ఈ పథకాన్ని రాజ్యాంగపు హక్కుగాను, సామాజిక భద్రతగాను చూడాలని వారు పేర్కొంటున్నారు.

‘న్యాయ్’ పథకం అమలుకి సంబంధించిన సాధ్యసాధ్యాలపై విస్తృతమైన చర్చ జరుగుతూ వుంది. ఈ విషయమై కాంగ్రెస్ పార్టీ సలహా సంప్రదింపులు జరిపిన ఆర్థికవేత్తలలో రఘురాం రాజన్ కూడా వున్నారని, ఆయన ‘న్యాయ్’ని ఆచరణ సాధ్యమైన పథకంగా అంగీకరించాడని రాహుల్ గాంధీ చెబుతున్నాడు. కానీ చాలామంది న్యాయ్ పథకం ఆర్థికంగా నిలబడలేదని భావిస్తున్నారు. ఎందుకంటే ఈ పథకానికి సంవత్సరానికి 3.6 లక్షలకోట్ల రూపాయలు అవసరమవుతాయి. ఈ పథకం సామాజిక ఒత్తిళ్ళను ప్రేరేపించే అవకాశముందని, అమలు చేయటానికి కష్టసాధ్యమైనదని ప్రొ॥జయతీఘోష్ అభిప్రాయపడ్డారు. ఇప్పుడు ఇస్తున్న అనేక సబ్సిడీలను రద్దుచేస్తేనే ఈ ‘న్యాయ్’ పథకం

అమలు కాగలుగుతుందని ఒక ప్రఖ్యాత ఆర్థికవేత్త అన్నారు. ఆహార ధాన్యాలపై ఇచ్చే సబ్సిడీ, ఎరువులపై ఇచ్చే సబ్సిడీ, పెట్రోలియం ఉత్పత్తులపై ఇచ్చే సబ్సిడీ, జాతీయ ఉపాధిహామీ పథకానికి అయ్యే ఖర్చు, ఎస్.సి., ఎస్.టి. సంక్షేమానికి, ఆవాస యోజన పథకానికి ఇంకా ఇలాంటివే మరికొన్నిటికీ అన్నీ కలిపి 5 లక్షల కోట్లు అవుతాయి. వీటన్నిటినీ ఆపేస్తే ‘న్యాయ్’ ని విజయవంతంగా అమలు చేయవచ్చు. ప్రతి సంవత్సరం బడా పారిశ్రామికవేత్తలకు ఇచ్చే 6 లక్షల కోట్లు గురించి ఈ సందర్భంగా ఎవరూ ప్రస్తావన చేయలేదు. భవిష్యత్తులో ఏం జరగబోతోందనేది జరుగుతున్న ఈ చర్చ తెలియజేస్తోంది.

గత ఏడు దశాబ్దాలలో దేశంలో ఆర్థిక అసమానతలు తీవ్రమవుతూ ఆందోళనకర స్థాయికి చేరుకున్నాయి. విశాల ప్రజాబాహుళ్యం పేదరికం లోనూ, కష్టాలలోనూ మగ్గుతూ ఇది భరించలేని స్థాయికి చేరింది. పేదరికాన్ని తగ్గించే చర్యలుగానీ, నిర్మూలించే చర్యలుగానీ చేపట్టాల్సిన అవసరాన్ని ఎవరూ కాదనరు. ఇది ఎలా చెయ్యాలనేదే ఇప్పుడు ప్రశ్న. వివిధ కాలాల్లో ప్రభుత్వాలు చేపట్టిన పేదరిక నిర్మూలనా చర్యలన్నీ కూడా వాటి లక్ష్యాన్ని చేరుకోవటంలో విఫలమయ్యాయని గత అనుభవాలు తెలియజేస్తున్నాయి.

బ్రిటీషు పాలనాకాలంలో వరదలు, కరువులులాంటి సంక్షోభ సమయాలలో ఉపశమనంగా వేతనంతో కూడిన పనిని కల్పించేవారు. అధికారమార్పిడి అనంతరం కొద్ది దశాబ్దాలు ఇది కొనసాగించబడింది.

వేతనంతో కూడిన పని స్థానే పేదరిక నిర్మూలనా కార్యక్రమంగా శాశ్వత ప్రాతిపదికన ఆదాయ వనరులను కల్పించాలన్న విషయంపై 1960వ దశకం చివర్లో చర్చ సాగింది. తదనంతరమే గరీబీహారావో నినాదం, ఇందిరాగాంధీ 20 సూత్రాల కార్యక్రమం చోటుచేసుకున్నాయి. ఈ కార్యక్రమం క్రింద లబ్ధిదారులకు మేకలు, ఆవులు, గేదెలు మొదలగునవి అందజేయబడ్డాయి. ఆయా పశువుల పెంపకం ద్వారా వారు ఆదాయాన్ని పొందగలగటం దాని ఉద్దేశం. ఒక దశాబ్దం తర్వాత లబ్ధిదారులను పేదరికం నుండి బయటపడవేయించటంలో ఈ కార్యక్రమం విఫలమైందని అప్పటి ప్రణాళికా విభాగం దీని పనితీరును సమీక్షించి తేల్చింది. పేదరికాన్ని పోగొట్టటానికి మరోదారి వెతకాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.

అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గ పోరాట ధీక్షాదినం మేడే వర్ధిల్లాలి!

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపాదకుడు

పి. జస్వంతరావు

వెబ్సైట్ :

www.janasakthionline.com

ఈ-మెయిల్ :

janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 52 సంచిక : 7-9

5-5-2019

లోపలిపేజీల్లో....

చరిత్ర పుటలనుండి :

జలియన్‌వాలాబాగ్

మారణకాండకు నూరేళ్ళు

3

డాక్యుమెంట్ :

ఇటలీ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రకటన

9

ప్రజల తత్వశాస్త్రం

14

రాజకీయార్థికం :

తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం

హామీలు-అమలు

17

సిఆర్‌జెడ్ నియమాలు 2018

23

అంతర్జాతీయం :

న్యూజీలాండ్

20

అల్జీరియా

21

హనోయ్ సమావేశం

22

ప్రకటన :

లాంజఘర్ నిర్బంధంపై

14

రిపోర్టులు :

కార్లమార్చ్ ద్వితీయతయంతి సభ

9

మేడే జెండా ఆవిష్కరణలు

2

నివాళి :

అరుణోదయ రామారావు

9

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-
సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

ఇరుసవూ :

పి. జస్వంతరావు, సంపాదకుడు

32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్, ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

ఈ వైఫల్యం మరో చర్చకు దారితీసి, వేతనంతో కూడిన పనిని, ఆస్తులను ఏర్పాటుచేయటం రెంటినీ కలిపి పేదరిక నిర్మూలనా కార్యక్రమంగా చేపట్టాలన్న సూచనలు వచ్చాయి. ఇది ఉద్యోగితను హామీ చేసే పథకాల ఏర్పాటుకు దారితీసి చివరకు జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకంగా పరిణామం చెందింది.

మరోవైపు ఆకలితో అలమటిస్తున్న ప్రజలు ప్రభుత్వం సమకూర్చిన ఆస్తులద్వారా ఫలితం పొందేవరకు ఆగాల్సిందేనా, వాళ్ళకు తక్షణం తిండి కావాలి కదా అన్న వాదనల ఫలితంగా వచ్చినవే రెండు రూపాయలకు కిలో బియ్యం, అన్నా క్యాంపిన్లు మొదలగునవి. ఇవి ప్రజల్ని నిరంతరం పాలకులు ఏం విదిలిస్తారా అని ఎదురుచూసే బిచ్చగాళ్ళుగా చేశాయి.

ఒకటి తర్వాత ఒకటిగా వచ్చే ప్రభుత్వాలు తమ పాలనా కాలంలో పేదరికానికి దిగువన ఉన్నవారి సంఖ్య గణనీయంగా తగ్గిందని తప్పుడు లెక్కలతో ప్రచారం చేసుకున్నా, ప్రజల పేదరికం అత్యున్నత స్థాయికి చేరటమే వాస్తవం. ఇటీవలి జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకంతో సహా పేదరిక నిర్మూలనా కార్యక్రమాలేవీ కూడా దేశంలో పేదరికాన్ని పారదోలలేకపోయాయని అధికారిక అధ్యయనాలు కూడా తెలియజేస్తున్నాయి.

ఈ పథకాలు వైఫల్యం చెందటానికి ప్రధాన కారణం అవి భారతదేశంలో పేదరికానికిగల కారణాలను కనీసంగా కూడా తాకకపోవటం. ఈ రోజుకీ దున్నేవానికి తానుదున్నే భూమిపై హక్కు లేదు. దాదాపు 60శాతం సాగుదారులు భూమిహక్కు లేని రైతులే. దున్నేవానికి భూమి ప్రాతిపదికగా భూమి పంపిణీ జరగనంతకాలం భారతదేశంలో అభివృద్ధి వుండదు. అది మాత్రమే ప్రజల జీవన పరిస్థితులను మెరుగుపరిచి వారు గౌరవంగా బ్రతికేట్లు చేయగలదు. మెజారిటీ గ్రామీణ ప్రాంత ప్రజానీకానికి సరియైన ఉపాధి అనే ప్రత్యామ్నాయం లేకనే నిరుద్యోగులుగా మిగిలి వున్నారు.

దేశంలోని శ్రమజీవులు సృష్టిస్తున్న సంపదనంతా సామ్రాజ్యవాదులు, దేశంలోని పిడికెడు మందిగానున్న బడాబూర్జువాలు దోచుకుంటుంటే, జాతీయ సంపదలో అత్యల్పభాగం మాత్రమే ప్రజలకు చేరుతోంది. సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ, ఆధిపత్యం, అర్థవ్యూహల్లో సంబంధాలు భారతదేశంలో పేదరికానికి ప్రధాన కారణాలుగా వున్నాయి. అర్థవ్యూహల్లో వ్యవస్థ రద్దుకానంతవరకు, దేశంనుండి సామ్రాజ్యవాదాన్ని పారద్రోలనంతవరకు దేశంలో పేదరికం కొనసాగుతూనే వుంటుంది. ప్రజలను కష్టాలకు, దుఃఖాలకు గురిచేస్తూనే వుంటుంది.

❖

విఐఎఫ్‌ఐయూ(న్యూ) ఆధ్వర్యంలో 'మేడే' జెండా ఆవిష్కరణలు

'భారత ప్రజల జీవితాల్లో సంక్షోభాన్ని సృష్టిస్తున్న దోపిడీ పాలకవర్గాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు, రైతాంగం, మధ్యతరగతి వర్గాలు సంఘటితంగా పోరాడాలి; నిజమైన ప్రజాస్వామ్యం సాధనకోసం నడుం బిగిద్దాం; దేశ సంపదను విదేశీ గుత్తకంపెనీలకూ, సామ్రాజ్యవాదులకూ దోచిపెడుతూ పేద, ధనిక అంతరాలు పెంచి, నిరుద్యోగాన్ని పెంచిపోషిస్తూ, ప్రజలను బిచ్చగాళ్ళుగా మారుస్తున్న దళారీ పాలకుల విధానాల్ని తిప్పికొడదాం' అని విఐఎఫ్‌ఐయూ(న్యూ)రాష్ట్ర అధ్యక్ష కార్యదర్శులు కామ్రేడ్స్ సి. పెద్దన్న, జె. కిషోర్‌బాబు పిలుపునిచ్చారు. ఈ పిలుపుమేరకు రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో కార్మికులు, రైతు-కూలీ శ్రామిక ప్రజలు చికాగో అమరవీరులను స్మరించుకుంటూ మేడే పతాకాలను ఆవిష్కరించారు.

'8 గం||ల పనిదినాన్ని కార్మికసంక్షేమ చట్టాలను అమలుపరచాలి; ట్రేడ్‌యూనియన్లు పెట్టుకోవడం కార్మికుల హక్కు. దీనిపై పాలకులు పెడుతున్న ఆంక్షలను రద్దుచేయాలి; కనీస వేతనం రూ.18 వేలు, కనీస పెన్షను రూ.6 వేలు ఇవ్వాలి. సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలి; ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను, సంస్థలను అమ్మడం, నిర్వీర్యం చేయడం, ప్రైవేటీకరించడం ఆపివేయాలి. కార్మికుల, ఉద్యోగుల తొలగింపులు ఆపాలి.; ప్రభుత్వ రంగంలోని ఉద్యోగ ఖాళీలన్నింటినీ భర్తీచేయాలి.; తాత్కాలిక ప్రాతిపదికపై తీసుకునే కాంట్రాక్టు, కాజువల్, జెట్‌సోర్సింగ్ ఉద్యోగ పద్ధతిని రద్దుచేసి, శాశ్వత ప్రాతిపదికన ఉద్యోగాలు కల్పించాలి. ఇప్పటికే ఈ పద్ధతిలో పనిచేస్తున్న వారిని క్రమబద్ధీకరించాలి. సిపియస్‌ను రద్దుచేసి పాతపెన్షను విధానం పునరుద్ధరించాలి.; వ్యవసాయరంగాన్ని రక్షించాలి. బహుళజాతి కంపెనీల దోపిడీనుండి రైతాంగాన్ని రక్షించాలి. రైతుల పంటలకు గిట్టుబాటు ధర కల్పించాలి.; వ్యవసాయాధారిత పరిశ్రమలను నెలకొల్పాలి. ఇప్పటికే వున్న వాటిని రక్షించాలి.; దళితులపై, మహిళలపై, మైనారిటీలపై దాడులనూ, హత్యాచారాలను అరికట్టాలి.' అని ఈ సందర్భంగా కార్మికులు డిమాండ్ చేశారు.

'అటవీ సంపదను దోచుకోవడంకోసం ఆదివాసీలను అడవులనుండి గెంటివేసే పాలకుల విధానాల్ని తిరస్కరించమని, కులవ్యవస్థ రద్దుకొరకు పూర్వం సాంస్కృతిక మతభావాల నుండి విడగొట్టుకుందామని, అగ్రకులాలనబడే రైతుకూలీ పేదలకు-దళిత, నిమ్నజాతుల, కష్టజీవుల మధ్య వర్గఘట్టతను సాధిద్దామని వారు నినదించారు.

❖

సామ్రాజ్యవాద క్రొర్యానికి నిదర్శనమైన జలియన్ వాలాబాగ్ మారణకాండకు సూరేళ్లు

ఈ (2019) ఏప్రిల్ 13తో సూరేళ్లు పూర్తి చేసుకున్న జలియన్ వాలాబాగ్ నరమేధం, ఆనాడు భారతదేశం దేశాన్నే కుదిపివేసింది. నేటికీ నాడు జరిగిన ఘోర అకృత్యాలను తలుచుకుంటుంటే ప్రపంచానికి నాగరికతను నేర్పిన వాళ్లమని విప్రవీగ్ బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాద పాలకుల అమానుషతత్వం బట్టబయలువుతుంది.

పంజాబీల నూతన సంవత్సరం పండుగ 'వైశాఖి' రోజున 1919 ఏప్రిల్ 13న అమృతసర్లోని ఒక పార్కు పేరయిన జలియన్

తెచ్చుకున్న మందుగుండు సామాగ్రి అయి పోవటమే కాని మరొకటి కాదు. ఈ మాటను స్వయంగా విచారణ కమిషన్ కు జనరల్ డయ్యర్ జవాబుగా చెప్పివున్నాడు. సిక్కుల పవిత్ర స్వర్ణ దేవాలయం వున్న అమృతసర్ పట్టణం జనాభా ఆనాటికి లక్షా 60 వేలు. అక్కడికి 35 మైళ్ల పడమటిగా పంజాబీల రాజధాని నగరం (ప్రస్తుతం పాకిస్తాన్ లో వుంది) లాహోరు ఉంటుంది. పంజాబీల నూతన సంవత్సర వేడుకలు జరుపు కోవటానికి చుట్టూపక్కల గ్రామాలనుండి కూడా

వెంట జనరల్ డయ్యర్ వెంటపెట్టుకువచ్చిన సాయుధ సైనికులు ప్రవేశించారు. మెషిన్ గన్లతో కూడిన రెండు మోటారు బళ్లను కూడా వెంట తెచ్చుకున్నారు. కానీ అవి పార్కులోకి ప్రవేశించేందుకు దాని ఇరుకు ద్వారం అవకాశం ఇవ్వలేదు. నిజానికి ఆ రోజు సభలో డా. సత్యపాల్, బారిష్టర్ సైఫుద్దీన్ కిచ్లా ప్రసంగించి ఉండేవారు. కానీ వారిని ముందే అరెస్టు చేశారు. వారి విడుదల కోసం ఎంత ప్రయత్నాలు చేసినా ప్రభుత్వం పెడచెవినిపెట్టింది. ఒకరకంగా నాటి

హంటర్ కమిషన్ ప్రశ్నలకు జనరల్ డయ్యర్ జవాబులు

ప్రశ్న : నువ్వు తోటలోకి ఎప్పుడు అడిగిడావు? వెంటనే ఏమి చేశావు.

జవాబు : నేను కాల్పులు మొదలెట్టించాను.

ప్రశ్న : ఒక్కసారిగానా?

జవాబు : అవును.. వెంటనే! నేనా విషయం గురించి ఆలోచించాను. నా విధిని నిర్వర్తించే నిర్ణయం తీసుకోవటానికి అరనిమిషం కంటే ఎక్కువ సమయం పట్టలేదు.

ప్రశ్న : అప్పటికి జనసమూహం ఏం చేస్తున్నాడు?

జవాబు : వారప్పటికి సభ నిర్వహించుకుంటున్నారు. నడి మధ్యన కొద్దిగా ఎత్తు ప్రదేశంలో నిలబడి, చేతులు అటూయిటూ కదుపుతూ ఒక వ్యక్తి జన సమూహాన్ని ఉద్దేశించి మాట్లాడుతున్నాడు. మా సైనిక దళాలకు ప్రజలకు నడుమ 50-60 గజాల దూరం ఉండొచ్చు. (అప్పటికే అమృతసర్ పట్టణంలో ఆ మధ్యాహ్నం ప్రకటించివున్న 'మార్షల్ లా' (సైనిక చట్టం అమలు) గురించి, జలియన్ వాలాబాగ్ లో సమావేశమైన వారిలో అత్యధికులకు తెలిసివుండకపోవచ్చునని కమిషన్ ముందు డయ్యర్ అంగీకరించాడు.) స్వయంగా లార్డ్ హంటర్ యిలా అడిగాడు.

ప్రశ్న : పోగువడిన జనంలో చాలామందికి 'సైనిక చట్టం' ప్రకటన గురించి తెలిసివుండకపోవచ్చునని భావించి తుపాకీ కాల్పులకు ముందు, వారిని చెదిరిపోమ్మని హెచ్చరించాలని ఆనిపించలేదా?

జవాబు : లేదు.. ఆ సమయంలో నేను అలా చేయలేదు. నేను ఆదేశించిన మార్షల్ లాను ధిక్కరించినందుకు వెంటనే తుపాకులతో కాల్పులు జరపటం నా విధి (ద్యూటీ) అనుకున్నాను.

ప్రశ్న : వారికి మార్షల్ లా ప్రకటించినట్లు తెలుపలేదు సరే.. పౌర పాలనాధికారి అయిన డిప్యూటీ కమిషనర్ ను సంప్రదించారా?

జవాబు : ఆ సమయానికి అక్కడ డిప్యూటీ కమిషనర్ లేడు. ఎవరినైనా అడగటం అవసరమని నేను భావించలేదు. నేనేం చేయాలనేదానికి అప్పటికప్పుడు మానసికంగా సిద్ధం కావాలి. నేనా విషయాన్ని 'మిలిటరీ కోణం' నుంచి ఆలోచించి వెంటనే కాల్పులు జరిపించాను. నేను అలా చేసి వుండకపోతే నా విధి నిర్వహణలో విఫలమయినట్లు.

ప్రశ్న : కాల్పులు జరపటంలో జన సమూహాన్ని చెదరగొట్టటం మీ లక్ష్యమా?

జవాబు : లేదండీ! వారు చెదిరిపోయేదాకా కాల్పులు జరుపుతూనే ఉన్నాను.

ప్రశ్న : చెదిరిపోతున్నట్లు తెలిసిన తర్వాత కాల్పులు ఎందుకు ఆపలేదు?

జవాబు : వాళ్లు పూర్తిగా చెదిరిపోయేదాకా కాల్పులు జరపటమే నా విధి అని భావించాను. కొద్దిగా కాల్పులు జరిపి ఆపినట్లుయితే నేను కాల్పులు జరపటమే తప్పయివుండేది.

వాలాబాగ్ లో నిరాయుధంగా ప్రశాంత చిత్తంతో 20వేల మంది ప్రజలు పాల్గొంటున్న సభపై బ్రిటీషు మిలిటరీ అధికారి జనరల్ డయ్యర్ జరిపించిన కాల్పులలో కేవలం పది నిమిషాలలో వందలాదిమంది చనిపోయి అంతకంటే ఎక్కువమంది క్షతగాత్రులుగా మిగిలిపోయారు. కాల్పులు పది నిమిషాలే సాగటానికి కారణం

చాలామంది వచ్చివున్నారు. అమృతసర్ స్వర్ణ దేవాలయంలో ప్రార్థనలు చేసుకోవటానికి వచ్చే వారితో కూడా కలుపుకొని 20వేల మందిదాకా ఆ పార్కులో జరిగే సభలో పాల్గొనడానికి వచ్చారు. చుట్టూ ఎత్తయిన గోడలున్న ఇళ్ల నడుమ ఒకేఒక్క రాకపోకల సన్నని సందు తప్ప మరేమీ దానికి లేదు. అలావున్న ఒకే ఒక్కదారి

సభ, ఈ నాయకుల అరెస్టులను ఖండిస్తూ జరుపుతున్నది. అప్పటికే చట్టం రూపంలోవచ్చిన 'రౌలత్ యాక్ట్' కు వ్యతిరేకంగా సాగుతున్న ఉద్యమంలో భాగంగా అది జరుగుతోంది. ముప్పై బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం దేశం దేశమేకాక ప్రపంచమంతా నిర్ఘాతపోయేట్లు కనీస హెచ్చరికలు కూడా చేయకుండా

చెల్లాచెదురు చేసే ప్రయత్నం కూడా లేకుండా నేరుగా 10 నిమిషాలపాటు పారిపోవటానికి అవకాశం లేని నిరాయుధ ప్రజానీకంపై 50 మంది పైగా సైనికులు కాల్పులు సాగించారు.

ఒక మూలన వున్న 5 అడుగుల ఎత్తు గోడల మీదుగా దూకి పారిపోదామని యత్నించిన వారిమీద ప్రత్యేకంగా గురిపెట్టి కాల్చి చంపారు. ఆ పార్కు నడిమధ్యన పిట్టగోడ కూడా సరిగాలేని వెడల్పు బావి ఒకటుంది. ప్రాణాలు కాపాడుకుందామని కొందరు, తప్పించుకు పారిపోయే హడావిడిలో బావిని చూసుకోకుండా మరికొందరు గుట్టలు గుట్టలుగా అందులో పడిపోతే, దానినుండి అధికారిక లెక్కల ప్రకారం వెలికివచ్చిన శవాల్లో 120 దాకా

మంది చనిపోయినట్లు హంటర్ కమిషన్ చెప్పిందని రాశారు. (చూడు : గాంధీ నిజ స్వరూపం-పుట 191).

పెద్ద తిరణాలలాగా జరిగే వైశాఖి పండుగ సంబరాలు జరుపుకుందామని అమృతసర్ చుట్టుపట్లగల వల్లెటూరి జనం వచ్చిన సందర్భం అది. ఈ సరమేధాన్ని ప్రత్యక్షంగా నిలబడి అమలు జరిపించిన జనరల్ డయ్యర్ పూర్తిపేరు రెజినాల్డ్ ఎడ్వర్డ్ హోర్ డయ్యర్. ఆ కాలంలో పంజాబు రాష్ట్రానికి (రావల్పిండి నుండి ఢిల్లీ దాకా విస్తరించుకుని ఉంటుంది) లెఫ్టినెంట్ గవర్నరుగా పనిచేసిన వ్యక్తి పేరు కూడా డయ్యర్. అతని పూర్తిపేరు సర్మైకేట్ ఫ్రాన్సిస్ ఒ డయ్యర్. ఏప్రిల్ 14న అంటే సామూహిక హత్యాకాండ

అద్దం పడతాయి. విచారణ సంఘ సభ్యుల డిగిన ప్రశ్న దానికి డయ్యర్లు జవాబులు చూడండి. (మూడవ పేజీలో)

ఇంకా కమిషన్ సభ్యులు అడిగిన పలు రకాల ప్రశ్నలకు జనరల్ డయ్యర్ యిచ్చిన జవాబులను బట్టి కూడా మరికొన్ని విషయాలను గ్రహించవచ్చు.

తాము మొత్తం 1650 రౌండ్ల బుల్లెట్లతో కాల్చామనీ, తనకు కాల్పులు జరపటమే తెలుసు కానీ ప్రజా సమూహాలను ఎలా చెదరగొట్టాలో తెలియదనీ, కాల్చుకుండా చెల్లాచెదురు మాత్రమే చేస్తే, వెనక్కి తిరిగివచ్చినన్ను వెక్కిరించి పోయేవారనీ, తనవద్ద మందుగుండు సామాగ్రి అయిపోయిన పిదప మాత్రమే కాల్పులు

రౌలత్ చట్టం అంటే ఏమిటి? దానినుండి మనం బయటపడ్డామా?

ఏ వ్యక్తినైనా ఈ చట్టం కింద విచారణలేకుండా నిర్బంధంలో ఉంచవచ్చు. నిందుతుని తరపున ఫిర్యాదు చేసుకోవచ్చు కానీ న్యాయవాదిని కూడా అనుమతించరు. ఏ వ్యక్తినైనా కార్యకలాపాలు నిర్వహించే స్వేచ్ఛను కుదించటానికీ, నివాసం విషయంలో విధి నిషేధాలు ప్రకటించటానికీ, ఇళ్లను సోదా చేయటానికీ, అరెస్టు చేయటానికీ, ధరావత్తుని కోరడానికీ ఈ చట్టం అవకాశం కల్పిస్తుంది. ఇది 18-3-1919న శాసనమై 21-3-1919 నుండి అమలులోకి వచ్చింది. అధికార మార్పిడి తర్వాత కూడా పేర్లు మార్చుకుని ఇదేతరహా చట్టబద్ధ అణచివేతలకు అవకాశం కల్పించే చట్టాలు కొనసాగుతూనే వున్నాయి. 1967 డిసెంబరు నుండి కొనసాగుతున్న 'ఉపా' - చట్ట వ్యతిరేక కార్యక్రమాల నిరోధక చట్టం దీనికొక ఉదాహరణ. ఈ చట్టం కింద అరెస్టు చేయబడిన వ్యక్తికి సాధారణ బెయిల్ దొరకదు. 180 రోజులు ఏ కారణం చూపకుండానే నిర్బంధంలో పెట్టవచ్చు. నిందితుడు తన నిర్దోషిత్వాన్ని తానే నిరూపించుకోవాలి. డి.ఎస్.పి స్థాయి పోలీసు అధికారి సమక్షంలో ఇచ్చిన ఒప్పుకోలు ప్రకటన సాక్ష్యంగా చెల్లుబాటువుతుంది. (సంఘటనా ఎక్స్ప్రెస్ పేల్చివేత కేసులో అలా ఒప్పుకున్న వారిని కూడా నిర్దోషులుగా మోడీ ప్రభుత్వం విడుదలచేసింది). ఈ 'ఉపా' చట్టం గతంలో 'పోటా'గా అంతకుముందు 'టాడా'గా మారుపేర్లతో సాగింది. 1963లోనే పార్లమెంటులో చేసిన రాజ్యాంగ సవరణ ద్వారా కమ్యూనిస్టు నాయకులు 1600 మందిని దేశవ్యాపితంగా అరెస్టు చేయటానికి మార్పు చేసినది 1951 నాటి ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ చట్టమే.. ఇన్ని రూపాంతరాలను పొందింది. బ్రిటీషు కాలంనాటి సైనిక శాసనం (మార్షల్ లా) 1958 నుండి 'ప్రత్యేక సైనిక దళాల అధికార చట్టం' పేరుతో ఈశాస్య రాష్ట్రాలలోనూ కశ్మీరులోనూ కొనసాగుతూ ఉన్నాయి. బ్రిటీషు పాలకులు రూపొందించిన 'భారత నేరస్థుతి' (ఇండియన్ పీనల్ కోడ్)ను స్వల్పసవరణలతో రూపాలు మార్చుకుంటూ కొనసాగించటం, భారత పాలక వర్గాలు కొనసాగిస్తున్న అసమాన వ్యవస్థను కాపాడుకోవటానికేనని మనం అర్థం చేసుకోవాలి. ఇవన్నీ పేర్లు మార్చుకుంటూ కొనసాగుతున్న రౌలత్ చట్టపు విత్తనాలకు మొలిచిన విషపు మొక్కలే!!

ఉన్నాయి. మనుషులమీద మనుషులు పడిపోయి ఊపిరాడక చనిపోయిన వారితో బావిలోని వారేకాక వెలుపల కూడా ఉన్నారంటే ఆ దృశ్యం ఎంత భయానకమైనదో ఊహించుకోవాలనిందే. **సామ్రాజ్యవాదం అంటే దోపిడీ, పీడన, అణచివేత!**

మొత్తం 1650 బుల్లెట్లు పేల్చినట్లు డయ్యర్ చెప్పగా అధికారిక లెక్క ప్రకారం 379 మంది మాత్రమే చనిపోయారని ప్రకటించారు. ఆ దుస్సంఘటనపై కాంగ్రెసు పార్టీ (గాంధీ నాయకత్వాన) నియమించిన విచారణ కమిషన్ 1000 మంది దాకా చనిపోయి వుంటారని నివేదించింది. కొందరు 1200 మందిదాకా ఉండవచ్చని రాయగా, హన్స్రాజ్ రహబ్దర్ (ప్రఖ్యాత పంజాబీ రచయిత) ప్రకారం 1516

జరిగిన మరురోజునే ఒక సమావేశంలో లెఫ్టినెంట్ గవర్నర్ డయ్యర్, జనరల్ డయ్యర్ చర్యలను సమర్థించి అధికారికంగా ఆమోదించాడు. వెనువెంటనే ఒక టెలిగ్రాం రూపంలో తన ఆమోదాన్ని తెలియపర్చాడు. పై హత్యకాండపై భారతదేశం మొత్తం ఆగ్రహవేశాలతో ఉడుకెత్తి పోయింది. ప్రపంచ దేశాలూ, బ్రిటను దేశంలో శ్రామికవర్గ నాయకులూ, మానవతావాదులూ కూడా ఖండించారు. స్కాట్లాండ్ రాష్ట్రానికి చెందిన జస్టిస్ హంటర్ను విచారణాధికారిగా, ముగ్గురు భారతీయులతో సహా మరొక 7గురు అందులో సభ్యులుగా గల విచారణ కమిషన్ను నియమించారు. ఆ విచారణ సంఘంముందు జనరల్ డయ్యర్ యిచ్చిన జవాబులు ఆనాటి బ్రిటీష్ పాలకుల, నిరంకుశాధికారుల వైఖరికి

ఆగిపోయాయనీ, కాల్పులవల్ల గాయపడిన వారికి వైద్య సౌకర్యాలను కల్పించే బాధ్యత తనదికాదనీ అది వైద్య సమస్య అవుతుందనీ, జనసమర్థంగా వున్నవైపునే కాల్పులు ఎక్కువ చేశామనీ.. వారు అలా సమావేశం కావటమే శిక్షకు పాత్రులయినట్లనీ.. ఇంత నిష్కర్షగా కర్కశంగా జవాబులిచ్చాడు జనరల్ డయ్యర్.. అంతేకాదు; ఈ కాల్పుల ద్వారా పంజాబు రాష్ట్రంలో మళ్లీ తలెత్తబోతున్న (1857 తరహా) తిరుగుబాటు శక్తులందరికీ హెచ్చరికగా కూడా ఈ కాల్పులు జరిపానని చెప్పుకున్నాడు.

ఇంకా ప్రత్యక్ష సాక్షుల కథనాలలో పార్క్ సమీపంలోని మేడమీదనుండి చూచిన గిరిధర్ లాల్ చెప్పిన ప్రకారం - "వందలమంది నా కళ్లముందే చనిపోవటం చూశాను. అత్యంత

ఘోరమైన చర్య ఏమంటే .. పార్క్ బయటకు పోవటానికి వున్న 4-5 చోట్ల దూకిపోదామని ప్రయత్నించిన వారిపై ఎక్కుపెట్టి గురిచూసి కాల్పులు జరిపారు. తొక్కిసలాటతో పడిపోయి మరణించిన వారున్నారు. రక్తం ఏరులైపోయింది. నేలమీద పడుకొన్న వారు కూడా బలయ్యారు. శవాలు గుట్టలు గుట్టలుగా పడివున్నాయి. చనిపోయిన వారిలో పెద్దా, చిన్నా ఉన్నారు. కొందరి పుచ్చెలు పగిలిపోయాయి. ఇంకొందరి కళ్లు, ముక్కులు, కాళ్లు, చేతులు తెగిపోయిన తర్వాత, ఆఖరి శ్వాసవిడిచేలోగా హాహాకారాలతో విలవిలలాడిన వాళ్లతో ఆ మైదానమంతా నిండిపోయివుంది. అయిన వాళ్లను కూడా పట్టించు కోకుండా ఎలాగోలా పారిపోయిన వారున్నారు. మళ్లీ మార్షల్లాను ఇలా ప్రకటించారు. 'రాత్రి 8 గంటలు దాటిన తర్వాత ఇళ్లలోనుండి ఎవరూ బయటకు రాకూడదు. వీధుల్లో రాత్రి 8 తర్వాత కనిపించిన వారిని కనిపించినట్లు కాల్చివేస్తాము'.

ఆనాటి పంజాబు రాష్ట్ర లెఫ్టినెంట్ గవర్నర్ మైకేల్ డయ్యర్ను 1940లో లండన్లో ఒక మీటింగు హాలులో కాల్చిచంపిన ఉద్దంసింగ్ (తర్వాత తన పేరును రామ్మహమ్మద్సింగ్ ఆజాద్ అని మార్చుకున్నాడు) జలియన్ వాలాబాగ్ ఘటన సమయంలో అక్కడే ఉన్నాడు. ఒక అనాధాశ్రమ పాఠశాల విద్యార్థిగా, స్వాతంత్ర్యోద్యమం పట్ల ఆసక్తితో కేవలం వినటానికికాక, ఒక కార్యకర్తగా అందరికీ మంచినీళ్లను అందిస్తూవున్న ఉద్దంసింగ్ ఆ తొక్కిసలాటలో గాయపడి పడిపోయి స్పృహతప్పి తనను కొన్ని శవాలు కప్పివేయగా తర్వాత కళ్లు తెరిచాడు. ఈ అమానుష దురాగతానికి కారకులైన వారిపై పగతో రగిలిపోయాడు. 21 సంవత్సరాల తర్వాత 1940 మార్చి 13న లండన్లోని కాక్స్ హాలులో జరుగుతున్న ఒక మీటింగులో, అది పూర్తయిన వెంటనే మైకేల్ ఓ డయ్యర్ను ఉద్దంసింగ్ రివాల్వర్తో కాల్చి చంపేశాడు. అప్పటికే 12 సంవత్సరాల క్రితం

దుస్సంఘటనను ఎప్పటికీ మరిచిపోలేదు. మన గతకాలపు చీకటి చరిత్రపట్ల ప్రస్తుతకాలపు విద్యార్థులకు తగు స్పృహను కలిగించగలిగితేనే ప్రస్తుత తరాలు మనం ఎక్కడనుండి వచ్చామో, ఎక్కడున్నామో అర్థం చేసుకోగలిగేది అన్నాడు.

వివిధ పార్టీలకు చెందిన 80 మందికిపైగా పార్లమెంటు సభ్యులు, లేబర్ పార్టీ సభ్యుడు పాటీమాక్ ఫెడన్ నాయకత్వాన "జలియన్ వాలాబాగ్ మారణకాండ భారతీయులకూ, ఇంగ్లండులో పౌరులైన భారతీయ మూలాలున్న వారికీ ఒక తీరని వ్యధ. కనుక, ఇప్పటికైనా బ్రిటన్ ప్రభుత్వం అధికారికంగా భారత ప్రజలకు క్షమాపణ చెప్పాలి" అని డిమాండ్ చేస్తూ విదేశాంగ కార్యదర్శికి ఉత్తరం రాశారు.

అయితే బ్రిటీషు ప్రధాని థెరిసామె పార్లమెంటులో ఈ విషయంపై మాట్లాడుతూ బ్రిటీషురాణి క్వీన్ ఎలిజబెత్ గతంలో 'గడచిన మన చరిత్రలో ఇదొక బాధాకరమైన ఉదాహరణ' అంటూ చేసిన వ్యాఖ్యానాన్ని సభ దృష్టికి తెచ్చారు.

'1919వ సంవత్సరం చివరలో అమృతసర్ నుండి రాత్రి రైలులో ఢిల్లీ ప్రయాణిస్తున్నాను. ఒకే బెర్లు ఖాళీగా వుంటే ఎక్కి పడుకున్నాను. పొద్దున్నే చూసేసరికి కంపార్ట్మెంటులో వారంతా మిలిటరీ అధికారులే. నేను వినకుండా వుండలేనంత పెద్దగొంతుతో మాట్లాడుకుంటున్నారు. అందులో ఒకడు విజయగర్వంతో అధికారస్వరంతో మాట్లాడుతున్నాడు. అతడెవరో కాదు డయ్యర్! జలియన్ వాలాబాగ్ హీరో!! అమృతసర్ పట్టణమంతా తన దయాదాక్షిణ్యాలమీద వుండటం! ఆ తిరుగుబాటు పట్టణాన్నిబూడిదపాలు చేద్దామనుకున్నాడట కానీ దయదలిచి అలా చేయలేదట! బహుశా అతను హంటర్ కమిషన్ విచారణ ముందు సాక్ష్యమిచ్చి వస్తున్నట్లున్నాడు. అతని కరడుగట్టిన వైఖరి నాకు అసహ్యం కలిగించింది.'
(జవహర్లాల్ నెహ్రూ-ఆత్మకథ-ఇంగ్లీషు పుట 43)

జలియన్ వాలాబాగ్ కాల్పుల తర్వాత ఎలాగోలా తప్పించుకుని బయటకుపోయిన కొందరు వీధుల్లో ప్రాణాలొదిలేసిన ఘటనలు చాలా వున్నాయి. బాగ్ వెలుపల కూడా శవాల గుట్టలు నేను చూశారు. సాయుధ సైనికులపైకి ఒక కర్రగానీ, రాయిగానీ విసిరినవారే లేక పోయినా యింత నరమేధం జరిగిపోయింది." (సికిందర్సింగ్ రాసిన జలియన్ వాలాబాగ్ - ఉద్దంసింగ్ పుస్తకంనుండి).

జలియన్ వాలాబాగ్ మారణకాండ తర్వాత కూడా క్రూర అణచివేతల వర్షం కొనసాగింది. తెల్ల దొరలు నడుస్తున్న రోడ్లపై నల్లవారు (భారతీయులు) నడవకూడదనీ, మోకాళ్లపై దేక్కుంటూ, పొట్టలపై పాక్కుంటూ నడవాలని ఆదేశాలు జారీ చేశారు. ఈ ఆదేశాలను ధిక్కరించినా, నిర్లక్ష్యం చేసినా కొరడాలతో కొట్టి హింసించారు. భారతదేశంలోనే అత్యంత వీరోచితమైన ఒక జాతినీ, 100 ఏళ్ల తర్వాత తలుచుకున్నా, గుండెలు రగిలిపోయేంత ఘోరాతిఘోరంగా అవమానాలకు గురిచేశారు.

జలియన్ వాలాబాగ్ కాల్పులకు ప్రత్యక్ష కారకుడైన రెజినాల్డ్ డయ్యర్ భయంకరమైన మనోవ్యాధితో తీసుకుతీసుకు చనిపోయాడు. చాలామంది అనుకుంటున్నట్లు ఉద్దంసింగ్ ఒక డయ్యర్ను చంపవలసిందిపోయి మరొక డయ్యర్ని చంపలేదు. మిగిలివున్న ఆనాటి పంజాబు రాష్ట్ర లెఫ్టినెంట్ గవర్నరు మైకేల్ ఓ డయ్యర్ను కాల్చిచంపాడు.

బ్రిటీషు ప్రభుత్వాన్ని వెంటాడుతున్న జలియన్ వాలాబాగ్

జలియన్ వాలాబాగ్ మారణకాండ జరిగి వందేళ్లు గడిచిపోయినా, ఇప్పటికీ భారతదేశానికీ, ఆనాటి దుస్సంఘటన బాధితులకీ అధికారికంగా బ్రిటన్ ప్రభుత్వం 'క్షమాపణ' చెప్పలేదు. ప్రస్తుత బ్రిటీషు ప్రధాని థెరిసామె, అది బ్రిటీషు భారత చరిత్రలో మాయని మచ్చ' అని 9-4-2019న చెప్పినప్పటికీ, క్షమాపణ కోరుతున్నట్లు ప్రకటించ లేదు. బ్రిటన్ పార్లమెంటులో కన్ఫరెన్టీవ్ పార్లమెంటు సభ్యుడు ఏప్రిల్ 9వ తేదీన బాబే బ్లాక్ మన్ చర్చను ప్రారంభిస్తూ భారతదేశం ఈ

తనవంతుగా జరిగిన దానికి కలిగించిన బాధకు తీవ్ర విచారాన్ని ప్రకటించారు.

అయినా బ్రిటన్ లేబరు పార్టీ 'అస్పష్టతలేని వివరమైన పూర్తిస్థాయి క్షమాపణను ప్రకటించాలని బ్రిటీషు ప్రభుత్వాన్ని డిమాండు చేసింది. (ది హిందూ 10-11 ఏప్రిల్ 2019)

ఇరాక్ లో రసాయన ఆయుధాలున్నాయని అబద్ధపు అభియోగాలు మోపి, అమెరికా ఇరాక్ పై దురాక్రమణకు పూనుకున్నప్పుడు ఇంగ్లాండు కూడా అమెరికాకు మద్దతుగా నిలిచింది. తరువాత కొంత కాలానికి తూచ్ అంది. సామ్రాజ్యవాదులకు ముందు తమ పబ్లింగడువుకోవటం, క్రూర అణచివేతకు పాల్పడటం, ఆ తర్వాత గంభీర ప్రకటనలతో తప్పును ఒప్పుకోవటం కొత్తేమీ కాదు. జలియన్ వాలాబాగ్ దుర్మార్గానికి నూరేళ్ళయినా కనీసం క్షమాపణ చెప్పటానికి కూడా ఈ 'దొర'లకు మనసొప్పటం లేదు! భారత పాలకులు ఎన్నికల గత్తర నడుమ జలియన్ వాలాబాగ్ అమరులకు అందించాల్సిన ఘన నివాళిని పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. ఒకనాటి

బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదులకు, నేడు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులకు దాసోహమనటంలో పోటీ పడుతున్న వివిధ భారత పాలక ముఠాలు బ్రిటీషు దొరలకు ఇబ్బంది కలిగించకుండా మోస పూరితంగా వ్యవహరిస్తున్నారు.

మొదటి ప్రపంచయుద్ధంలో బ్రిటీషువారి తరపున మొత్తం భారతదేశ సైనికులను 13 నుండి 15 లక్షలమందిని ఐరోపా ఖండ దేశాల యుద్ధరంగాల్లో వాడుకున్నారు. దాదాపు 75000 మంది తమ ప్రాణాలను యుద్ధంలో కోల్పోగా ఇంకా ఎంతోమంది క్షతగాత్రులై దీనంగా బతుకులీడుస్తున్నారు. సహజంగా యుద్ధంలో సైనికులుగా చేరేవారిలో పంజాబీలు ఎక్కువంటారనీ, గుజరాతీలు అతి తక్కువ ఉంటారని మనకు తెలుసు. ఒకప్పుడు - 19వ శతాబ్దంలో (1799-1839) లాహోరు రాజధానిగా రాజా రంజిత్ సింగ్ పంజాబీల

తిరుగుబాటు ధోరణులను మొగ్గలోనే తుంచెయ్యాలని బ్రిటీషు పాలకులు పథకాలు రచించారు. (పంజాబు రాష్ట్ర గవర్నర్ సర్ డేంజిల్ ఇబట్టన్ రిపోర్టు (1907)ని ఉటంకించిన భగత్ సింగ్ రచనల గ్రంథం.. మానెత్తురు వృధాకాదులో చూడండి) దానితో హడావుడిగా రౌలత్ చట్టాన్ని పాస్ చేయించు కొని దాని ప్రకారం ప్రజల ఆందోళనలను, ఆలోచనలను కూడా క్రూరంగా అణచివంచే ప్రయత్నం చేశారు. హిందూ ముస్లింలుగా భారత ప్రజలను చీల్చటానికి 1906లో ముస్లింలీగును, 1909 హిందూ మహాసభను ప్రత్యక్షంగా ప్రోత్సహించిన బ్రిటీషు పాలకులు, పంజాబీల హిందూ - ముస్లిం ఐక్యత పెంపొందటాన్ని భరించలేకపోయారు.

అప్పుడే భారత రాజకీయాలలో అడుగిడు తున్న గాంధీజీ రౌలత్ చట్టాన్ని వ్యతిరేకించే

డాక్టర్ సత్యపాల్ లు శ్రీరామనవమి పండుగ కార్యక్రమాన్ని దిగ్విజయంగా పెద్ద ఊరేగింపుతో జరిపించారు. ప్రజానీకంలో అది చాలా ఉత్సాహాన్ని పెంచింది.

భారతీయుల నడుమ మతవిద్వేషాలను పెంచాలనే బ్రిటీషు పాలకుల పన్నాగం బెడిసి కొట్టటంతో వారు గంగవేరులెత్తారు. రాత్రికి రాత్రి డా. కిచ్చు, సత్యపాల్ లను అరెస్టుచేసి ధర్మశాల జైలుకు తరలించమని ఆదేశాలు వెళ్లాయి. 10 ఏప్రిల్ న అవి అమలులోకి వచ్చాయి. అమృతనర్ ప్రజానీకం పాపులన్నీ స్వచ్ఛందంగా మూసివేసి బజారుల్లోకి వచ్చేసారు. వారిరువురినీ విడుదల చేయమని కోరుతూ డిప్యూటీ కమిషనర్ బంగ్లాకి శాంతియుతంగా వెళ్లే ఊరేగింపుపై పోలీసులు కాల్పులు జరిపారు. ప్రజలు రెచ్చిపోయారు. కాల్పులలో

1907లో పుట్టిన భగత్ సింగ్ కు జలియన్ వాలాబాగ్ సరమేధం జరిగిన నాటికి ఇంకా 12 ఏళ్లు నిండలేదు. 1919 ఏప్రిల్ 14న రోజులాగానే స్కూలుకు వెళ్లినవాడు, ఇంటికి రావలసిన వేళకి చేరలేదు. కుటుంబ సభ్యులు ఆందోళనపడ్డారు. నిజానికి భగత్ సింగ్ స్కూలుకు వెళ్లేలేదు. లాహోరు నుంచి బస్సు ఎక్కి అమృతనర్ వెళ్లాడు. జలియన్ వాలాబాగ్ లో భీకర దృశ్యానికి విలవిలలాడిపోయాడు. శవాల గుట్టలు, తెగిపడిన కాళ్లు, చేతులు, మొందాలు... ఒకటికాదు రెండుకాదు వెయ్యికిపైగా! గుండెలవిసిపోయేలా దుఃఖించాడు. రక్తంతో తడిసిన మట్టిని ఒక సీసాలోకి ఎత్తుకున్నాడు. చీకటిపడిన తర్వాత కట్టలు తెగిపడేంత దుఃఖాన్ని మోసుకుని ఇంటికి వచ్చాడు. ప్రతిరోజూ తాను తెచ్చిన జలియన్ వాలాబాగ్ రక్తపుమట్టినిండిన సీసాముందు పూలువుంచి కొద్దిసేపు మౌనం పాటించేవాడు. ఆ మౌనం వెనుక సముద్రమంత దుఃఖం! ఆకాశమంత పగ!

బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదాన్ని అడుగుడుగునా ద్వేషించటాన్ని భగత్ సింగ్ కు నేర్పింది జలియన్ వాలాబాగ్!!

సుస్థిరపాలన నెలకొల్పి, బ్రిటీషువారిని అటువైపు కన్నెత్తనివ్వకుండా స్వతంత్ర రాజ్యాన్ని పాలించిన ఘనచరిత్ర పంజాబీలకు ఎప్పుడూ కళ్లలో మెదులుతూనే ఉంటుంది. కానీ రాజా రంజిత్ సింగ్ మరణానంతరం 1849లో బ్రిటీషు గవర్నర్ జనరల్ లార్డ్ డల్ హౌసీ పంజాబుని దురాక్రమించి వారిని నిరాయుధుల్ని కావించాడు. బ్రిటీషు వారి వ్యవసాయ సంస్కరణలకు నలిగిపోతున్న పంజాబీలలో ఆరవవంతు మంది 19వ శతాబ్దం చివర ఆకలి చావులకు బలైపోగా నిరసన పెల్లుబుకసాగింది. రైతాంగ ఉద్యమంగా అది ఉద్భవమైంది. విదేశాలకు వలసపోయిన పంజాబీలు 'గదర్' ఉద్యమానికి గుండెకాయలా నిలిచారు. మిలటరీలో తిరుగుబాటు ద్వారా మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ పరిస్థితులను భారత విముక్తి సాధనకు సానుకూలపరుచుకోవాలని గదర్ ఉద్యమకారులు భావించారు కానీ, విద్రోహాలవల్ల క్రూరఅణచివేతలకు గురయ్యారు. ఇంతలో 1917 నవంబరులో రష్యాలో లెనిన్ నాయకత్వాన శ్రామిక విప్లవం విజయం సాధించటంతో దాని ప్రభావం భారత స్వాతంత్ర్యోద్యమకారులపై పడింది. మరోవైపు

'సత్యాగ్రహ కమిటీ'ని తన అధ్యక్షతన ప్రకటించి 1919 మార్చి 30న దేశవ్యాపిత నిరసన ప్రదర్శనలకు పిలుపునిచ్చాడు. కానీ సరిగ్గా వారం రోజులకు అనగా.. 6 ఏప్రిల్ 1919కి దాన్ని వాయిదా ప్రకటించారు. దేశవ్యాపితంగా ప్రతిస్పందించిన తొలి పిలుపు అదే. మార్చి 30న కూడా చాలా పట్టణాల్లో ముఖ్యంగా ఢిల్లీలాంటి రాజధానీ నగరంలోనే రౌలత్ చట్టాన్ని నిరసిస్తూ ప్రజలు పెద్దఎత్తున పాల్గొన్నారు. దాన్ని అణచి వేయటానికి ప్రభుత్వం చాలా నిరంకుశ పద్ధతులను అమలుజరిపింది. పంజాబ్ లో కూడా రౌలత్ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా ఆందోళనలు జరిగాయి. అమృతనర్ లో మార్చి 30 నాడే 35 వేలమంది పాల్గొన్నారు. డా. సత్యపాల్ ను మీటింగులో మాట్లాడటానికి వీల్లేదంటూ నిషేధం ప్రకటించినా శాంతియుతంగా నిరసన ప్రదర్శనలు సాగాయి. తిరిగి ఏప్రిల్ 6న దేశవ్యాపితంగా ప్రజల నిరసన ప్రదర్శనలూ, పాలకుల నిర్బంధకాండ సాగాయి. 1919 ఏప్రిల్ 9న శ్రీరామనవమి పండుగను నిర్వహించటంలో ముస్లింలు స్వయంగా చొరవచేసి హిందువులతో కలిసి పాల్గొన్నారు. డా. సైపుద్దీన్ కిచ్చూ,

10 మంది మరణించారు. బ్యాంకులు, పోస్టాఫీసులపై ప్రజలు దాడులు చేశారు. కొంతమంది తెల్లదొరల పైన, వారి మహిళలపైనకూడా భౌతిక దాడులు జరిగాయి. అక్కడనుండి 13వ తేదీ లోపు-చనిపోయిన వారి శవాలను ఊరేగింపుగా తరలించటానికి, నిరోధించటానికి నడుమ సంఘర్షణలు జరిగాయి. 12వ తేదీన జనరల్ డయ్యర్ 125 మంది బ్రిటీషు సైనికులు, 310 మంది భారతీయ సైనికులతో అమృతనర్ నడివీధులలో కవాతు నిర్వహించారు.

ఆ కవాతును చూసిన ప్రజలు దాన్ని అసహ్యించుకుంటూ రోడ్లపైనే ఉమ్మివేశారు. క్రూరంగా ప్రజలను అణచివేస్తే తప్ప పంజాబీలను, మొత్తం భారతీయులను, భయోత్పాతానికి గురి చేయలేమని బ్రిటీషు పాలకులు నిర్ణయించుకుని సాగించిన మారణకాండ - జలియన్ వాలాబాగ్.

ప్రపంచ వ్యాపితంగా నిరసనలు వెల్లువెత్తిన కారణంగా స్వయంగా బ్రిటీషు ప్రభుత్వమే లార్డ్ హంటర్ కమిషన్ ను నియమించి విచారణ

చేపట్టింది. కమిషన్‌లో 5గురు బ్రిటీషు వారయితే ముగ్గురు భారతీయులు. కాంగ్రెసు పార్టీ హంటర్ కమిషన్‌ను బహిష్కరించి తానే స్వయంగా ఒక విచారణ సంఘాన్ని మోతీలాల్ నెహ్రూ, గాంధీ తదితరులతో నియమించి విచారించింది. హంటర్ కమిషన్ నివేదికను బ్రిటీషు సభ్యులు ఒకటిగానూ, భారతీయులు వేరొకటిగానూ సమర్పించారు. ఆ రెంటిలో ముఖ్యమైన తేడా అల్లా జనరల్ డయ్యరు చర్యను ఖండించటమూ, ఖండించకుండుటమే. విశేషమేమిటంటే భారతీయుల బృందానికి నాయకత్వం వహించి విచారణా నివేదికను రాసిన చిమన్‌భాయ్ సెతల్వాడ్,

లాయర్లందరూ, తెల్లవారి బంట్రోతుల్లాగా చేతులు కట్టుకుని పనిచేయాల్సిన దుస్థితి. మొత్తం 51 మందికి మరణశిక్షనూ, 46 మందికి యావజ్జీవ కారాగార శిక్షనూ.... ఇంకా 243 మందికి ఇతర శిక్షలనూ సైనిక శాసనకాలంలో విధించారు.

ప్రపంచ వ్యాపితంగా కార్మికవర్గ ఉద్యమ కారులు, కమ్యూనిస్టులు, బ్రిటను దేశానికి చెందిన వారితో సహా జలియను వాలాబాగు దురంతాలను ఖండించారు. బ్రిటీషు సామ్రాజ్య వాదపు అత్యంత వికారతత్వాన్ని అసహ్యించు కున్నారు. లెనిన్ నాయకత్వానగల కమ్యూనిస్టు

పరిణామాల చారిత్రక నేపథ్యం అందుకు దోహదపడిందని మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. తన సత్యాగ్రహం పిలుపు అంతగా దేశవ్యాపిత వెల్లువవుతుందని గాంధీజీ ఊహించినట్లు లేరు. బ్రిటీషు పాలకుల దమనకాండ, ప్రజల సమర శీలతను ప్రదర్శించే చైతన్యం అంతవిస్తారంగా సాగటానికి దేశవ్యాపితంగా ప్రజానీకంలో గూడు కట్టుకునివున్న సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేకతే కారణం.

ఏప్రిల్ 14న అహమ్మదాబాదులోవున్న గాంధీజీ, ప్రజలు హింసకు దిగటాన్ని తన ప్రసంగంలో ఖండించారు. అంతటి బాధ్యతా

బ్రిటీషు పాలకుల పురస్కారాన్ని తిరస్కరించిన రవీంద్రనాథ్ టాగోర్

సాహిత్యకారునిగా ప్రపంచస్థాయి ప్రతిష్ఠాత్మకమైన నోబెల్ బహుమతి పొందిన రవీంద్రనాథ్ టాగోర్ జలియన్ వాలాబాగ్ హత్యాకాండకు నిరసనగా, 1915లో బ్రిటీషు ప్రభుత్వం తనకు యిచ్చిన “సర్” (Knighthood) బిరుదుని కొనసాగించడలనుకోలేదు. దేశవ్యాపితంగా భారత ప్రజలలో బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదుల రక్తదాహం పట్ల నిరసనగా పెల్లుబికిన ఆగ్రహవేశాలకు రవీంద్రనాథ్ టాగోర్ తనకిచ్చిన బిరుదుని త్యజించటం ఒక నిదర్శనంగా నిలుస్తుంది. టాగోర్ నాటి వైస్రాయి లార్డ్ చెమ్ఫర్లెక్కు రాసిన బహిరంగలేఖలో ఈ క్రింది వాక్యాలున్నాయి.

“దురదృష్టవంతులైన భారత ప్రజలపై మీరు అమలుపరుస్తున్న తీవ్రాతి తీవ్రమైన శిక్షలు గతంలో ఏ నాగరిక ప్రభుత్వమూ చేపట్టలేదన్న విషయాన్ని మేము దృఢంగా నమ్ముతున్నాము. నిరాయుధులైన ఎటువంటి వనరులూ లేని ప్రజలను చంపటానికి అత్యంత భయంకరమైన, నైపుణ్యం గల శక్తి మీది. ఇటువంటి దారుణమైన దాడులు మీకు రాజకీయంగా అవశ్యకమైనవి కావు. వాటికి ఎటువంటి నైతికబద్ధతా లేదు.

భయభ్రాంత వాతావరణంలో మూగగా రోదిస్తున్న నా దేశంలోని కోట్లాది ప్రజల నిరసన స్వరాన్ని ఎటువంటి పరిణామాలనైనా భరించి, మీకు గట్టిగా వినిపించడలనుకున్నాను. ఇటువంటి అవమానకరమైన పరిస్థితిలో మీరు ప్రసాదించిన గౌరవాలు, బిరుదులు మమ్ములను మరింత అవమానిస్తున్నాయి. కనుక మీరు నాకిచ్చిన అన్ని ప్రత్యేకతలనూ విశిష్టతలను త్యజించి మీ దృష్టిలో మానవ మాత్రులుగా జీవించటానికి కూడా అర్హులు కాని నా బాధిత ప్రజల పక్షాన, పూర్తిగా పేరూ లేని అనామకులుగా వున్న నా ప్రజల పక్షాన నిలబడాలని నిర్ణయించుకున్నాను.

గౌరవనీయుడైన రాజుగారి నుండి నేను అందుకున్న నా బిరుదు - నైట్ హూడ్ - నుండి నన్ను విముక్తుణ్ణి చేయండి.

మీ విశ్వాసపాత్రుడు, రవీంద్రనాథ్ టాగోర్

(ప్రజాసాహితీ - ఏప్రిల్ 2019 - నుండి)

దుష్ట పాలకుల దుశ్చర్యలకు నిరసనగా రచయితలు, మేధావులు ప్రజల పక్షాన నిలిచి తాము గతంలో అందుకున్న పురస్కారాలను తిరస్కరించటమనే ధిక్కార, నిరసన కార్యాచరణకు కూడా సూరేఖ చరిత్ర మన దేశంలో వున్నది. నేడు సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణకు లొంగిపోయిన కేంద్ర రాష్ట్ర పాలకులు, ప్రజలను బిచ్చగాళ్ళుగా ఒకవైపు మారుస్తూ రచయితలను - కళాకారులను పురస్కారాల ప్రదానం కావిస్తూ వారిని ఏమారుస్తున్నారు. టాగోర్ నెలకొల్పిన స్ఫూర్తిదాయక సంప్రదాయాన్ని కొనసాగించే స్వరాలు ఉండినప్పటికీ వాటిని ముక్తకంఠంతో వినిపించాల్సిన చారిత్రక కాలంలో మనం జీవిస్తున్నాం.

ప్రస్తుతం మన కాలంలో గుజరాత్ మారణ కాండపై న్యాయస్థానాలలో జంకకుండా పోరాడుతున్న తీస్తానెతల్వాడ్కు సరిగ్గా ముతాత.

అమృతసర్ పట్టణంలో జూన్ 9వ తేదీదాకా సైనిక శాసనం కొనసాగింది. ఎంత నీచమైన రూపాలలో అవమానించాలో అంతకన్నా ఎక్కువ అవమానాలను ప్రజానీకం చవిచూసింది. పట్టణాల్లో శ్వేతజాతీయులు కనబడిన వెంటనే సలాం చేయని వారిని ఘోరంగా నడిబజార్లో నిలబెట్టి కొరడాలతో కొట్టి శిక్షించటం, కొన్ని బజారుల్లో అయితే భారతీయులు నడవరాదనీ, మోకాళ్ళపైనా, పొట్టమీద పాక్కుంటూ, దేక్కుంటూ నడవాలనీ ఆదేశించి క్రూరంగా అమలు చేశారు. ఆఖరికి పట్టణంలోని

ఇంటర్నేషనల్ ఈ అణచివేతను ఖండించింది.

1905 నాటి బెంగాల్ విభజనకు నిరసనగా ప్రజా ఉద్యమం పెల్లుబిగటం ప్రారంభమయినా, రౌలట్ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా - జలియను వాలాబాగు మారణకాండకు వ్యతిరేకంగా దేశవ్యాప్తంగా, ఆసేతు హిమాచలం ప్రజలు బజారుల్లోకి వచ్చి ఆందోళనలు సాగించారు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానంతర ప్రజావెల్లువ, రష్యాలో పీడిత ప్రజాశక్తులు అధికారాన్ని చేపట్టిన స్ఫూర్తి వలన దేశాలను ప్రభావితం చేస్తుండగా అనేక దేశాల్లో ప్రజా ఉద్యమాలు తలెత్తాయి. చైనాలో 1919 మే 4 ఉద్యమం, మనకికెక్కడ రౌలట్ చట్టవ్యతిరేక ప్రజావెల్లువ ఒకే కాలంలో సంభవించటం యాదృచ్ఛికం కాదు. ప్రపంచ

రహితమైన తీరులో ప్రవర్తించిన ప్రజలపై నమ్మకం పెట్టుకుని పోరాడటానికి పిలుపు నివ్వటం తాను చేసిన హిమాలయమంతటి తప్పిదం అని పశ్చాత్తాపాన్ని ప్రకటించారు. (భారత స్వాతంత్ర్య పోరాట చరిత్ర - ఇఎంఎస్ నంబూద్రిపాద్ - పుట 267). మరొక 4 రోజుల తర్వాత అనగా ఏప్రిల్ 18న తన పిలుపు మేరకు సాగుతున్న శాసనోల్లంఘన సత్యాగ్రహ ఉద్యమాన్ని గాంధీజీ తాత్కాలికంగా నిలుపుదల చేశారు.

ముగింపు :

జలియన్ వాలాబాగు మారణకాండ ఎవరో ఒక చపలచిత్త సైనికాధికారి వల్ల యాదృచ్ఛికంగా జరిగింది కాదు. మొదటి ప్రపంచ

(తరువాయి 20వ పేజీలో)

కార్లమార్క్స్ ద్వితీయజయంతి సభ

2019 మార్చి 14న, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఒడిషా రాష్ట్ర కమిటీ ఆధ్వర్యంలో భువనేశ్వర్‌లోని లోహియా అకాడమీ హాల్‌లో కార్లమార్క్స్ ద్వితీయజయంతి సంతకరాష్ట్ర పురస్కరించుకొని 'ప్రస్తుత ప్రపంచంలో మార్క్సిజమ్ ఒకే ఒక్క ప్రత్యామ్నాయం' అనే అంశంపై సెమినార్ జరిగింది.

ఈ సందర్భంగా సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర కమిటీ ఆధ్వర్యంలో మార్క్సిజం ప్రాధాన్యతను వివరిస్తూ, ఆ సిద్ధాంతం నాయకత్వంలో సాధించిన విజయాలను వివరిస్తూ విస్తృత ప్రచారం జరిగింది. ఉద్యమకార్యకర్తల, శ్రేయోభిలాషుల సమావేశాలను పార్టీ నిర్వహించింది. వీటి ముగింపుగా భువనేశ్వర్‌లో ఈ సెమినార్‌ను నిర్వహించింది. అనేకమంది వామపక్ష మేధావులు ప్రసంగించిన ఈ సెమినార్‌కు రాష్ట్రంలోని వివిధ జిల్లాల నుండి ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు.

పెట్టుబడిదారీ విధానానికి ప్రత్యామ్నాయమే లేదని బూర్జువా ఆర్థికవేత్తలు సాగిస్తున్న ప్రచారాన్ని వక్రలు తీవ్రంగా ఖండించారు. వేతన జీవులు, శ్రామిక ప్రజల శ్రమశక్తిని కొల్లగొట్టిన, సూపర్ లాభాల వేటలో కార్మిక ప్రజలను అంతులేని కడగండకు గురిచేసిన పెట్టుబడిదారీ విధానం ప్రజల ఏ ఒక్క మౌలిక సమస్యనూ పరిష్కరించలేదని వారు వక్కాణించారు. పెట్టుబడిదారీ విధానం తన అంతర్గత వైరుధ్యాలు, బలహీనతలు, సంక్షోభాలలో చిక్కుకుని, దాని నుండి బయట పడలేదని వివరించారు. పెట్టుబడిదారీ విధాన అత్యున్నత దశ అయిన సామ్రాజ్యవాదం ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మొత్తాన్ని పరిరక్షిస్తామని చెబుతోంది కానీ అది కూడా పీకల లోతు సంక్షోభంలో వుందన్నారు. ఈ సంక్షోభం, పెరుగుతోన్న వైరుధ్యాలు ప్రపంచంలో సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య ప్రపంచాధిపత్యం కోసం పోటీని తీవ్రం చేసిన ఫలితంగానే రెండు విధ్వంసకర ప్రపంచ యుద్ధాలు సంభవించాయన్నారు. మొదటి ప్రపంచయుద్ధ కాలంలో రష్యా విప్లవం విజయవంతంకాగా, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ఫాసిజాన్ని ఓడించటం ద్వారా సామ్రాజ్యవాదాన్ని బలహీనపరిచిందన్నారు. ఈ పరిస్థితులే నాటి ప్రపంచంలో యూరప్ దేశాలలో, చైనాలో ఇతర అనేక దేశాలలో విప్లవాలు విజయవంతం కావటానికి దోహదం చేశాయన్నారు. గత 70 సం॥లుగా సామ్రాజ్యవాదులు ఇరాక్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్‌లతో సహా ఏ దేశాలలోనైతే సైనిక

దాడులు, దురాక్రమణలకు పాల్పడ్డారో, ఆ ప్రాంతాలన్నింటినుండీ తీవ్రమైన ప్రతిఘటన నెదుర్కోరు అన్నారు. సామ్రాజ్యవాదం నేడు అతిపెద్ద విధ్వంసకుడిగా, దోపిడీదారుగా, శాంతికి అవరోధకునిగా, మానవ ప్రగతి నిరోధకునిగా నిలిచిందన్నారు.

మార్క్సిజానికి 200 సం॥ల లోపు చరిత్ర మాత్రమే వుంది. అయినా, సామాజిక గమనాన్ని ఈ సిద్ధాంతం మౌలికంగా మార్పులకు గురి చేసింది. ఇప్పటిదాకా తత్వవేత్తలు సమాజాన్ని పరిపరివిధాల నిర్వచించారు. ఒక దోపిడీ రూపం స్థానంలో మరో దోపిడీ రూపం రావటం గానే వారు చూడగలిగారు. కార్లమార్క్స్ గణితార్థిక, చారిత్రక భౌతికవాద దృష్టితో మానవ సమాజాభివృద్ధిని పరిశీలించి, శాస్త్రీయంగా నిర్వచించాడు. ఇప్పటిదాకా ఊహించని మరో సామాజిక వ్యవస్థను ప్రతిపాదించాడు. సామ్యవాదం, కమ్యూనిజం ద్వారానే మానవాళి

ఎదుర్కొనే అన్నిరకాల దోపిడీ పీడన అణచివేత, అసమానతలకు చరమగీతం పాడవచ్చని సూత్రీ కరించాడు. ప్రపంచ కార్మికులారా, ఏకంకండి - అని కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక ఇచ్చిన పిలుపు నేటికీ విలువైనది, విప్లవాత్మకమైనదిగా వుంది. మార్క్సిజం ప్రపంచంలో ఉనికిలోకి వచ్చిన తర్వాత, ఆ సిద్ధాంతం దోపిడీ పీడనల విముక్తికై కార్మికవర్గానికి, పీడిత ప్రజానీకానికి మార్గదర్శిగా నిలిచింది. భారతదేశంలో కూడా మార్క్సిజం మార్గ నిర్దేశనలో కమ్యూనిస్టులు అనేక మహత్తర పోరాటాలు తెలంగాణా సాయుధ పోరాటం వంటి రైతాంగ ఉద్యమాలు నిర్మించారు.

మార్క్సిజం ఆవిర్భావం నాటి నుండీ దానిపై బూర్జువావర్గాలు, దోపిడీదారులు దాడులు సాగిస్తూనే వున్నారు. సామ్యవాదం వెనుకపట్టు పట్టిన నేటి దశలో ఆ దాడుల తీవ్రత మరింత పెరిగింది. మార్క్సిజం మృతప్రాయ

(తరువాయి 16వ పేజీలో)

అరుణోదయ రామారావుకు విప్లవ జోహార్లు

అరుణోదయను ఇంటి పేరుగా మార్చుకున్న రామారావు అలియాస్ సత్తెన్న(65 సం॥లు) 2019 మే 5వ తేదీన గుండెపోటుతో హఠాత్తుగా మరణించారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ కా॥రామారావు మరణంపట్ల తీవ్ర సంతాపం వ్యక్తంచేస్తూ, ఆ కామ్రేడ్‌కు జోహార్లర్పిస్తోంది.

విద్యార్థి దశనుండే వామపక్ష భావాలపట్ల ఆకర్షితుడైన కా॥రామారావు, విప్లవ సాంస్కృతికరంగంలో నాలుగు దశాబ్దాలపైగా కృషి సాగించారు. అరుణోదయ ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర అధ్యక్షునిగా, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) న్యూడెమోక్రసీ రాష్ట్రకమిటీ సభ్యునిగా విప్లవోద్యమ కృషిలో ఆయన తన శక్తి సామర్థ్యాలను వెచ్చించారు. ప్రజలను చైతన్యవంతులను చేసే అసంఖ్యాక గీతాలను ఆయన గళంనుండి వినడానికి ప్రజలు ఎంతో ఆసక్తితో ఎదురుచూసేవారు. ప్రజాకళాకారునిగా పాటలు పాడటంతోపాటు వీధి నాటికలు, యక్షగానం, బుర్రకథలు, ఒగ్గుకథలు వంటి ఎన్నో జానపద కళారూపాలను ప్రజాసమన్వయంతో జోడించి ప్రదర్శించటంలో ఆయన ముఖ్యమైన పాత్ర నిర్వహించారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ కా॥అరుణోదయ రామారావు హఠాత్మరణంపట్ల విచారం వ్యక్తంచేస్తూ, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) న్యూడెమోక్రసీ రాష్ట్రకమిటీకి, కామ్రేడ్ రామారావు జీవిత సహచరి కామ్రేడ్ అరుణకు, వారి కుమారులకు, ఇతర కుటుంబ సభ్యులకు తన ప్రగాఢ సంతాపాన్ని తెలియపరుస్తోంది.

5-5-2019

సిపిఐ(ఎం-ఎల్)

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రకమిటీ

ఇటలీ శ్రామికవర్గ కమ్యూనిస్టు పార్టీకారకు-కమ్యూనిస్టు వేదిక బూర్జువా జాతీయవాదం పెరుగుదల-విప్లవ శ్రామికవర్గ కర్తవ్యాలు

అంతర్జాతీయ పరిణామాలు

బూర్జువా జాతీయవాదం మరోసారి తన విషంతో అంతర్జాతీయ రాజకీయ వాతావరణాన్ని కలుషితం చేస్తోంది. రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తర్వాత మొట్టమొదటిసారిగా బడాసామ్రాజ్యవాద దేశాలు, ఆ దిశగా ఎదుగుతున్న దేశాలు; ఛాందసవాదుల, ప్రతిఘాతుకశక్తుల నాయకత్వాన నూతనంగా ఉద్భవిస్తున్న చిన్న, పెద్ద పెట్టుబడిదారీ దేశాలు అనేక విధాలుగా దురహంకారాన్ని వ్యాప్తిచేస్తున్నాయి.

అమెరికా ట్రంప్ నుండి రష్యా పుతిన్ వరకు, జపాన్ అబే నుండి టర్కీ ఎర్డోగాన్ వరకు, చైనా జింగ్ పింగ్ నుండి ఇండియా మోడీ వరకు, పోలెండు నుండి సిట్జర్లాండు వరకు, ఫ్రాన్సు నుండి జర్మనీ వరకు, బెల్జియం నుండి ఆస్ట్రీయా వరకు, తూర్పుయూరప్ లో చాలావరకు, అనేక సామ్రాజ్యవాద, పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోను ఉన్మాదపూరిత దేశభక్తితో కూడిన బూర్జువా జాతీయవాదము తలెత్తుతోంది.

2008 ఆర్థిక సంక్షోభం, అసమాన అభివృద్ధి, మార్కెట్లకొరకు, ముడిసరుకుల కొరకు, ప్రాంతాలను ప్రభావితం చేయటంకొరకు జరిగిన తీవ్ర ఘర్షణలు ఆధిపత్య దేశాలలో, ఆధిపత్య వ్యక్తులలో దురహంకారం వ్యాప్తి చెందటానికి అనుకూలంగా వున్నాయి. ఆ తీవ్ర పరిణామాల ఫలితమే ప్రస్తుత పరిస్థితి.

సహజంగానే జాతీయవాద, దురభిమాన విధానాల పార్టీలు, ఉద్యమాలు తమ ప్రభావాన్ని అధీన వర్గాలపై జూపి తమ రాజకీయశక్తిని, ఓటు బ్యాంకును పెంచుకుని గ్యారంటీ చేసుకుంటాయి.

ట్రంపు నాయకత్వాన అమెరికా, సామ్రాజ్య వాద దేశంగా తన ప్రాబల్యాన్ని కోల్పోతూ ప్రస్తుత ప్రమాదకర పరిస్థితికి కారణమనేది బహిరంగ సత్యం. 'అమెరికాను మరల ఘనంగా మార్చండి' అనే నినాదం వెనుక అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం స్వీయ రాజకీయాల్లోనూ, అంతర్జాతీయంగాను అనుసరిస్తున్న విధానాలలో మార్పును చూస్తున్నాం.

జాతీయవాదాన్ని అత్యంత విద్వేషపూరిత రీతిలో ప్రచారంచేసి డొనాల్డ్ ట్రంప్ ఎన్నికలలో గెలిచి అమెరికా అధ్యక్షుడు అయ్యాడు. రాజకీయంగా, ఆర్థికంగా, సాంస్కృతికంగా అతని తీవ్ర జాతీయవాదం, శ్వేతజాతి దురహంకారం, ఇస్లాంపై ద్వేషభావం ప్రపంచంలో తీవ్ర అభివృద్ధి

నిరోధక విధానాలు, దురభిమాన విధానాలు రాజ్యం చేస్తున్నాయని స్పష్టం చేస్తున్నాయి. అమెరికా ప్రత్యేకాధికారాలను పరిరక్షించటం కోసం, ప్రత్యర్థులను బలహీనపరచటంకోసం స్వదేశ ఆర్థిక వనరులను రక్షించటానికి ప్రాధాన్యతనీయటం, జాతీయ ప్రయోజనాలకు ప్రాధాన్యతనీయటం ట్రంపు ప్రభుత్వ ప్రత్యేకత.

ట్రంపుయొక్క జాతీయవాదం, విప్లవ ప్రతిఘాతుక రాజకీయాలు ఇతర దేశాల్లో కూడా ఈ విషభావజాలం వ్యాప్తి కావటానికి తోడ్పడతాయనటంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు.

జర్మనీలో ఎ.ఎఫ్.జి అత్యంత మితవాద, జాతీయవాద, నియంతృత్వ పోకడలు కలిగిన పార్టీ; ప్రస్తుతం 3వ పెద్ద పార్లమెంటరీ పార్టీగా వుంది.

ఇటలీలోని ఫాసిస్టు గ్రూపుల్లో జాతీయవాదం మళ్ళీ భయంకరంగా జడలు విప్పుకుంటోంది. వలసకార్మికులకు వ్యతిరేకంగాను, 'జాతికి జరిగిన అవమానానికి వ్యతిరేకంగాను వాటి నాయకత్వం వాదనలు చేస్తున్నది.

సోషల్ సామ్రాజ్యవాదదేశం చైనాలో కూడా దేశ దురభిమానం ఎంత తీవ్రస్థాయికి చేరిందంటే, రివిజనిస్టు చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీకి దానిని నిలువరించటం కష్టసాధ్యంగా మారింది. పిల్లలకు దేశభక్తిని అమితంగా బోధించిన తర్వాత విదేశీ ఆక్రమణదారుల అవమానాలను నిరోధించటానికి, హన్ జాతీయతను సమున్నతంగా నిలపటానికి పాఠశాల కార్యక్రమాల్లో లక్షలాది మంది పిల్లలకు దేశభక్తిని దశాబ్దాలపాటు అమితంగా బోధించిన తర్వాత ఇప్పుడు దురభిమాన స్థాయికి చేరిన ఆ పోకడను నిలువరించటం చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీకి(రివిజనిస్టు) కష్టసాధ్యంగా మారింది.

వ్లాదిమిర్ పుతిన్ కూడా జాతీయ దురభిమానం కలిగినవాడే. స్లావిక్ సాంప్రదాయం, సనాతన క్రైస్తవం కలగలిసిన రష్యా కొరకు అతను నిలబడుతున్నాడు.

బూర్జువా జాతీయవాదంయొక్క

స్వభావము-లక్ష్యము

బూర్జువా జాతీయవాదం పాలకవర్గాల దుందుడుకు విధానం. స్వదేశంలోని రాష్ట్రాల మధ్య అంతర్గత సంబంధాలకొరకు, ఇతర దేశాలలోని శ్రామికవర్గాన్ని దోపిడీ చేయటానికి, పెట్టుబడిదారుల మధ్య శతృత్వం, పీడిత

దేశాలను లోబరచుకోవటానికి పాలకవర్గాల ఆయుధం బూర్జువా జాతీయవాదం.

పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాద దేశాల దేశీయ విధానాల్లోనూ, విదేశీ విధానాల్లోనూ బూర్జువా జాతీయవాద అభివృద్ధియొక్క వ్యక్తీకరణలు, పరిణామాలు వున్నాయి.

ఒకటి, శ్రామికవర్గాన్ని విభజించి వుంచటానికి, కలుషితం చేయటానికి, పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని నిర్మూలించటానికై ఐక్యం కాకుండా వుంచటానికి, వినాశకర విద్వేషాలతో ప్రజల, శ్రామికుల సామ్రాజ్యత్వాన్ని దెబ్బతీయటానికి అభివృద్ధి నిరోధక, దోపిడీ వర్గాల చేతిలో ఇదొక సాధనంగా వుంది.

రెండవది, కొద్దిమంది ధనాధ్యవర్గాలు సమాజాన్ని నియంత్రించే, శ్రామికవర్గాన్ని రాజ్యం అణచిపెడుతూ వుండే పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని, బూర్జువా నియంతృత్వాన్ని రక్షించే బలోపేతం చేసే విధానంగా వుంది.

మూడవది, బూర్జువా జాతీయవాదం అంతర్జాతీయంగా తీవ్ర పరిస్థితులకు దారి తీస్తుంది. సామ్రాజ్యవాదశక్తుల మధ్య, పెట్టుబడి దారీశక్తులమధ్య తీవ్ర ఘర్షణలకు కారణ మౌతుంది. ద్రవ్యపెట్టుబడి సృష్టించిన యుద్ధోన్మాదుల చేతిలో, అభివృద్ధి నిరోధకుల చేతిలో, దురహంకారుల చేతిలో ఇదొక మారణాయుధం. ఇది వారి ప్రయోజనాలను ప్రతిబింబిస్తూ, ప్రజలపై, శ్రామికులపై యుద్ధాన్ని తీవ్రం చేస్తుంది.

ఈ రాజకీయ భావజాలం దేశప్రతిష్ట నుండి బలమైన దేశాల హక్కులదాకా ఏ ముసుగులో దాగున్నప్పటికీ, అది ఎల్లప్పుడు సామ్రాజ్యవాదపు దొంగచాటు యుద్ధాలతో ముడిపడివుంటుంది. ఇది సైనిక వాదానికి, కొత్తకొత్త ఆయుధాలు సమకూర్చుకోవటానికి, నయా వలసవాదానికి, దురాక్రమణలకు, బలమైన దేశాల ఆధిపత్యాన్ని ఆమోదించటానికి దారితీస్తుంది. అందుకే ఇది ఇతర ప్రజల పాలిట మారణాయుధంగాను, అణచివేతకు శక్తి వంతమైన ప్రేరణగాను పనిచేస్తుంది. మరోమారు విభజించే యుద్ధానికి సమాయత్తం చేయటానికి, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ఉద్యమాల అభివృద్ధిని నిలువరించటానికి ఎంతగానో తోడ్పడుతుంది.

గతంలోవలెనే నేడు కూడా బూర్జువా దురహంకారం శ్రామికవర్గానికి, పీడిత ప్రజలకు ప్రమాదకరమైనది.

సామ్రాజ్యవాదశక్తుల మధ్య వైరుధ్యాలు తీవ్రమౌతున్న పరిస్థితిలో జాతీయ ప్రయోజనాల కొరకు రక్షణ పేరుతో పాలకవర్గాలు తమ స్వంత ప్రజలమీదే దోపిడీ, అణచివేతలను కొనసాగించే నేరపూరిత విధానాన్ని అమలుపరుస్తూ, ఇతర దేశాల ప్రజలను లూటీ చేస్తూ వారిని బానిసలుగా మార్చుతున్నారు.

సామ్రాజ్యవాద, పెట్టుబడిదారీ దేశాల దురహంకారం, జాతీయ వ్యవస్థల చుట్టూ, దోపిడీదారుల స్వీయదేశాల చుట్టూ ప్రజల ఆలోచనలను మలచటం అనేది ఏ బూర్జువా విధానానికైనా అభివృద్ధిచెందుతున్న ప్రాథమిక కేంద్రాలుగా వుంటాయి.

ప్రస్తుత బూర్జువా జాతీయవాదపు కొన్ని లక్షణాలు

బూర్జువా జాతీయ వాదానికి ఒక్కో దేశంలో ఒక్కో ప్రత్యేక పరిస్థితి వున్నప్పటికీ, అది అభివృద్ధి నిరోధకుల స్థితిని, ప్రయోజనాలను, ఆచారాలను, ఇంటా బయటా వున్న శత్రువులను ఎదుర్కొనే ఎత్తుగడలను మొదలగు వాటిని ప్రతిబింబిస్తుంది. ప్రత్యేకించి అభివృద్ధి నిరోధకులు, జనాకర్షక నేతలు, సైనికాధికారులు పాలకులుగా వున్న సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో బూర్జువా జాతీయవాదానికి సంబంధించిన కొన్ని సాధారణాంశాలను పేర్కొనవచ్చు.

- అంతర్జాతీయ గుత్తసంస్థల మధ్య, సామ్రాజ్యవాద దేశాలమధ్య నిర్దాక్షిణ్యమైన పోటీ నెలకొన్న పరిస్థితుల్లో, ప్రపంచ వాణిజ్యం కష్టభరితమైన పరిస్థితుల్లో స్వదేశీ వస్తువులను రక్షించే పద్ధతి పెరగటం, విదేశీ వస్తువుల వాణిజ్యంపై ఆంక్షలు పెరగటం, ఉత్పాదకతపై నియంత్రణ, జాతీయ పరిశ్రమలకు సహాయం చేయటం, అంతర్గత మార్కెట్లలోకి విదేశీ చొరబాట్ల నిరోధం పెరుగుతాయి.

- మార్కెట్ల ప్రపంచీకరణకు వ్యతిరేకంగా దేశప్రతిష్టను, సార్వభౌమత్వాన్ని వునరుద్ధరింప చేయటం, అధికారాలను నిర్మూలించే లేక పరిమితంచేసే ద్రవ్యపెట్టుబడితో ఏర్పాటైన సంస్థలపైన, వివిధ దేశాల ఆధిపత్య వర్గాలకు వనరులను, భూములను కేటాయించటంపై వ్యతిరేకత కల్పించటం.

- చట్టాలను, ఒప్పందాలను, అంతర్జాతీయ ఒప్పందాలను పట్టించుకోకపోవటమన్న ధోరణి (రాజకీయ, వాణిజ్య, న్యాయసంబంధ మొదలగునవి) వ్యక్తిగత కేసులలో వాటికి పూర్తివిరుద్ధంగా వ్యవహరించే ధోరణి పెరగటం.

- ఇతరుల ప్రవేశాన్ని నిలువరించేందుకు సరిహద్దులకు సాయుధ రక్షణ కల్పించి, సరిహద్దులను మూసివేసి కోటల వంటి రాజ్యాలను సృష్టించటం.

- జాతివివక్షత, ఇతర దేశాలనుండి వచ్చిన కార్మికులను చొరబాటుదార్లుగా, శత్రువులుగా ముద్రవేసి వారిపట్ల అసహనాన్ని ప్రదర్శించటం, విదేశస్తులపట్ల వివక్షతాపూరిత ప్రవర్తన.

- దేశ సరిహద్దుల లోపల ఒకే ఒక్క జాతికి గౌరవం లభించాలన్న భావన, జాతీయ మైనారిటీల, మైనారిటీ జాతుల హక్కులను అణచివేయటం.

- దేశ చరిత్రను సాధారణ ప్రజల కాల্পనిక గాథలనుండి నిర్మించబూసుకోవటం, తారుమారు చేయటం, చరిత్రను వెనక్కు నడపటం, అశాస్త్రీయ, అభివృద్ధి నిరోధక భావాలు(పరిశుద్ధ రక్తం మొదలుగునవి).

- సాంప్రదాయక మతాన్ని రక్షించు కోవటం (క్రైస్తవం, ఇస్లాం, హిందూమతం మొ॥నవి), ఇతర మతాల చొరబాటుకు వ్యతిరేకంగా ఛాందస విలువలను కాపాడటం.

జాతీయ దురహంకారానికి, నూతన సరళీకృత విధానానికి మధ్య సంబంధము-ఆర్థిక సంక్షోభం

ప్రస్తుత బూర్జువా జాతీయవాదాన్ని వెనక్కు నడవటమన్నంత తేలికగా తీసుకోకూడదు. ఆ వర్గంయొక్క వ్యవస్థీకృత మూలాలనుండి, ప్రస్తుత సందర్భంలో జరుగుతున్న వర్గ ఉద్యమాలనుండి, పోరాటాలనుండి దానిని అర్థం చేసుకోవాలి.

పెరుగుతున్న జాతీయవాద ప్రభావాన్ని, జాతీయ దురభిమాన ప్రభావాన్ని జాతి గుర్తింపును కనుగొనటం ద్వారా అర్థం చేసుకోలేం (ఆధునిక జాతి వివక్షతకు ఆధారం జీవశాస్త్రం కాదు, సాంస్కృతిక కారణాలు). దశాబ్దాల తరబడి జరిగిన స్వేచ్ఛా వాణిజ్య విధానాల కారణంగా ధ్వంసమైన సమాజం, ఇటీవలి ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభం కలిగించిన వినాశనం, మార్కెట్లకొరకు, ఆధిపత్యం కొరకు నెలకొని వున్న తీవ్రపోటీ, సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు, పెట్టుబడిదారీ శక్తులకు మధ్య తీవ్రమౌతున్న వైరుధ్యాలు, సామ్రాజ్యవాదం సృష్టించిన సామూహిక వలసలు జాతీయవాదం తలెత్తటానికి కారణంగా వుండటమనే దీనికిగల రాజకీయ ప్రాధాన్యతను అర్థం చేసుకోవాలి.

జాతీయవాద, జాతీయ దురభిమాన భావనలు అనేక దేశాల్లో పెరగటానికి విద్వేషం, అధికారం లేకపోవటం, అంతర్జాతీయ ద్రవ్య పెట్టుబడి ఫలితంగా ఏర్పడిన సంస్థలను, వాటి

విధానాలను తిరస్కరించాలనే భావన, (సామాజిక కేటాయింపుల్లో కోతలు, కార్మికుల హక్కులపై దాడి, ప్రైవేటీకరణ, బ్యాంకుల ఉద్దీపనలు మొదలుగునవి) పరిస్థితులు మరింత దిగజార తాయేమోనన్న భయం కారణాలుగా వున్నాయి. ఈ భావన ప్రధానంగా పశ్చిమదేశాల్లోని మధ్యతరగతి వర్గాల్లో వ్యాపించివుంది. చారిత్రక కాలంలో ఆ వర్గం క్రైస్తవం చేసుకున్న అనేక సదుపాయాలను వారు కోల్పోతూ వున్నారు.

ఈ దృష్టితో ఆధిపత్య వర్గాలలో కొంత మంది ఇప్పటి జాతివిద్వేషంతో కూడిన తీవ్ర జాతీయవాదాన్ని, స్వేచ్ఛా వాణిజ్య విధానపు సంక్షోభానికి పరిష్కారంగా చూస్తున్నారు. ప్రజలలో వున్న అసంతృప్తి, సామాజిక ప్రతిఘటన, దేశభక్తియుత జాతీయ భావాలు, ప్రస్తుత సమస్యలకు బయటశక్తులే (వలసలు, చొరబాట్లు) కారణమన్న భావనలు దురహంకార పూరితంగా, సంకుచితంగా వ్యవహరింప జేస్తున్నాయి.

యూరప్‌లో బూర్జువా జాతీయవాదశక్తులు ప్రజలపై వెచ్చించవలసిన ఖర్చులను తగ్గిస్తూ, పన్నులను పెంచే విధానాలకు, నయాఉదారవాద రాజకీయాలకు, అలాగే పట్టవగాలు లేని సాంప్రదాయక, సోషల్ డెమోక్రటిక్‌శక్తుల కూటమి ఏర్పాటుకు సుగమమైన మార్గాన్ని కనుగొన్నాయి. పెడధోరణులకు గురైన వామపక్ష పెట్టిబూర్జువాశక్తులు సామాజిక ప్రతిఘటనలకు (స్పెయిన్‌లో 'మీడియాన్', గ్రీస్‌లో 'కోలీజా') దిశానిర్దేశం చేయటానికి చేసిన ప్రయత్నాలతో బలహీనపడిన అనంతరం ఈ జాతీయవాద శక్తులు పుంజుకున్నాయి.

ఈ మితవాద జాతీయవాదశక్తులు తమ ప్రముఖ జాతివిద్వేష ప్రసంగాలతో ప్రపంచీకరణ వ్యతిరేక భావాలను, శ్రామిక ప్రజల కష్టాలను పక్కకు నెట్టేశాయి. బదాపెట్టుబడి మనుగడకోసం సాంప్రదాయక, ఉదారవాద, సంస్కరణవాద పార్టీలను రాజకీయంగా ముందుకు తీసుకు వచ్చాయి. అవి కార్మికుల, నిరుద్యోగుల, యువతీయువకుల, పెన్షనర్ల, స్త్రీల హక్కులను తొలగించాయి. ఫాశిస్టు వ్యతిరేక విధానాలను పూర్తిగా రద్దుచేశాయి. ప్రజలలో తిరోగమన భావాలను, జాతివిద్వేష భావాలను వ్యాప్తి చేశాయి.

తమకు లబ్ధిచేకూరే విధంగా ఈ పార్టీలు ప్రజాఉద్యమాలను యూరోపియన్ యూనియన్‌కు వ్యతిరేకమైనవిగా నిర్వచించాయి. 'టిబీఐఐ' ఖర్చులు తగ్గించి పన్నులు పెంచే పద్ధతులు, 'నాటో' యుద్ధ విధానం వీటిని జాతీయమైనవి గాను, స్వదేశీ రక్షణ విధానంగాను

అభివృద్ధిస్తున్నారు. ఈ విధంగా ప్రపంచీకరణకు వ్యతిరేకమైన, నిజమైన దేశరక్షకులం తామేనని ప్రదర్శించుకునే అవకాశం తిరోగమన, ఫాశిస్టు శక్తులకు కలిగింది.

‘తన స్వంత ఇంటిలో తానే యజమాని’ వంటి నినాదాలతో తమ ప్రతిష్ఠను బాగా పెంచుకున్న బూర్జువా జాతీయవాద పార్టీలు వాస్తవానికి స్వేచ్ఛావాణిజ్య విధానాలను వదిలి వేయలేవు. చేజారిని ఆక్రమణలోని కార్మికవర్గం ద్వారా నష్టాలను భర్తీ చేయించలేవు. ఉదార ప్రజాస్వామిక పార్టీల చర్యలు, ప్రజారాశుల జీవితాల్లో కొంచెమైనా సుఖసంతోషాలను కలిగించలేవు. తద్వారా పితృదారితనాన్ని పెంచటానికి, కార్మిక సంస్థలను నాశనం చేయటానికి, నిరుపేదలపై వలసవచ్చిన వారిపై వివక్షను పెంచిపోషించటానికి సదా సిద్ధంగా వుంటాయి.

ఈ తిరోగమనశక్తులు ప్రపంచీకరణ బాధితులను కాపాడటమన్నది తమ విధానంగా చెప్పుకున్నప్పటికీ, సామ్రాజ్యవాద బూర్జువాలలో కొంతమంది(ప్రత్యేకించి తాము మిలాఖై వున్న సైనిక, పారిశ్రామిక విభాగాల) రక్షణకే కట్టుబడ్డాయి. పెట్టుబడిదారీ మార్కెట్ పనితీరుపై కేంద్రీకరించటంతో పాటుగా అంతర్జాతీయ పోటీలో గుత్తసంస్థలకు వత్తాసునిచ్చే సాధనంగా రాజ్యాన్ని బలోపేతం చేయటంపైన, పీడిత వర్గాలపై అణచివేత సాధనంగా రాజ్యాన్ని బలోపేతం చేయటంపైన కేంద్రీకరించాయి.

జాతీయవాదంలో స్వేచ్ఛా వాణిజ్య విధానాన్ని (జాతీయ-స్వేచ్ఛ-వాణిజ్య విధానం) చొప్పించే పార్టీలు స్వదేశీ వస్తురక్షణ, వ్యవస్థాగత ఖర్చులలో కోతలు, సంస్థాగతమైన సంకుచితత్వం, యుద్ధ విధానాలను పరివ్యాప్తం చేయటమనే సృష్టమైన ధోరణులతో వుంటాయి.

సోషల్ డెమోక్రాట్ల దుర్మార్గపు పాత్ర

జాతీయవాద భావనలను వ్యాప్తి చేయటంలో, కార్మికుల చైతన్యాన్ని మసక బార్చటంలో సోషల్ డెమోక్రాట్ల నాయకులు ఒక ప్రత్యేకమైన పాత్రనే పోషించారు. అందులో నిష్ణాతులైన వారు శ్రామికవర్గ శ్రేణుల్లో విభజన తీసుకురావటంలో గందరగోళం సృష్టించటంలో నిమగ్నమైయున్నారు.

అనేక దశాబ్దాలుగా సోషల్ డెమోక్రట్ల నాయకులు మన పశ్చిమదేశాల ఉమ్మడి విలువలు, యూరోపియనిజం అనే మాటల చాటున తమ జాతీయవాదాన్ని దాచిపెట్టు కున్నారు. వారు వ్యాప్తిచేసిన భావాలు, చేపట్టిన కార్యక్రమాలు గుత్తపెట్టుబడి అవసరాలను నెరవేర్చటానికి చక్కగా పనికివచ్చాయి. కొన్ని

సంవత్సరాలుగా వారు తమ బాణీని మార్చారు. వారి జాతీయవాదం దానంతట అదే బయటకు వచ్చింది. ముఖ్యంగా విదేశీ కార్మికుల విషయంలో క్రమంగా వారు ఫాశిస్టులకు, జాతీయ దురహంకారులకు దారిచేస్తూ, వారే మంత ప్రమాదకరమైనవారు కాదనటం మొదలుపెట్టారు. నేడు సోషల్ డెమోక్రాట్లు జాతీయవాదాలతోనూ, మితవాద ఫాశిస్టు శక్తులతోనూ నేరుగా పోటీ పడుతూ, బహిరంగంగానే ఉన్మాదపూరిత దురభిమానాలను వ్యాప్తిచేస్తూ, జాతివిద్వేషాలతో కూడిన చర్యలు చేస్తున్నారు.

సంస్కరణవాద, సోషల్ డెమోక్రట్ల మంత్రాలు నిస్వార్థతను, సంఘీభావంవంటి వాటిని కూడా నేరాలుగా మార్చటానికి ప్రయత్నం చేశారు. మధ్యధరా సముద్రంలో వలసకార్మికుల ప్రాణాలను కాపాడటానికి కృషిచేసిన ఎస్టివోల విషయంలో జరిగింది.

అన్ని దేశాల్లోనూ సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీల నాయకులు దోపిడీ వర్గాల విధానాలకు మద్దతుగా నిలిచారు. వారు అధికారంలోకి వచ్చినప్పుడు వాటిని నేరుగా అమలుచేస్తున్నారు. ‘జాతి ఐక్యత’ ‘బాధ్యతతో మెలగటం’ వంటి మాటలతో కార్మికవర్గాన్ని త్యాగాలు చేయమని కోరుతున్నారు.

వలసకార్మికులను సరిహద్దులకు దూరంగా వుంచే విధానాలవలంబించటంలో, వారిని సముద్రంపాలు చెయ్యటంలో, నిర్బంధ శిబిరాల్లో వారిని చిత్రపథ చేయటంలో ప్రతిదేశంలోనూ వారు మితవాద పార్టీలతో భాగం పంచుకుంటున్నారు.

సామ్రాజ్యవాద దుందుడుకు యుద్ధాలను ‘మానవతా చర్యలు’ లేకుంటే ‘ఉగ్రవాదంపై పోరు’ వంటి చక్కెరపూత పదాలతో అభివృద్ధిస్తూ వాటి నిజస్వరూపాన్ని మరుగున పడేసే పనిని వారు అన్ని దేశాలలో సాగిస్తున్నారు.

సంస్కరణవాద, సోషల్ డెమోక్రట్ల పార్టీల మద్దతు లేకుండా పెట్టుబడిదారులు తమ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను, తిరోగమన విధానాలను, యుద్ధాలను ప్రేరేపించే విధానాలను అమలు పరచజాలరు. సోషల్ డెమోక్రసీకి ఆధారం బూర్జువా జాతీయవాదమే తప్ప శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయత కాదు. ఈ రాజకీయ ఉద్యమం ఎల్లప్పుడూ జాతీయవాదాన్ని స్వంతం చేసుకుంటూ, శ్రామికవర్గంయొక్క మెదళ్ళలోకి బూర్జువా దేశభక్తి భావోద్వేగాలను ప్రవేశ పెట్టటానికి చూస్తుంది. సామ్రాజ్యవాదం యుద్ధాలను కీర్తిస్తూ ఘనంగా ఉత్సవాలు నిర్వహిస్తుంది. బూర్జువా సైనికుల పోరాట

పటిమలను కీర్తిస్తుంది. సామ్రాజ్యవాదుల స్వీయ దేశాలపై అభిమానాన్ని వ్యాప్తిచేస్తుంది. కనుక సోషల్ డెమోక్రాట్లు, బూర్జువా జాతీయవాదులు అనే పదాలమధ్య చెప్పుకోదగినంత బేధమేమీ లేదు.

ఇవి రెండూ కూడా పెట్టుబడిదారులకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు వర్గపోరాట బాట పట్టకుండా వుండటానికి తీవ్ర కృషిచేస్తాయి. శ్రామిక వర్గాన్ని చీలుస్తాయి. కలుషితం చేస్తాయి. తమ తిరోగమన భావజాలంతో ప్రజల మెదళ్ళను నింపుతాయి. ‘ఉమ్మడి జాతీయ ప్రయోజనాలు’ అనే అందమైన పదాల చాటున ఇవి రెండూ పీడితుల వర్గ స్పృహను అణగదొక్కటానికి చూస్తాయి. పెట్టుబడిదారుల, కార్మికుల ప్రయోజనాలు ఒక్కటేనని చెప్పటానికి ప్రయత్నం చేస్తాయి.

బూర్జువా జాతీయవాదం పుట్టుక, పాత సోషల్ డెమోక్రసీ సంక్షోభపు పెరుగుదల సమాంతరంగా సాగాయి. (ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, ఇటలీ, స్పెయిన్ మొదలగు దేశాల్లోవల్లే). ఈ సంక్షోభం 1980లలో మొదలై చాలాకాలం కొనసాగింది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ స్వర్ణ యుగపు ముగింపు ఫలితంగాను, ప్రాబల్యంలో నున్న స్వేచ్ఛావాణిజ్య విధానపు ఫలితంగాను ఈ సంక్షోభం ఏర్పడింది. ఆర్థిక అధిపత్యానికి విధేయతతో వుండటమన్న విధానంతో సంక్షేమ రాజ్యం బలహీనపడింది. అనేక వరుస ప్రతి సంస్కరణలతో, ప్రజాకార్మిక సంఘాలు బలహీన పడటంతో సోషల్ డెమోక్రసీ తనకు తానుగా స్వేచ్ఛా వాణిజ్యపు విధానంతో సర్దుకుపోయింది.

ఇదంతా అనేక విభాగాల్లో పనిచేస్తున్న కార్మికులకు, ఉద్యోగులకు, ప్రజలకు సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీలపై విశ్వాసం సడలటానికి దారితీసి, వాటిని తీవ్రంగా విమర్శిస్తూ ఎన్నికల ప్రక్రియలోను, సంస్థాగత నిర్మాణాలలోను వాటిని తిరస్కరించారు. నేడు ప్రజలలో వున్న అసంతృప్తిని ఆసరాగా చేసుకుని ప్రధానస్రవంతి పార్టీలు, మితవాద ఫాశిస్టు పార్టీలు వారిని తమ స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకున్నాయి. వాటి విధానాల్లో దుందుడుకు జాతీయవాదం ప్రధానమైనది. వుంజుకుంటున్న బూర్జువా జాతీయవాదానికి సోషల్ డెమోక్రాట్లు గేట్లు బార్లా తెరిచారన్న కోణంలో వాళ్ళను మనం ఖండించి తీరాలి. ఈ రెండు విషయాలు పరస్పర సంబంధం కలిగినవి.

సోషల్ డెమోక్రాట్లలో తటస్థంగా వుండే వారిలో అధికులు మితవాదంవైపు మొగ్గులం ఊహించిన పరిణామమే. వారు తమ స్వంత జాతీయవాదాన్ని, స్వంత ఫాశిస్టు జాతీయ

వాదాన్ని ఏర్పాటు చేసుకుని, శ్రామికవర్గంలోని వెనుకబడిన వర్గాల వారిని మోసంచేస్తూ, అతి తీవ్ర తిరోగమిశక్తులకు సహకరిస్తున్నారు.

సామ్రాజ్యవాదులతో

‘జాతీయ ఐక్యతా రక్షణ’

మనం ముందే చెప్పుకున్నట్లు పెట్టుబడిదారీ విధానానికి వ్యతిరేకంగా పీడిత ప్రజలు పోరాటాలు సాగించకుండా వారిని బలహీనపరిచే లక్ష్యంతోటి సిద్ధాంతాలను, భావజాలాన్ని వారిలో వ్యాపింపచేయటం ద్వారా కార్మికులను విభజించి, వారిని అచేతనులను చేసి పెట్టుబడిదారులపై పోరాటాలకు వారిని దూరంచేయటానికి పాలకవర్గాలు ఎంచుకున్న పద్ధతిలో జాతీయవాదం ఒకటి.

బూర్జువా జాతీయవాదం యొక్క ప్రాథమిక లక్ష్యం అనేక మోసపూరితమైన సాకులతో శ్రామికవర్గాన్ని నిట్టనిలుపునా చీల్చివుంచటం, ఉదాహరణకు ‘జాతీయ ప్రయోజనాల రక్షణ’ ‘సంస్కృతి పరిరక్షణ’-ప్రజల అస్తిత్వం’ అనేవి.

‘జాతీయ ఐక్యత’ ‘జాతుల రక్షణ’ అనే వాటిని పవిత్రమైనవిగా ప్రకటించుకోవటాన్ని పెట్టుబడిదారీవర్గం ఒక ఎత్తుగడగా స్వీకరిస్తుంది. శత్రువర్గాలకు కూడా ఉమ్మడి ప్రయోజనాలుంటాయని, పెట్టుబడిదారులు సాగించేది ధర్మ యుద్ధమై వుండవచ్చనే భావనను శ్రామిక వర్గంలోకి చొప్పించటం ఈ ప్రకటనల లక్ష్యం.

శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయత అనే జెండాను ఎత్తిపట్టకుండా, స్వతంత్ర, విప్లవ కార్యకలాపాలు చేపట్టకుండా శ్రామికవర్గాన్ని నిలువరించటానికి, వారి శ్రేణులలో చీలిక తేవటానికి వారిలో ఒక గందరగోళాన్ని పెట్టుబడిదారులు కలిగిస్తారు. జాతీయ ఐక్యతకు సంబంధించిన పెట్టుబడి దారులు ‘అత్యవసర పరిస్థితి’ విధించటానికి అనుకూలంగా వుంటాయి. అందులో కార్మికుల స్వేచ్ఛ హరించబడుతుంది. ఈ అత్యవసర పరిస్థితి అనే పాటతో తామెదుర్కొంటున్న సామ్రాజ్యవాదం చేసే యుద్ధంలో వారు సాయుధ సైనికులుగా ఇతర దేశాలకు, ప్రజలకు, సామ్రాజ్యవాదాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడతారు. ఈ తిరోగమన నినాదాలను ప్రజలందరిచేత ఆమోదింపచేయటానికి పెట్టుబడిదారులు మంచి దేశాలు, చెడ్డదేశాలు అనేవి వుంటాయని, చెడ్డ దేశాల ప్రజలు హింసాత్మకంగాను, దుష్టులు గాను వుంటారని నమ్మించబూసుకుంటారు. పాలకవర్గాలు చాలా అందమైన పదజాలం చాటున ఇతర దేశాలపై, ప్రజలపై తాము సాగించే యుద్ధాలకు బాధ్యత తమదికాదని, యుద్ధనేరాల గురించి మాట్లాడవలసి వచ్చినప్పుడు సామ్రాజ్యవాదం ఈ సమస్యలకు

కారణం కాదని, శ్రామికవర్గానికి శత్రువులు పెట్టుబడిదారులు కాదని, ఇతర దేశాలు, వాటిలోని సాంఘిక సమూహాలే కారణమని చెప్పబూసుకుంటాయి. తాము శాంతిని, స్వేచ్ఛను, ప్రజాస్వామ్యాన్ని పరిరక్షించటానికే ఈ యుద్ధాలు సాగించవలసి వస్తున్నదని నమ్మ బలుకుతాయి. ఇదే విధంగా ప్రత్యర్థి శిబిరంలోని పాలకవర్గాలు కూడా ఇదే మాటలతో ఇదే ఆచరణతో ప్రజలను వధ్యశాలవైపు నడిపిస్తాయి.

వాస్తవానికి సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడి దారులకు నిజమైన జాతీయ ప్రయోజనాలు అన్నలు పట్టవు. అవి వారికి పూర్తి విరుద్ధంగా వుంటాయి. దేశం కదుపులో దాగివుండే వరాన్న భుక్తులు వాళ్ళు. శ్రామికవర్గ శ్రేణుల్లోనే వున్న వారి ఏజెంట్లు క్యాన్సర్ కణితి వంటివారు.

శ్రామికవర్గ ప్రయోజనాలు, శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయత మాత్రమే పీడిత దేశాల, వారి ప్రజల ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా వుంటాయి.

కమ్యూనిస్టుల, వర్గచైతన్యం కలిగిన కార్మికుల కర్తవ్యాలు

ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ విధానం రాజకీయంగా, ఆర్థికంగా, సామాజికంగా అస్థిరత్వానికి లోనైన ప్రస్తుత పరిస్థితిలో, దానిలోని అన్ని వైరుధ్యాలు తీవ్రమౌతున్నవేళ, జాతీయ దురహంకారానికి వ్యతిరేకంగా, ఫాశిజానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటాలను తీవ్రతరం చేయటం, శ్రామికవర్గం మధ్య, ప్రజారాశుల మధ్య కార్యాచరణను అధికంచేయటం, వారిలో విప్లవంపట్ల, సోషలిజంపట్ల సంసిద్ధతను నిలబెట్టటం అనేవి తప్పనిసరిగా చేపట్టవలసిన కర్తవ్యాలుగా విప్లవ శ్రామికవర్గం ముందు వున్నాయి.

కాల్దెనిన్ చెప్పినట్లుగా మనం ప్రతిరోజూ బూర్జువా జాతీయవాదంపై, దాని అన్ని రూపాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి. యుద్ధంలాగా, హింసాత్మకంగా, దురహంకారపూరితంగా ప్రత్యక్షంగా కనబడే జాతీయవాదానికి వ్యతిరేకంగాను, ‘దేశాల సమానత’ వంటి పిలుపుల వెనుకదాగిన దాని ముస్తాబైన రూపానికి వ్యతిరేకంగాను ఆ పోరాటం సాగాలి. వాస్తవానికి జాతీయవాదం జాతీయత ఆధారంగానే శ్రామిక వర్గంలో చీలికను ప్రేరేపిస్తుంది. సంస్కరణ వాదుల, అవకాశవాదుల సాంఘిక దురహంకారాలకు వ్యతిరేకంగా కూడా శ్రామిక వర్గం పోరాడాలి. అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గ స్ఫూర్తితో కార్మికవర్గాన్ని, పీడిత షాడిత ప్రజా రాశులను చైతన్యపరచటమే ఈ పోరాటపు ప్రథమ కర్తవ్యం. ఇంకా కార్మికులకు పీడిత ప్రజలకు కార్మికవర్గ అంతర్జాతీయ స్ఫూర్తిని అందించాలి.

ఉమ్మడి శత్రువైన ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదానికి వ్యతిరేకంగా, దేశంలోని పీడనకు వ్యతిరేకంగా అన్నిదేశాల కార్మికులను ఐక్యం చేసి వర్గపోరాటాలు నిర్మించటం, సంఘీభావ పోరాటాలను నిర్మించటం కమ్యూనిస్టుల ఆచరణాత్మక కర్తవ్యాలు. సామ్రాజ్యవాదంలోని అంతర్గత వైరుధ్యాలు తీవ్రతరమైన ప్రస్తుత తరుణంలో ఈ కర్తవ్యాలు మరింత ప్రాధాన్య మైనవిగా వున్నాయి.

జాతీయవాదానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటంలో ప్రస్తుత దశలో ప్రజల వర్గచైతన్యం, భావోద్వేగాలను దృష్టిలో పెట్టుకుని, కార్మికుల నిర్దిష్టమైన, తక్షణ డిమాండ్లను, సైద్ధాంతిక దృక్పథాన్ని జోడించాల్సి వుంటుంది.

అట్టహాస ప్రచారాన్ని మనం వ్యతిరేకించాలి. ప్రతిగా మన ప్రచారం సరళంగా యువ కార్మికులు, నిరుద్యోగులు, పేదలు అర్థంచేసుకునే విధంగా, వారి వాస్తవ ప్రయోజనాలే కేంద్రంగా సాగాలి.

ఒకటి స్పష్టం. బూర్జువా అంధ దేశభక్తికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటమంటే ప్రజారాశుల మనోభావాలను, దేశంపట్ల వారికిగల గౌరవ భావాన్ని కించపరచటంకాదు, జాతీయ శూన్య వాదంలో పడిపోవటంకాదు. తద్విరుద్ధంగా, పెట్టుబడిదారులు, ఫాశిస్టులు దేశాన్ని నాశనం చేస్తున్నారని; శ్రామివర్గ అంతర్జాతీయత అంటే, సోషలిస్టు విప్లవం అంటే మన దేశాన్ని, మన సంస్కృతిని రక్షించేవని; నిరాటంకమైన స్వతంత్రమైన అభివృద్ధిని సాధించగలిగేవని మనం వివరించాలి. అలాగే గుడ్డి దేశభక్తికి వ్యతిరేకంగా సాగే పోరాటం, సామ్రాజ్యవాదాన్ని బలహీనపరిచేదని, తుత్తునియలుచేసేదని ఇతర దేశాల జాతీయ విముక్తి పోరాటాలకు సంఘీభావం, మద్దతు తెలపాలనే దానిని గుర్తింపజేయాలి.

దేశభక్తికిగల వర్గ స్వభావం గురించి పెట్టుబడిదారీ కర్మశత్యానికిగల మూలాన్ని, శ్రామికులకు హానికలిగించే దాని పరిణామాల గురించి మన ప్రచారంలో విస్తృతంగా పేర్కొనాలి. మనం మొట్టమొదటగా వివరించాల్సింది బూర్జువా జాతీయవాదశక్తుల విధానం దేశ ప్రయోజనాలు కాదు, కార్మికుల ప్రయోజనాలు అంతకంటే కాదు. ఈ శక్తులకు మద్దతు పలికే గుత్తసంస్థలకు లాభాలు ఆర్జించి పెట్టటమే. ఇతర దేశాలనుండి వచ్చిన కార్మికుల హక్కులలో, వేతనాలలో వున్న వ్యత్యాసాన్ని సరిచేయాలని మనం డిమాండు చేయాలి. జాతివిద్వేషపూరిత చట్టాలను, విధానాలను రద్దుచేయాలని మనం డిమాండు చేయాలి. నేటి జాతీయవాదానికున్న

సాంఘిక, ఆర్థిక పునాదిని పరగణలోకి తీసుకున్నప్పుడు ఇది చాలా ప్రాధాన్యతగలిగిన విషయంగా అర్థమవుతుంది.

మూఢదేశభక్తియొక్క అన్ని రూపాలకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాలకు విప్లవకర శ్రామికవర్గం నాయకత్వం వహించాలి. పీడిత దేశాలకు అతిపెద్ద పక్షపాతిగా వుండాలి. సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకమైన అన్ని వలస దేశాల, అధీన దేశాల పోరాటాలకు నాయకత్వం వహించాలి.

ఇక్కడ ముఖ్యమైనదేమంటే ప్రతి సందర్భంలోనూ కూడా పనిచేయటమే. సాంఘిక దేశభక్తుల, మూఢదేశభక్తుల, బూర్జువా జాతీయ వాదుల ముసుగులను తొలగించి వారిని ఎండగట్టాలి. సామ్రాజ్యవాదులతో తెగదెంపులు చేసుకోకుండా దేశాలు స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాలు సాధించలేవని విరించాలి. ఆధిపత్య దేశాల బూర్జువావర్గాన్ని ఓడించకుండా పీడిత దేశాలు విముక్తి సాధించలేవని తెలియజెప్పాలి.

సామ్రాజ్యవాద దేశాలలో 'పవిత్రదేశం', 'జాతీయ ఐక్యతా ప్రభుత్వాలు', 'జాతీయ అత్యవసర పరిస్థితి', 'జాతీయ రక్షణ' వంటి విధానాలను తప్పనిసరిగా తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాలి. 'సామ్రాజ్యవాదులతో జాతీయ ఐక్యత వద్దు' అనే నినాదాన్ని నిరంతరం నిలబెడుతూ వ్యాప్తిచేయాలి.

దాదాపు అన్ని సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లోనూ, పీడక దేశాల్లోనూ, యుద్ధాలకు మద్దతు తెలిపే దేశాల్లోనూ అన్నిరకాల ఆక్రమణలకు, సామ్రాజ్య వాద హింసకు వ్యతిరేకంగా నిర్ణయాత్మకమైన పోరాటం సాగించాలి. ముందుగా తమ స్వంత సామ్రాజ్యవాదపు హింసనుండి - వలసలు స్వాతంత్ర్యం పొందటానికి, పీడిత దేశాలు విముక్తి గావటానికి, దేశాలమధ్య సంపూర్ణ సమానత్వం కొరకు, స్వయం నిర్ణయాధికారం కొరకు, అన్ని పీడిత దేశాల విముక్తి వరకు, సామ్రాజ్యవాదపు మరియు పెట్టుబడిదారీ విధానపు దోపిడి, అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా ఆయా దేశ ప్రజల సార్వభౌమత్వం కొరకు, స్వేచ్ఛ స్వాతంత్ర్యాలు కొరకు పోరాటాలు సాగించాలి.

ప్రజల స్వయం నిర్ణయాధికారంకోసం సాగే పోరాటాలకు సహాయమందించటం అనేది ఒక నిరంతర అంతర్జాతీయ పనివిధానం. శ్రామికవర్గపు విప్లవ విధానం మాత్రమే ప్రజల స్వేచ్ఛను, స్వాతంత్ర్యాన్ని, సార్వభౌమత్వాన్ని పరిరక్షిస్తుంది. ఎక్కువ సందర్భాలలో ఇవి విప్లవంతోనూ, సోషలిజంతోనూ ముడిపడి వుంటాయి. అందుకే మనం పీడక దేశాల్లో

శ్రామికవర్గ సాధారణ పోరాటాలకు పిలుపు నివ్వాలి. పీడిత దేశాల్లోనూ, వలసదేశాల్లోనూ శ్రామికవర్గ విప్లవోద్యమాలకు పిలుపునివ్వాలి.

సామ్రాజ్యవాద యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా శాంతికొరకు చేసే పోరాటానికి సంబంధించి మనం కేంద్రీకరించవలసినవి - ఆ ప్రత్యేక సందర్భంలో యుద్ధానికి ముఖ్యకారణమైన సామ్రాజ్యవాదికి వ్యతిరేకమైన కార్యాచరణ; యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా చేసే పోరాటానికి తిరోగమన, ఫాశిస్టుశక్తులకు వ్యతిరేకంగా చేసే పోరాటాన్ని జతచేయటం; సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య మారణాయుధ నిల్వలు పెంచుకోవటంలో పోటీకి వ్యతిరేకంగా, పోలీసు రాజ్యాల స్థాపనకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాలను బలోపేతంచేయటం, యుద్ధాలకు మద్దతు తెలిపే కూటముల నుండి బయటకు రావటంకొరకు, విదేశాలకు పంపిన సైన్యాలను ఉపసంహరించటానికి, సామ్రాజ్య వాదపు అణచివేతకు గురైన దేశాల ప్రజల విముక్తి పోరాటాలకు మద్దతునిచ్చే కార్యాచరణను కలిగి వుండాలి.

ప్రజలను జాతివిద్వేషక భావజాలంనుండి బయటపడవేయటానికి, మరోకాత్త ప్రపంచ యుద్ధ సన్నాహకాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగించటానికి, ఆధిపత్యభావజాల వ్యతిరేక పోరాటంపై ప్రత్యేక శ్రద్ధపెట్టాలి.

ప్రజల చరిత్రకు సంబంధించిన సైద్ధాంతిక కల్పనలపై, వక్రీకరణలపై పోరాడే బాధ్యత మనదే. గత చరిత్రకు సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని కార్మికవర్గానికి అందించటం, వాటిని ప్రస్తుత పోరాటాలతో జోడించి విప్లవ సాంప్రదాయాన్ని కొనసాగించే బాధ్యత కూడా మనదే.

సోషల్ డెమోక్రాట్ల, ట్రేడ్ యూనియన్ బ్యూరోక్రాట్ల పటాటోపాన్ని, వాగాడంబరాన్ని మనం నిర్దాక్షిణ్యంగా ఖండించాలి, ఎండగట్టాలి. వర్గాల మధ్య సహకారం, జాతీయ ప్రయోజనాల పేరిట త్యాగాలు చేయాలనే విధానం, సాంఘిక దేశభక్తి, సాంఘిక సామ్రాజ్యవాదం, ఫాశిస్టు పదబంధాలతో సామ్రాజ్యవాదులకు, యుద్ధ పిపాసులకు ముసుగులు వేయటంవంటి

వాటినిన్నీ ఖండించి ఎండగట్టాల్సిన కర్తవ్యం మనదే.

మనం ఈ పోరాటాన్ని కార్మికోద్యమంలో పున్న ప్రత్యేకశక్తితోనూ, ప్రగతిశీలమైన పార్టీల, కమ్యూనిస్టు పార్టీలలోని శ్రేణుల శక్తితోనూ నిర్వహించాలి. ప్రధానంగా సామ్రాజ్యవాద దేశాలలో పనిచేసే పార్టీల ద్వారా ఇది సాగాలి. ఎందుకంటే అక్కడే సామ్రాజ్యవాద బూర్జువాల భావజాలం, అభిప్రాయాలు, సంస్కరణవాదం వివిధ రకాలుగా ప్రతిబింబించబడతాయి. ఫాశిజం, దేశదురభిమానం పెరుగుతున్న కారణంగా శ్రామికవర్గ ఐక్యకూటమి విధానాన్ని అభివృద్ధి చేయటం, దాని ఆధారంగా ఒక ప్రజామోద కూటమిని ఏర్పాటుచేయటం అనేవి కమ్యూనిస్టులందరూ, విప్లవకారులందరూ తప్పనిసరిగా చేపట్టవలసిన కర్తవ్యాలుగా వున్నాయి.

సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ఫాశిస్టు వ్యతిరేక ప్రజాకూటమిని ఏర్పాటు చేయటానికి మనం శక్తివంచన లేకుండా కృషిచెయ్యాలి. విప్లవ శ్రామికవర్గం నాయకత్వాన ఆ కూటమిలో చిన్నరైతులు, పట్టణపేదలు, పీడిత దేశాల ప్రజలు, నిజాయితీ గలిగిన ప్రగతిశీల ప్రజాస్వామికశక్తులు, ఒక నిర్దిష్ట కార్యక్రమాన్ని డిమాండ్లను రూపొందించుకుని వాటి సాధనకు కృషిచెయ్యాలి. ఆ డిమాండ్లు శ్రామికవర్గంయొక్క ప్రాథమిక ప్రయోజనాలకు అనుకూలమైనవిగా వుండాలి.

ఈవిధమైన కూటములను ఏర్పాటు చేయటానికి కారణం, కార్మికవర్గం తన స్వంత ప్రయోజనాలను సాధించటానికి, దానికి వత్తాసుగా ఇతర పీడిత ప్రజల ప్రయోజనాలను జతచేయటం నిర్ణయాత్మకమైన చర్య.

చాలా స్పష్టంగా ప్రతిదేశంలోనూ ప్రాథమిక డిమాండ్లకు సంబంధించి కొన్ని ప్రశ్నలు వుంటాయి. ఆ డిమాండ్లు కార్మికులలో అధికుల మద్దతు సంపాదించినవి. ఈ డిమాండ్ల చుట్టూనే ప్రజాకూటములు పరిభ్రమించేలా చేయాలి.

(జనవరి 2018 రివల్యూషనరీ డెమోక్రసీ సౌజన్యంతో) ❖

Read ! Subscribe!!

Class Struggle

Organ of Central Committee of CPI (ML)

Read ! Subscribe!!

వర్గ సంఘర్షణ కా పుకార్

Hindi Organ of Central Committee of CPI (ML)

ప్రజల తత్వశాస్త్రం

మార్క్సిజం-తత్వశాస్త్రం అన్న టి.రవిచంద్రగారి పుస్తకానికి 1983 సం॥లో కామ్రేడ్ త్రిపురనేని మధుసూదనరావుగారు రాసిన పీఠికను యథాతథంగా ముద్రిస్తున్నాం. - సంపాదకుడు

తత్వశాస్త్రం అనగానే బెదిరిపోయేవాళ్ళూ, అది మనకి సంబంధించిన వ్యవహారం కాదు అనుకునేవాళ్ళూ చాలామంది వున్నారు. తత్వశాస్త్రానికి నిత్యజీవిత సమస్యలకీ ఎలాంటి సంబంధంలేదని అనుకునేవాళ్ళూ వున్నారు. కానీ ఇలా అనుకునేవాళ్ళూ కూడా ఏదో ఒక తాత్విక దృక్పథం లేకుండా బతకడంలేదు. తెలిసినా, తెలియకపోయినా సమాజంలో జీవించవలసిన ప్రతివ్యక్తికీ ప్రకృతిపట్ల, సమాజంపట్ల తాత్విక భావాలు వుంటాయి. తత్వశాస్త్ర గ్రంథాలు జటిలంగా వుండడంవల్లా, తత్వవేత్తలు మహా మేధావులనే భ్రమలు ప్రచారంలో వుండడం వల్లా సామాన్య ప్రజానీకం, విద్యావంతులూ కూడా తత్వశాస్త్రం అంటే అత్యద్భుత మేధో వ్యవహారమని భావించడం జరుగుతోంది. సామాజిక జీవితంలోని భావాలనే తత్వశాస్త్రం రాసేవాళ్ళు సిద్ధాంతీకరిస్తారు. తత్వశాస్త్రం సమాజంలో జరిగే వర్గపోరాటం నుంచి వుడుతుంది. ప్రపంచంలోని వివిధ సమాజాల చరిత్రలు ఒకే విధమైన వస్తుగత సూత్రాలతో పురోగమిస్తాయి. ఈ కారణాలవల్లనే ప్రపంచం లోని తత్వశాస్త్రాల చరిత్రల్లో పోలికలు స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. రూపంలో ఆకారంలో భేదమే కానీ సారాంశంలో అన్నిదేశాల తత్వశాస్త్రాలకీ మధ్య తేడాలకంటే పోలికలే ఎక్కువ. ప్రపంచ తత్వశాస్త్ర సిద్ధాంతాల్లోని జాతీయ రూపాల్ని తొలగించి

చూస్తే కొంత గందరగోళం తగ్గుతుంది. పైకి కనిపించినట్టు ప్రపంచంలో తాత్విక సిద్ధాంతాలు అసంఖ్యాకంగా లేవు. అన్ని సిద్ధాంతాల్ని క్రోడీకరించి పరిశీలిస్తే వాటిని రెండురకాలుగా సులభంగానే విభజించవచ్చును. ఆత్మ, దేవుడు, అతీతశక్తి, భావం ఒకటి వుంది, దాన్నించే ఈ ప్రకృతీ, ఈ సమాజం సృష్టించబడ్డాయి అనే తాత్విక సిద్ధాంతం ఒకటి. దీన్నే భావవాదమనీ, ఆధ్యాత్మిక వాదమనీ అంటున్నాం. నిరంతర చలనంలో వుండే పదార్థంనుంచీ ప్రకృతి రూపాలూ, సమాజ వ్యవస్థలూ, భావాలూ ఏర్పడతాయి అనేది మరొక సిద్ధాంతం. దీన్నే పదార్థవాదం, భౌతికవాదం అంటున్నాం. ఎన్ని యుక్తుల్ని ప్రయోగించి తప్పించుకోవాలని చూసినా ప్రతిసిద్ధాంతం ఈ రెండు శిబిరాల్లో ఏదో ఒక శిబిరంలో చేరవలసిందే. ప్రపంచ తత్వశాస్త్ర చరిత్ర అంతటా ఈ రెండు వాదాలూ ఆదినుంచీ కొనసాగుతూనే వున్నాయి. దీన్నిబట్టే తత్వశాస్త్రం వర్గపోరాటంనుంచీ ఏర్పడింది అని ఖండితంగానే చెప్పవచ్చును.

వర్గసమాజంతోబాటే తత్వశాస్త్రం కూడా వుట్టింది. శ్రమవిభజన జరిగిన క్రమంలో చైతన్యం తనకు మూలమైన వాస్తవం నుంచి విడివడిపోయి స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిగల రంగంగా భ్రమ కలిగించింది. శ్రమ ఫలితాన్ని శ్రమశక్తి నుంచి విడదీయడంవల్ల శ్రమశక్తి నుంచి

ఉత్పన్నమైన వస్తుజాలంమీద శ్రామికులకు ఎలాంటి అధికారమూ వుండదు. ఏ వస్తువుల్ని ఎందుకు, ఎలా ఉత్పత్తి చెయ్యాలో ఆ పథకమూ శ్రామికులనుంచీ దూరం చెయ్య బడుతుంది. ఉత్పత్తిమీద మారకంమీదా అధికారం శ్రామికేతరుల చేతుల్లోకి వెళ్ళి పోతాయి. దీన్నో ఉత్పత్తి చేసేది పథకాలు వేసేవాళ్ళూ, అధికారం చేపట్టినవాళ్ళూ అనే తలకిందు అభిప్రాయం జనం మనస్సులో పాదుకొనిపోతుంది. అంటే భావమే, చైతన్యమే భౌతిక వస్తువుల్ని ఉత్పత్తిచేస్తుంది అనే భావగందరగోళం వ్యాపిస్తుంది. ఇది వర్గ సమాజంతో పాటు వచ్చేది. దోపిడీవర్గాల భావ జాలంగా వచ్చేది. భావవాదం తత్వశాస్త్రంలోకి ఇలా అడుగు పెడుతుంది. అధికారవర్గమే విశ్రాంతికర వర్గం కాబట్టి మొదట భావవాదానికే సిద్ధాంతస్థాయి వస్తుంది. భౌతిక వాదానికి సిద్ధాంత స్థాయి రావడానికి చాలాకాలం పట్ట వచ్చును. శ్రామికులకు శ్రమఫలితం, శ్రమ క్రమంమీద పథకం తమ చేతుల్లో నుంచీ పోయింది అనే స్పృహ ఏ మేరకి పెరుగుతుందో, ఆ మేరకే భౌతికవాదం సిద్ధాంత రూపాన్ని పొందుతుంది. శ్రామికుల తత్వశాస్త్రమైన భౌతికవాదానికి శ్రామికులే సిద్ధాంతరూపాన్ని కల్పింపలేకపోవచ్చును. వాళ్ళకి ఈ విశ్రాంతీ, అవకాశమూ లేకపోవచ్చును. పాలకవర్గాల మేధావులనుంచీ ఒక ప్రగతిశీల భాగం శ్రామికుల పక్షానికి వచ్చి భౌతికవాదానికి సిద్ధాంతస్థాయి కల్పించవచ్చును. దీనికే ఎక్కువ అవకాశం వుంది కూడా. ఆదిమసమాజంలో తత్వశాస్త్రం లేదు. వుండే అవకాశం లేదు. మనిషి వ్యక్తిగా మారి తనని తాను పక్కనుంచీ పరిశీలించుకునే స్థితి గణనమాజ సమిష్టిలో లేదు. అది వర్గ సమాజంలోనే సాధ్యం. భౌతికత ముందే వున్నప్పటికీ సిద్ధాంత భౌతికవాదం కంటే ముందే భావవాదం వుంటుంది. వీటినిబట్టి తత్వశాస్త్రం వర్గసమాజంతోబాటే వుడుతుందనీ, తత్వశాస్త్రంలో రాత్రిస్థాయి ముందు భావవాదానికే వస్తుందనీ, ఆదిమ భౌతికవాదం శ్రామికశాస్త్రం అయినప్పటికీ దానికి శాస్త్ర రూపాన్ని భావవాదం నుంచీ విడివడివచ్చిన తాత్వికులే చేసి వుంటారనీ సాపేక్షంగా నిర్ధారణ చేయవచ్చును.

లాంజిఘర్ కార్మిక, ప్రజానీకంపై క్రూర నిర్బంధాన్ని ఖండించండి

2019 మార్చి 18న ఓడిషా రాష్ట్రం - కలహండి జిల్లా లాంజిఘర్ వద్దనున్న వేదాంత అల్పామినా శుద్ధి కర్మాగారం ప్రధాన ద్వారం వద్ద కా॥ దాని బిత్రా అనే కార్యకర్తను హత్యగావించటాన్ని సిపిఐ(ఎం-ఎల్) తీవ్రంగా ఖండిస్తోంది. ఓడిషా పారిశ్రామిక భద్రతా దళం (ఓఐఎస్ఎఫ్) సాగించిన ఈ క్రూరమైన లాఠీఛార్జిలో మరో 50 మంది ప్రజలు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు.

వేదాంత పరిశ్రమలోని కాంట్రాక్టు కార్మికులు తమకు పర్మినెంట్ ఉద్యోగాలు కల్పించాలని, తమ బిడ్డలకు విద్యావకాశాలు కల్పించాలని డిమాండ్ చేస్తూ ప్రధాన ద్వారం వద్ద బైతాయింది ధర్నా చేశారు. రెంగోపలి, ఛత్రాపూర్, బంధగూడ తదితర పరిసర గ్రామాల ప్రజానీకం కూడా ఈ ధర్నాలో పాల్గొన్నారు. లాంజిఘర్ కాంట్రాక్టు కార్మికుల పరిసర గ్రామాల ప్రజల ఉద్యమాన్ని అణచివేయాలనే ఉద్దేశ్యంలో ఓఐఎస్ఎఫ్ బలగాలు అవాంఛితంగా క్రూరమైన లాఠీఛార్జికి పాల్పడ్డారు.

ఈ కంపెనీ స్థాపించే సమయంలో భూములు కోల్పోయిన రైతుల కుటుంబాలకు ఉద్యోగ, విద్యావకాశాలు కల్పిస్తామని హామీ ఇచ్చారు. అయితే సం॥లు (తరువాయి 23వ పేజీలో)

భావవాదం, భౌతికవాదం అని తత్వ శాస్త్రాన్ని విభజించడం కూడా సౌలభ్యం కోసమే కానీ భౌతిక పునాదిలేని భావవాదం వుండదు. దేవుడు, ఆత్మ, పునర్జన్మ, మాయ, శూన్యం బ్రహ్మంవంటి భావవాద భావనలకి చారిత్రక, సామాజిక, ప్రాకృతిక మూలాల్ని సహేతుకంగా ప్రదర్శించవచ్చును. సామాజిక, ప్రాకృతిక ఆవరణని అధిగమించిన భావన ఒక్కటి కూడా భావవాదంలో వుండదు. కాబట్టి వర్గపోరాటంతో దాని మరొక రూపమైన ఉత్పత్తికోసం పోరాటంతో భావవాద భౌతిక పునాదిని బహిర్గతం చేస్తూ పోతే కాలగమనంలో భావవాదం కరిగిపోయి ఎండిపోతుంది. తత్వశాస్త్రం తనకి సహజమైన భౌతిక పునాదిమీద నిలిచి ప్రజల తత్వశాస్త్ర రూపాన్ని పొందుతుంది. వర్గ సమాజంలో వర్గ తత్వశాస్త్రం వుంటుంది. శ్రామికవర్గ తత్వశాస్త్రం ఏ దశలో అయినా భౌతికవాద రూపంలోనే వుంటుంది. దోపిడీ వర్గాల తత్వశాస్త్రం భావవాదరూపంలోనే వుంటుంది. అయితే ఈ వర్గాలకి వుండే ఐక్యత, ఘర్షణ సంబంధాలవల్ల భౌతికవాదం మీద భావవాద ప్రభావం, భావ వాదం మీద భౌతికవాద ప్రభావం వుంటాయి. భావవాదం తత్వశాస్త్ర అభివృద్ధికి దోహదం చేసింది. అస్తిత్వాన్ని వదిలిపెట్టి ఏకముఖంగా చైతన్యాన్ని మాత్రమే అభివృద్ధిచేసినప్పటికీ తాత్విక చింతనకీ, తార్కిక ప్రతిపాదనా పద్ధతికీ భావవాదం దోహదం చేసింది. ఎన్ని రూపాల్ని పొందినప్పటికీ వర్గసమాజ చరిత్ర అంతటా భావవాద తత్వశాస్త్రం పాలకవర్గాల, శ్రేణుల తత్వశాస్త్రమే. అయితే భాష, మెదడు, సమాజం నుంచీ రూపొందే వ్యక్తిత్వం, పీడిత వర్గాల్లో నిరంతరం సంబంధం భావవాదంలో భౌతిక వాద ఛాయల్ని ప్రవేశపెడతాయి. భౌతికవాదం భావవాద చట్రంనుంచీ బయటపడడం ఇంకా క్లిష్టమైన విషయం. వర్గ అంధత్వంవల్ల భావ, భౌతికవాదాలు కొన్ని సిద్ధాంతాల్లో కలసిపోవడం జరుగుతుంది.

విజ్ఞానశాస్త్రాలు అభివృద్ధిపొంది ఉత్పత్తి శక్తులమీదా, ఉత్పత్తిశక్తుల్లో ప్రధానమైన శ్రామిక వర్గం మీదా తీవ్రమైన ప్రభావం చూపేవరకు భావవాద కుంభస్థలం మీద పెద్ద దెబ్బపడదు. విజ్ఞాన శాస్త్రాలు కూడా వర్గపోరాటంనుంచే అభివృద్ధి పొందుతాయి. అయితే అది ఉత్పత్తి కోసం పోరాటరూపంలో వుంటుంది. ప్రపంచ తత్వశాస్త్రం అంతటా గతితర్కం, భౌతికవాదం ఏదో ఒక స్థాయిలో ఎప్పుడినుంచో వున్నాయి. ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ సమాజంలోనే కార్మికవర్గ ప్రాపంచిక దృక్పథంగా అంటే ప్రజల తత్వ శాస్త్రంగా గతితార్కిక భౌతికవాదం అభివృద్ధి

పొందింది. మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లు దీనికి ఆచరణాత్మక సిద్ధాంత రూపాన్ని ఇచ్చారు. దీన్నే మార్క్సిస్టు తత్వశాస్త్రం అని పిలుస్తున్నారు. కార్మికవర్గం, విజ్ఞానశాస్త్రాల అభివృద్ధి గతితార్కిక భౌతిక వాదానికి మూలాధారాలు. ప్రపంచ తత్వశాస్త్రం గమ్యం గతితార్కిక భౌతికవాదం. వర్గరహిత సమాజం ఏర్పడేటంత వరకూ గతితార్కిక భౌతికవాదం, కార్మికవర్గ తత్వశాస్త్రం గానే వుంటుంది. కార్మికవర్గ పార్టీ తత్వశాస్త్రం గానే వుంటుంది. కార్మికవర్గ తత్వశాస్త్రం అనగానే, కార్మికవర్గ పార్టీ తత్వశాస్త్రం అనగానే చాలామంది ఇదేమిటి? తత్వశాస్త్రం వంటి మహోన్నత విషయాన్ని వర్గస్థాయికి దించుతారా? అని నొసలు చిట్టంచవచ్చును. కానీ ఆదినుంచీ తత్వశాస్త్రం వర్గతత్వ శాస్త్రంగానే వుంది. వర్గాలకి ప్రాతినిధ్యం వహించే పార్టీలకి ఆ వర్గాల తత్వశాస్త్రం వుంటుంది. అంతిమంగా కార్మిక వర్గం వర్గాల్ని రద్దుచేసి, తానూ ఒక వర్గంగా రద్దు అయిపోయి వర్గరహిత సమాజాన్ని సాధించినట్టే, వర్గతత్వశాస్త్రాన్ని రద్దుచేసి గతితార్కిక భౌతికవాదాన్ని మొత్తం సమాజ తత్వశాస్త్రంగా ఆచరణీకరిస్తుంది.

తత్వశాస్త్రం విషయంలో మనం అనిర్దిష్ట, అభావవైఖరిని తీసుకోకూడదు. మార్క్సిస్టు తత్వ శాస్త్రాన్ని మన భారతదేశ వాస్తవికతతో అన్వయించాలి. అలా అన్వయించడానికి కృషి చాల చెయ్యాలి. కానీ అన్వయించడం సాధ్యమే. విజ్ఞానశాస్త్ర సిద్ధాంతాన్ని ముఖ్యంగా ప్రకృతికి సంబంధించిన సిద్ధాంతాన్ని ఏ దేశంలో అయినా అన్వయించుకోవడం, ఫలితాన్ని సాధించడం సులభం. సమాజానికి సంబంధించిన సామాజిక శాస్త్ర సిద్ధాంతాన్ని అన్వయించడానికి పోరాటం, అధ్యయనం, సమిష్టి కృషి అవసరం అవుతాయి. అలాగే విజ్ఞానశాస్త్ర పరిశోధనా ఫలితాన్ని వున్న వాటిని వున్నట్టుగా స్వీకరించి అన్వయించు కోవచ్చును. కానీ తాత్విక సిద్ధాంతాల్ని అంత సులభంగా అన్వయించలేం. ఎన్నో ప్రయోగాలూ వైఫల్యాలూ అవసరం కావచ్చు. గతితార్కిక భౌతికవాదం కేవలం పాశ్చాత్య తత్వశాస్త్రం కాదు. అది ప్రపంచతత్వశాస్త్ర ఫలితం. ప్రపంచ చరిత్ర గమన సూత్రాల సర్వాంగవాదం. దీన్నే భారతదేశ వాస్తవికతకి అన్వయించాలంటే భారతీయ తత్వశాస్త్రాన్నీ, దాని చరిత్రనీ అధ్యయనం చేసి అన్వయించాలి. భారతీయ తత్వశాస్త్రంలో భావవాద, భౌతికవాద, గతి తర్కాల చరిత్ర ఫలితంగా, కొనసాగింపుగా గతితార్కిక భౌతికవాదాన్ని సైద్ధాంతికంగా వర్గ దృష్టితోనూ, ఆచరణాత్మకంగా కార్మిక, రైతాంగ పోరాటాల దృష్టితోనూ అన్వయించుకోవాలి.

అలా అన్వయించినప్పుడు మాత్రమే భారతదేశ వాస్తవికతా, గతితార్కిక భౌతికవాదం రెండూ సుసంపన్నమవుతాయి. ఇలా నిర్దిష్టంగా అన్వయించబడిన మార్క్సిజాన్నే మార్క్సిజం అంటారు. ఇలాంటి నిర్దిష్ట మార్క్సిజాన్ని సాధించగలిగినప్పుడే విప్లవ పోరాటాలు వేగవంతం అవుతాయి. ఈ ప్రయత్నం అన్ని రంగాల్లోనూ జరగవల్సిందే. ఎంతో కొంత జరుగుతూనే వుంది. ఈ ప్రయత్నంలో తత్వశాస్త్రంలో జరుగుతున్న కృషిని స్థూలంగా పరిచయం చెయ్యడమే రచించి ఈ వ్యాసాల్లో సాధించదలచుకున్న లక్ష్యం.

ప్రాచీన భారతీయ భౌతికవాదంపై మార్క్సిస్టు పరిశోధనలు అనే వ్యాసం నుంచీ అన్ని వ్యాసాల్లోనూ మార్క్సిజాన్ని భారతీయ తత్వశాస్త్రానికి అన్వయించడానికి ఎవరు ప్రయత్నం చేశారు? అనే విషయాన్ని వివరించాడు. దేవీప్రసాద్ చటోపాధ్యాయ, రూబెన్ కృషిని ప్రత్యేకంగా రచించి ప్రశంసించాడు. అయితే వీళ్ళ కృషి ఫలితాలమీద తన సొంత అభిప్రాయాల్ని చెప్పడానికి అంతగా ప్రయత్నం చేయలేదు. వాళ్ళు అభినందించదగిన కృషిచేసిన మాట నిజమే. కానీ అది ఇంకా ఎకడమిక్ స్థాయిలోనే వుంది. ప్రజాపోరాట రాజకీయాల్లోకి రాలేదు. అసలు ఈ పండితులు రాజకీయ దృక్పథం నుంచీ కృషిచేసింది తక్కువ. అదీ వీళ్ళల్లో ప్రధానమైన లోపం. దేవీప్రసాద్ చటోపాధ్యాయ కేవలం సిద్ధాంతవాది. ప్రజా పోరాటాల మీద ఆ పోరాటాలకి నాయకత్వం వహిస్తున్న విప్లవ పార్టీలమీద ఆయన ప్రభావం ఏమీలేదు. నక్సల్బరీ రాజకీయ పోరాట పంథా ప్రవేశపెట్టిన రాజకీయాల మీద దేవీప్రసాద్ ప్రభావం వేయలేదు. ప్రభావితుడు కాలేదు. “భారతీయ తత్వశాస్త్రంలో ఏది జీవించి వుంది, ఏది చచ్చిపోయింది” అనే గ్రంథంలో ఒకటి జీవించి వుంది అని చెప్పడానికి, ఒకటి మృతప్రాయమై పోయింది అని చెప్పడానికి దేవీప్రసాద్ అనుసరించిన పద్ధతి ఏమిటి? వాస్తవంగా భారత పీడిత ప్రజానీకంలో ఏ భారతీయ తాత్విక ధోరణులు జీవించి వున్నాయి, ఏ తాత్విక ధోరణి వాళ్ళమాటల్లో కాకుండా వాళ్ళ పోరాట ఆచరణలో ప్రేరణ కల్పిస్తూ జీవించి వున్నాయి? ఏవి వాళ్ళని పాలకవర్గాలకి విధేయం చేస్తున్నాయి, అనేది కాదు దేవీప్రసాద్ చేసింది. భారతీయ తత్వ శాస్త్రంలో ఏది భౌతికవాదం? ఏది ఆధ్యాత్మిక వాదం? అనే అంశమే ప్రధానంగా చర్చించాడు. మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు, మావో ఆలోచనా విధాన పద్ధతి ఇది కాదు. భారతీయ తత్వశాస్త్రంలోని

భౌతికవాద ధోరణుల్ని గతితర్కాన్నీ ఆధారంగా చేసుకొని విప్లవ పోరాటాలకి అన్వయించి గతితార్కిక భౌతికవాదానికి జాతీయ రూపం ఇవ్వడంలో దేవీప్రసాద్ ఒక్కడుగు ముందుకు వేశాడా? లేదు. అందుకనే రవిచంద్ ఇంకా విమర్శనాత్మకంగా లోతుగా దేవీప్రసాద్ గ్రంథాల్ని అధ్యయనం చెయ్యాలి.

ఈ వ్యాసాల్లో కనపడే ప్రధానమైన రెండో అంశం చార్వాక భౌతికవాదం. దీనిమీద దేవీ ప్రసాద్ విస్తృతమైన సమాచారాన్ని అందించాడు. రవిచంద్ కానీ ఇతర మార్క్సిస్టులు కానీ చార్వాకాన్ని అధ్యయనం చెయ్యడం, ప్రచారం చెయ్యడం పూర్తిగా సమంజసమే. కానీ ఇవ్వాలి చార్వాకులకు వారసులు మార్క్సిస్టులు కానీ నాస్తికవాదులు కారు. రవిచంద్ చార్వాకులకీ ఈనాటి నాస్తికులకీ బంధుత్వాన్ని కలుపుతున్నట్లు కనిపిస్తోంది. చార్వాకుల కాలాన్ని నిర్ణయించడం సాధ్యంకాదు కానీ చార్వాకుల పేరుతో పూర్వ గ్రంథాల్లో చెప్పబడిన భావాలు అన్నీ ఒకే విధంగా లేవు. ప్రాచీన తత్వశాస్త్రంలోని భౌతికవాదం అంతా ప్రగతిశీలమైందని (ఆనాటికయినా) చెప్పటానికి వీలులేదు. “వాటిని (వేదాల్ని) బ్రాహ్మణ పురోహితులు తమ స్వాధ్యప్రయోజనం కోసం పవిత్ర గ్రంథాలుగా ప్రచారం చేస్తున్నాయన్నారు” ఇలా చార్వాకులు అన్నమాట నిజమే కానీ ఇది మధ్యతరగతి పండితుల ఆగ్రహ ప్రదర్శనమే, నిరసనమే తప్ప భౌతికవాద దృక్పథం నుంచి చూడటంకాదు గదా? బ్రాహ్మణులూ పురోహితులూ ఆనాటి పాలక వర్గాల భావ్యకారులు సమర్థకులు. పోరాట బాణం ప్రయోగించవలసింది పాలకవర్గాల మీద. ఈనాటి నాస్తికుల్లో కూడా ఈ జాడ్యం వదలలేదు. ఎంతసేపూ బ్రాహ్మణుల్ని, పురోహితుల్ని, బాబాల్ని, అమ్మల్ని తిట్టడమే కానీ వీళ్ళంతా పాలకవర్గాల పుట్టిలోని విషసర్పాలని చెప్పాల్సినపనిలేదా? “నాస్తికోద్యమం ఒక భావ విప్లవం” “వర్గ దృక్పథానికి అతీతంగా పని చెయ్యదు”. విప్లవ భావాలు విప్లవపోరాటాల నుంచీ పుడతాయి. నాస్తికోద్యమం ఏ వర్గ దృక్పథంగా వుందో విశ్లేషించవలసిన బాధ్యత రవిచంద్ మీద వుంది. దాన్ని నిర్వహించలేదు. భౌతికవాదులు కాని నాస్తికులూ, మార్క్సిజాన్ని కాక రివిజనిజాన్ని ఆమోదించే నాస్తికులూ, మార్క్సిజాన్ని ఆమోదించే నాస్తికులూ వున్నారు. అందరినీ ఒకేగాటకట్టి సమర్థించడం, ఖండించడం తప్పు. బౌద్ధమతం కూడా ఇలాంటిదే. అనేక పరస్పర విరుద్ధమైన సిద్ధాంతాలు బౌద్ధమతం పేరుతో అనేక దేశాల్లో ప్రచారంలో వున్నాయి. వీటిని విభజించి ఆయా

సిద్ధాంతాల్ని వాటి పేరుతో పిలవడానికి ఇంకా ఎన్ని శతాబ్దాలు కావాలి? నాస్తికతని పాలక వర్గాలు సమర్థించే అవకాశం ఉన్నదంటే తప్పు ఏముంది? నాస్తిక సర్వోదయవాదులూ ఆస్తిక సర్వోదయవాదులూ లేరా? నాస్తిక అస్తిత్వ వాదులూ, ఆస్తిక అస్తికత్వవాదులూ లేరా? ఉదార బూర్జువావర్గం నాస్తికవాదాన్ని సమర్థించడం లేదా? రంగనాయకమ్మ “నాస్తికత్వం ఒక పరిశీలన” శీర్షికను పట్టుకొని రవిచంద్ చేసిన విమర్శ ఏమాత్రం సమంజసం కాదు. గోరా నాస్తికత్వం మీదనే రాయదలచుకున్నట్లు సందర్భంతోనహా ఆమె ఆ పుస్తకం ముందుమాటలో చెప్పారు. ఆమె రాయ దలచుకోని విషయాల్ని ఆమెకు తెలియని విషయాలుగా చిత్రించడం అర్థరహితం. చార్వాకుల గురించి రవిచంద్ కి తెలిసిన విషయాలు రంగనాయకమ్మకి తెలియవు అనుకోవడం అమాయకత్వం.

“తప్పనిసరిగ ఆర్థిక పోరాటాల్లో భాగంగానే భావపోరాటం జరగాలి” ఆర్థిక పోరాటాల్లో కాదు రాజకీయ పోరాటాల్లో అని వుండాలి. కార్మికులు, రైతాంగం వేతనాలకోసం సమ్మె చేస్తుంటే అక్కడికి పోయి నాస్తికతని ప్రచారం చెయ్యవలసిన అవసరంలేదు. భావపోరాటానికి కూడా ఎత్తుగడలు వుండాలి. సందర్భ శుద్ధిలేకపోతే దుష్ఫలితాలు వస్తాయి. “బానిస వ్యవస్థలో భాగమే వర్ణవ్యవస్థ” వర్ణవ్యవస్థ పూర్వదే వ్యవస్థలో భాగం. వర్ణవ్యవస్థ కొందర్ని బానిసలుగా వ్యవస్థీకరించింది. “మానవుని మేధస్సు సంకల్పం సమాజంలో మానవుని ప్రవర్తనను నిర్ణయిస్తాయే కానీ అతని పశువాంఛలు నిర్ణయించవు” ప్రాయిడ్ మీద విమర్శ బాగానే వుంది కానీ మనిషిలో ఏవి పశువాంఛలు? ఆకలి

తీర్చుకోవడం, సెక్స్ సంబంధాలు వంటివేనా? ఇలా రవిచంద్ అనవచ్చా? మనిషిలో ఏ వాంఛలూ పశువాంఛలు కావు. అన్ని వాంఛల చుట్టూ సామాజికత, మానవత పేరుకొని వుంటాయి. జాతిగా మానవుల మనుగడకే మూలకారణంగా వుండే సెక్స్ ని పశువాంఛ అనడం సాధారణమైన పొరపాటు కాదు. మానవజాతి లేకుండా భౌతికావసరాల ఉత్పత్తి ఎలా చేస్తాం? ఇంతకీ పశువులమీద మాత్రం కోపం ఎందుకు? పశువుల్ని కించపరచవలసిన అవసరం ఏముంది? ప్రాయిడ్ ని ఖండించడం కోసం రవిచంద్ ఒక కాలు గోతిలో వేస్తున్నాడు. ఇలాంటి తప్పుల్ని రాసిన దాన్ని ఒకటి రెండుసార్లు విమర్శనాత్మకంగా చూసుకుంటే పరిహరించు కోవచ్చును.

భగవద్గీత మీదా, రాయస్థుల మీదా రవిచంద్ అభిప్రాయాలు శాస్త్రీయంగా వున్నాయి. “గీతాగీతా భగవద్గీతా” “మాతా మాతాభారతమాతా” అని వీధుల్లో ఆర్.ఎస్.ఎస్. వాళ్ళు నినాదాలు ఇస్తున్నారు. పడగలెత్తుతున్న భాస్వామ్య భావజాలానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని ఉధృతం చేయవలసిన అవసరం వుంది. రాయస్థులు మార్క్సిజంమీద రాళ్ళు విసిరే మతి తప్పిన కుహనా మేధావుల గుంపు. ఆర్.ఎస్.ఎస్. వాళ్ళతోనూ, సర్వోదయ వాళ్ళ తోనూ చాటుమాటు కాపురం చేస్తున్న రాయస్థుల నిజస్వరూపాన్ని బహిర్గతం చెయ్యాలి. రవిచంద్ యువతాత్మికుడు. ఇలాంటి యువకులు విప్లవోద్యమానికి ఎంతో అవసరం. మార్క్సిజం మీద నిబద్ధతాగౌరవం, ప్రజాపోరాటాల్లో మమేకం కావాలనే తపనావున్న రవిచంద్ ప్రజాతత్వశాస్త్రాన్ని అభివృద్ధిచేసే కార్యకర్తగా పరిణతి చెందగలడు. ❖

(8వ పేజీ తరువాయి)

మైందిగా వారు ప్రచారం గావిస్తున్నారు. గందరగోళాలు కల్పిస్తున్నారు. మార్క్సిజం, సోషలిజం సిద్ధాంతాల, నమ్మకాలపట్ల అప విశ్వాసాలను పెంపొందిస్తూ, సన్నగిల్ల చేస్తున్నారు. అయితే మార్క్సిజం, సోషలిజం సాధించిన మహత్తర విజయాలను చరిత్ర పుటల నుండి, ప్రజల మనసుల నుండి వారు తొలగించలేరు. ఆకలి, పేదరికం, నివాసం, నిరక్షరాస్యత, అనారోగ్యం వంటి ఎన్నో ప్రజల మౌలిక సమస్యలను సోషలిజం శక్తివంతంగా పరిష్కరించింది. ప్రజలను, దోపిడీ అణచివేతల నుండి విముక్తి గావించింది. పెట్టుబడిదారీ విధానానికి, సామ్రాజ్యవాదానికి, ఫాసిజానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటంలో చైతన్యయుతంగా నిలిపింది. పీడిత జాతుల, ప్రజల పోరాటాలను

అది ఎంతో ఉత్తేజాన్ని ఇచ్చింది. మార్క్సిజం మాత్రమే వారి పోరాటాలను సరైన దిశలో గమ్యంవైపు నడపగలదు.

ఈ సెమినార్ లో పాల్గొన్న వక్తలందరూ మార్క్సిజంపై జరుగుతున్న దాడులను సమర్థ వంతంగా తిప్పికొట్టాలని, పిలుపునిచ్చారు. మార్క్సిజాన్ని సరిగా అధ్యయనం చేసి, నిర్దిష్ట పరిస్థితులకు అన్వయించి వర్గపోరాటాలను, విప్లవోద్యమాలను ముందుకు తీసుకువెళ్ళాలని పిలుపునిచ్చారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఒడిషా రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ శ్రీకాంత్ మొహంతి, రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ బసుదేవ్ మరియు కా॥ గోలక్ బీహారీనాథ్ తదితరులు ప్రసంగించారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఒడియా పత్రిక ‘ఆగువాన్’ను సెమినార్ ముగింపులో ఆవిష్కరించారు. ❖

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో తెలుగుదేశం ప్రభుత్వ హామీలు-వాటి అమలు తీరు

ఈ సంవత్సరం ఏప్రిల్ 11న ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని లోక్ సభ స్థానాలకు, ఆంధ్రప్రదేశ్ శాసనసభకు ఎన్నికలు జరిగాయి. 2014 ఎన్నికలలో తెలుగుదేశం పార్టీ, బిజెపితో జట్టుకట్టి అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత అది ప్రజలకు చేసిన వాగ్దానాలు, వాటి అమలుతీరును విశ్లేషించాలి.

2019 ఎన్నికల సందర్భంగా చంద్రబాబు నాయుడు, తెలుగుదేశంపార్టీ రెండే రెండు విషయాల చుట్టూ తమ ప్రచారాన్ని తీర్చాయి. ఒకటి రాజధాని ప్రాంత అభివృద్ధి, రెండు పోలవరం ప్రాజెక్టు. వ్యవసాయరంగ సంక్షోభం గురించి, పారిశ్రామికంగా వెనుకబడిన గురించి చంద్రబాబు చాలా తక్కువగా మాట్లాడాడు. అతను పూర్తిగా దృష్టి పెట్టింది ప్రజాకర్షక పథకాలపైనే.

పంట రుణాల రద్దు

24000 కోట్ల రూపాయల వ్యవసాయ రుణాలు రద్దుచేస్తానని ఇచ్చిన హామీలో ఈ 4, 5 సంవత్సరాలలో కేవలం 15,147 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే ప్రభుత్వం సర్దుబాటు చేయగలిగింది. ఇంకా 9000 కోట్ల రూపాయల వ్యవసాయ రుణాలు రద్దుచేయవలసిన బకాయిలుగానే వున్నాయి. టిడిపి ప్రభుత్వం 58.29 లక్షల రైతులకు లబ్ధిచేకూర్చానని ప్రకటించుకొంటోంది. అందులో ఉద్యానవన సాగుదారులు కూడా వున్నారు. 50,000 రూ.లోపు రుణాలు తొలిదశలోనే చెల్లించినా, ఎక్కువ అప్పులున్న రైతులకు విడతలు విడతలుగా వారి బ్యాంకు ఖాతాల్లో జమచేశారు. దీనివల్ల ఆ రైతులంతా బ్యాంకుల డిఫాల్టర్స్ లిస్టులోకి చేర్చబడ్డారు. అంటే పాత రుణం రద్దుకాకుండా వడ్డీతో సహా తిరగరాయబడి అనేకమంది రైతులు అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోయారు. తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం వ్యవసాయరంగాన్ని సంక్షోభం నుండి గట్టిక్రించటంలో ఘోరంగా విఫలమైంది.

రాష్ట్రంలో 32 లక్షలమంది కౌలుదారులు వుండగా, వారిలో ఎక్కువమంది ఎస్.సి., ఎస్.టి., బి.సి.లు మరియు గ్రామీణ పేదలు. 80% నీటి పారుదల గల భూమిని కౌలుదారులే సాగుచేస్తున్నారు. వారే అధిక భాగాన్ని ఉత్పత్తి చేస్తున్నారు. కానీ కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రకటిస్తున్న రుణాలుగానీ, సబ్సిడీలుగానీ, రుణాలకోసం జారీచేసే కార్డులుగానీ, బీమా

పథకాలుగానీ వారికేమీ చేరటంలేదు. కనీసం ఎన్నికల సందర్భంగా కూడా వారికవి అందలేదు. ఎందుకంటే వారు సాగుచేస్తున్న భూములకు వారు యజమానులు కారు.

రైతులకు సాగుకయ్యే ఖర్చు (మిరప, పొగాకు, పత్తి, వేరుశనగ, సుబాబుల్ మొ||) 30 వేలనుండి 35 వేల రూపాయలు ఒక ఎకరానికి ఖర్చవుతుంటే రాష్ట్రప్రభుత్వం 9వేలు, కేంద్రప్రభుత్వం 6 వేలు పెట్టుబడిసాయంగా ప్రకటించటం రైతులను హేళన చేయటమే. ఈ 5 సం||ల కాలంలో పెట్టుబడిదారులు రైతాంగాన్ని దోపిడీ చేయటానికి, వ్యవసాయాన్ని నాశనం చేయటానికి, రైతులు అప్పుల్లో కూరుకు పోవటానికి, అంతిమంగా ఆత్మహత్యలకు పాల్పడటానికి ప్రభుత్వం అన్నివిధాలుగా కృషి చేసింది.

భూసంస్కరణలు, వ్యవసాయ

సంస్కరణలు

1996లో ప్రపంచబ్యాంకు, ఐ.ఎం.ఎఫ్ భారత పాలకులకిచ్చిన ఆదేశాలమేరకు 40 కోట్ల గ్రామీణ ప్రాంత ప్రజానీకం 20 సం||కాలంలో పట్టణాలకు, నగరాలకు వలసవెళ్ళారు. ఎంతో విలువైన భూములు అసమర్థులైన రైతుల చేతుల్లో వుండిపోయాయని, వారిని ఆ భూముల నుండి తొలగించి వలస కార్మికులుగా మార్చమని అవి ఆదేశించాయి. చిన్న కమతాల స్థానే కాంట్రాక్టు కార్పొరేట్ వ్యవసాయం రావాలన్న సామ్రాజ్యవాద ఆర్థిక సంస్థల ఆదేశాలను భారత పాలకులు తుచ తప్పుక పాటిస్తున్నారు.

మన పాలకులు, సెజ్లను, పారిశ్రామిక కారిడార్లను, ఎక్స్ పోర్ట్ ప్రాసెసింగ్ జోన్లను ఏర్పాటుచేస్తూ, వాటికారకు ప్రభుత్వ భూములను, ప్రైవేటు భూములను, అప్రెన్డ్ భూములను గుంజుకుంటూ సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్యసంస్థల ఆదేశాలను పాటిస్తున్నారు. దేశ మంతటా భూసేకరణను పెద్దఎత్తున చేపట్టారు. పరిశ్రమల మంత్రిత్వ శాఖను ఇందుకు ఉపయోగిస్తున్నారు. ఈ బలవంతపు భూసేకరణకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు అనేకచోట్ల ప్రతిఘటించారు. ఈ ప్రతిఘటనలను నిలువరించటం కోసం అప్పటి యుపిఎ ప్రభుత్వం తన చివరి పాలనా సంవత్సరంలో 'భూసేకరణ చట్టం 2013'ను తీసుకువచ్చింది. దీనిలో ప్రజలకు

కొంతైనా రక్షణ కల్పించే అంశాలను రద్దుచేసి చంద్రబాబు ప్రభుత్వం కొత్త భూసేకరణ విధానాన్ని తీసుకువచ్చింది. అది భూసేకరణ చట్టం-2013 కంటే మెరుగైనదని చెప్పుకుంటూ పెద్దఎత్తున భూసమీకరణకు శ్రీకారం చుట్టింది. గత కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం 1.27 లక్షల ఎకరాలను సేకరించి సెజ్లకొరకు పెట్టుబడిదారుల కిచ్చింది. వాన్ పిక్, కోస్టల్ కారిడార్, కాకినాడ సెజ్ మొదలగు వాటికోసం వైయస్సార్ హయాంలో భూమిని సేకరించటం జరిగింది. ప్రస్తుత తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం ఆయా పెండింగు ప్రాజెక్టులకోసం భూమిని సేకరించటం ఆపలేదు సరికదా, దానిని ఇంకా విస్తృతంగా అన్ని జిల్లాలకు వ్యాప్తి చేసింది. గత 5 సంవత్సరాలలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా భూబ్యాంకుల కొరకు 30 లక్షల ఎకరాలు సమీకరించాలని, ఒక్కో జిల్లాకు 2 లక్షల ఎకరాలకు తగ్గకుండా సమీకరణ జరగాలని జిల్లా కలెక్టర్లకు ఆదేశాలిచ్చింది. వివిధ జిల్లాలలో సమీకరించబడిన ఈ భూమిలో ఎక్కువభాగం ఎస్సెన్ మెంటు భూమి కాగా, ఆ భూమి పేదవాళ్ళకు చెందినదిగా వుంది.

చిన్నకమతాల నుండి వచ్చే ఉత్పత్తి ఇంకా గ్రామీణ ఆర్థికంలో కీలకమైనదిగానే వుంది. వ్యవసాయానికి ఇవ్వాలన్న సబ్సిడీలను తగ్గించేయటం ఫలితంగా పంట దిగుబడుల ఉత్పత్తి ఖర్చును రోజురోజుకూ ప్రభుత్వాలు పెంచివేస్తున్నాయి. పంట కొనుగోళ్ళలో ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల పాత్రను నానాటికీ తగ్గిస్తూ మార్కెట్లో కనీస మద్దతు ధరను కూడా వాటికి లభించకుండా చేస్తున్నాయి. కూలి ఖర్చులైనా వస్తాయో రావోననే భయం రైతాంగాన్ని వెన్నాడు తోంది. దేశ ప్రజానీకానికంతా ఆహారభద్రతను కల్పిస్తున్న అన్నదాతలు అర్ధాకలితో వుంటున్నారు. ఈ చిన్నకమతాలు సాగుచేస్తున్న కౌలుదార్లను మరింత బలహీనపరచి, వారిని భూమిని వెళ్ళ గొట్టేలా చేయటమన్నది ప్రస్తుతం పెట్టుబడి దారుల లక్ష్యంగా వుంది.

గ్రామీణ ప్రాంతంలో భూకేంద్రీకరణ బాగా పెరిగింది. రిజర్వుభూములు, రిజర్వు అటవీ భూములు కొత్త రూపాన్ని సంతరించు కుంటున్నాయి. ఆర్గానిక్ వ్యవసాయం, ఔషధ మొక్కల పెంపకం, జీడిపప్పు, నీలగిరి, మలబారు, ఎర్రచందనం, శ్రీగంధ మొదలగు మొక్కల పెంపక కేంద్రాల పేరుతో వందలాది

ఎకరాల కమతాలు ఏర్పడుతూ, ఇంకా విస్తృతమవుతున్నాయి. నల్లధన కుబేరులు, అక్రమ మార్గాల ద్వారా డబ్బు పోగుచేసుకున్న అధికారపార్టీల మంత్రులు, ఎమ్మెల్యేలు, ప్రభుత్వాధికారులు ఈ భూముల కొనుగోళ్ళకు మళ్ళుతున్నారు. మరోవైపు గ్రామ, మండల స్థాయిలో ప్రభుత్వ భూములు, వనరులు(ఇసుక, మట్టి, గ్రానైటు, బంజర్లు, ఎస్పెన్డు భూములు, చెరువులు, కుంటలు మొదలగునవి) అధికార పార్టీ అండతో, నిస్సిగ్గుగా కొందరు ఎమ్మెల్యేలు, మంత్రులు ప్రత్యక్ష జోక్యంతో నిరాటంకంగా లూటీ చేస్తున్నారు.

వెనక్కి వెళ్ళి చూస్తే 1996లో దేశ వ్యాప్తంగా భూరికార్డుల కంప్యూటరీకరణ కొరకు ప్రపంచబ్యాంకు నిధులను సమకూర్చింది. ఇప్పుడు ప్రభుత్వం కంప్యూటర్లో నిక్షిప్తమై వున్న 1-బి అడంగల్లో భూమిని అమ్మటానికిగాని, కొనటానికిగాని, బ్యాంకులో లోనుపొందటానికి గాని, భూమిపై యాజమాన్యపు హక్కుకుగాని ప్రామాణికంగా చేశారు. క్షేత్రస్థాయిలోని వాస్తవ పరిస్థితులను పరిగణలోకి తీసుకోకుండా కంప్యూటరీకరణ చేసిన 1-బి అడంగల్లో అన్ని అధికారాలను దఖలు పరిచారు. ఎటువంటి పట్టాలు పొందకుండా తరాలతరబడి సాగుచేసు కుంటున్న తమ భూములపై బదుగు, బలహీన వర్గాలకు తమ భూములపై ఎటువంటి అధికారం, హక్కు లేకుండా పోయాయి. కంప్యూ టరీకరించబడిన 1-బి ఉద్దేశం, వీరందరికీ భూములపైగల అనుభవ, సాంప్రదాయక హక్కులను రద్దుచేయటమే. ఈ 1-బి కంప్యూటరీకరణ వెనుకవున్న అసలు సూత్రధారి ప్రపంచబ్యాంకే. చంద్రబాబులాంటి హైటెక్ ఏజెంట్లు, భూమిని ఇట్లా కబ్జా చేయటానికి టెక్నాలజీని ఉపయోగించటంలో అందరికంటే ముందుంటారు. ఇలాంటి విషయాల్లో అపఖ్యాతి పొందిన అనుభవం చంద్రబాబుకుంది. రాజకీయంగా, సామాజికంగా ఆధిపత్యంలో వున్న వర్గాలు కూడా చట్టవిరుద్ధమైన పద్ధతుల ద్వారా, అనైతిక పద్ధతులద్వారా భూకబ్జాలకు పాల్పడుతున్నారు.

పరిశ్రమలు-కార్మికులు

గత ప్రభుత్వం సెజ్లకోసం కేటాయించిన భూముల్లో ఇంకా పనిమొదలు పెట్టని వాటిని, అక్రమ కేటాయింపులు జరిపిన వాటిని వెనక్కు తీసుకుంటామని, వాటిల్లో నిబంధనలకు విరుద్ధంగా జరిగిన వాటిపై తీవ్ర చర్యలు తీసుకుంటామని 2014 ఎన్నికల ప్రణాళికలో తెలుగుదేశం పార్టీ పేర్కొంది.

సోంపేటలో, కాకరాపల్లిలో ధర్మల్పాంట్లు పెట్టటానికి శ్రీకాకుళంజిల్లా కోస్తా ప్రాంతంలో వేలాది ఎకరాల భూ సేకరణకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలనుండి నిరంతరాయమైన ప్రతిఘటన ఎదురైన అనంతరం, ప్రభుత్వం ఈ ప్రాజెక్టుల నిర్మాణాన్ని ఆపివేస్తున్నట్లు ప్రకటించింది. కానీ ఇంకా ఆ భూములు మాత్రం తిరిగి ప్రజలకు అప్పగించలేదు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రవిభజన అనంతరం విశాఖపట్నం ఒక్కటే పరిశ్రమలకు కేంద్రంగా వుంది. గుంటూరుజిల్లాలోని పత్తి మిల్లులు, జిన్నింగు మిల్లులు, గరివిడిలోని ఫైరో ఎల్లాయిస్ పరిశ్రమలు నష్టాల అంచుల్లో మూసివేతకు సిద్ధంగా వున్నాయి. విజయనగరం, విశాఖపట్నం జిల్లాల్లో పేరుగాంచిన జనపనార పరిశ్రమ ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యం ఫలితంగా తీవ్ర యిబ్బందుల్లో వుంది. ఉత్తరాంధ్రలో 25 నుండి 30 మిల్లులను మూసివేసినా, చంద్రబాబు ప్రభుత్వం తన పాలనాకాలంలో ఏనాడూ వాటిని తెరిపించే ప్రయత్నం చేయలేదు. అదేవిధంగా ప్రభుత్వం వ్యవసాయాధారిత పరిశ్రమల విషయంలో ప్రత్యేకించి చక్కెరమిల్లులు, సహకార చక్కెర మిల్లుల విషయంలో ఏమాత్రం బాధ్యతగా వ్యవహరించలేదు.

గ్రామీణ ప్రాంత కుటుంబాలకు ఒకనాడు కొన్నైనా ఉద్యోగావకాశాలను కల్పించిన ఈ పరిశ్రమలు ప్రస్తుతం కునారిల్లుతున్నాయి. ఈ పరిస్థితిలో కూడా చంద్రబాబు ప్రభుత్వం వీటిని పునరుద్ధరించటానికి ఏ ప్రయత్నాలూ చేయలేదు. వ్యవసాయ అనుబంధ పరిశ్రమలైన ఆక్వా, పౌల్ట్రీ, పాడి మొదలగు వాటిని రక్షించటానికి కూడా చంద్రబాబు ప్రభుత్వం ఏ చర్యలూ తీసుకోలేదు. పామాయిల్, తవుడు నూనె మిల్లులను గుత్తకంపెనీల నుండి రక్షించే చర్యలేమీ చేపట్టలేదు. ఇంకా క్వారీలు, గ్రానైట్, క్రషర్స్ వంటి మధ్యతరహా పరిశ్రమలలో గుత్తపెట్టుబడుల చొరబాటును నిరోధించటానికి బదులు, కార్మికులకు ఉద్యోగితను కల్పించటానికి బదులు బడాకార్పొరేట్లకే ప్రోత్సాహకాల నిస్తున్నారు.

ప్రజాకర్షక పథకాలు

రాష్ట్ర విభజనానంతరం అధికారంలోకి వచ్చిన టిడిపి ప్రభుత్వం అభివృద్ధికి నమూనాగా మౌలిక వసతుల ప్రాజెక్టులను చూపించటంలో తలమునకలై వుంది. ప్రతిజిల్లాకు ఒక విమానాశ్రయాన్ని, ప్రతి కోస్తాజిల్లాకు ఒక పోర్టును నిర్మిస్తానని, వాటిని రాజధాని

ప్రాంతానికి అనుసంధానించే రోడ్ల నిర్మాణం గురించి ముఖ్యమంత్రి పదేపదే ప్రస్తావిస్తున్నాడు. ఇదంతా తలకిందుల వ్యవహారం తప్ప మరోటి కాదు. మౌలిక వసతుల ప్రాజెక్టులు ఎగుమతి చేయగల వస్తువులను ఉత్పత్తి చేయటంగానీ, దిగుమతులకు మార్కెట్లను కల్పించటంగానీ చేయలేదు. పరిశ్రమలను అభివృద్ధిచేయకుండా చేసే మౌలిక వసతుల నిర్మాణం నిరుపయోగమైనది.

రోడ్డురవాణాలో దేశంలోనే ప్రతిష్టాత్మక సంస్థ, ఏపిఎస్ఆర్టిసికి చెందిన నిధులను ప్రభుత్వము, కొంతమంది ఉన్నతాధికారులు చట్టవిరుద్ధంగా దారి మళ్ళించారు. ఉద్యోగుల సంక్షేమాన్ని పణంగాపెట్టి వారు ప్రైవేటు రవాణా యాజమాన్యాలతో అసంబద్ధమైన ఒప్పందాలు చేసుకుని ఏపిఎస్ఆర్టిసిని నాశనం చేస్తున్నారు. కోట్లాది రూపాయల విలువచేసే సంస్థ ఆస్తులను అత్యంత చవగ్గా తమ బంధుగణానికి, అనుయాయులకు కట్టబెడుతున్నారు.

ఇంతగా భూములు సేకరించినప్పటికీ ఏ జిల్లాలోనూ 10% పరిశ్రమలు కూడా ఇంత వరకు రాలేదు. మరి ఎందుకు ఇంతభూమిని సేకరించినట్లు? సుప్రీంకోర్టు, పార్లమెంటు కమిటీ, కాగ్లు సెజ్లకోసం చేసిన భూకేటాయింపులను పరిశీలించి నివేదికలిచ్చాయి. సెజ్లకు సంబంధించి కాగ్ లోతైన పరిశీలనా నివేదికను ఇచ్చింది. సెజ్లకు కేటాయించిన భూములను, వాటి యజమానులు స్వంత ఎస్టేట్లుగా వాడుకుంటున్నారని అది స్పష్టంగా పేర్కొంది. సెజ్లకోసం కేటాయించిన భూమిలో 90% ఖాళీగా వుందని పేర్కొంది. అయినా చంద్రబాబు ప్రభుత్వం మాత్రం సెజ్లనుండి నిర్దిష్ట ఫలితాలేమీ లేకున్నప్పటికీ వందలకోట్ల రూపాయల విలువజేసే భూములను సెజ్లకు కేటాయింపులు జరిపి దానినే పరిశ్రమల స్థాపనగా పదేపదే చెబుతున్నాడు. ఒకటి మాత్రం స్పష్టం. పరిశ్రమల అభివృద్ధి అనేది వందలకోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి చేసే దావోస్(ప్రపంచ ఆర్థిక వేదిక) ప్రయాణాల వలనగానీ, విశాఖపట్నంలో జరిపిన ప్రభుత్వ ప్రైవేటు భాగస్వామ్య సదస్సులవలనగానీ జరిగేది కాదు.

కుదేలైన చిన్న పరిశ్రమలు

దళార్ పెట్టుబడిదారులతో గుత్తపెట్టుబడి దారులతో పోటీపడలేక ఈడ్చుకుంటూ వస్తున్న చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలన్నీ జిప్సీని అమలుచేయటంతో పూర్తిగా కుదేలైపోయాయి. చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలను కాపాడు

కోవటం ద్వారా స్థానిక మార్కెట్లను నిలబెట్టు కోగలుగుతాం. శ్రామికులకు పని కల్పించ గలుగుతాం, గ్రామీణ చేతివృత్తులకు మార్కెట్లకు కల్పించగలుగుతాం.

జాతీయ పెట్టుబడి, వ్యవసాయాధారిత పరిశ్రమలు, చిన్న మధ్యతరహా పరిశ్రమలు మనుగడ సాగించటానికి, అభివృద్ధిచెందటానికి అంతర్జాతీయ పెట్టుబడి మరియు దళారీ గుత్తపెట్టుబడిశక్తులు అవరోధంగా వున్నాయి. ఏ దేశానికైనా గుత్తపెట్టుబడి శక్తులను ఎదుర్కోవాలనే కాంక్ష రాజకీయంగా లేకపోతే, ఆ దేశం ఆర్థికంగా, పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందజాలదని మన అనుభవం తెలియజేస్తోంది. జాతీయ పెట్టుబడిని కాపాడే విధానాలు మాత్రమే స్థానిక మార్కెట్లను అభివృద్ధిచేయగలవు. ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని పెంచగలవు, తద్వారా పారిశ్రామికాభివృద్ధి జరుగుతుంది.

మన వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక రంగాలను కబళిస్తూ, మన ప్రజల రక్తమాంసాలను జలగల్లా పీలుస్తున్న అంతర్జాతీయ పెట్టుబడికి, దళారీ పెట్టుబడికి, పూర్వదల్ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం చేయటానికి రైతాంగము, శ్రామిక వర్గము-ప్రజాస్వామిక, దేశభక్తియుత, విప్లవ శక్తులతో ఏకం కావాలి. మనముందున్న కర్తవ్యం ఇదే.

విద్య

ప్రాథమిక విద్యనుండి ఉన్నత విద్యవరకు ప్రైవేటీకరణ కబంధ హస్తాలలో ఇరుక్కుపోయి వుంది. ప్రభుత్వం నడుపుతున్న ప్రాథమిక పాఠశాలలు, సెకండరీ పాఠశాలలలో సౌకర్యాలు కాదుకదా కనీస సదుపాయాలు కూడా లేక కునారిల్లేట్లు చేశారు. అందుకే పేదలు కూడా తమ పిల్లలను ప్రైవేటు స్కూళ్ళకే పంపుతూ, వారు అన్యాయంగా అధికమొత్తంలో విధిస్తున్న ఫీజులను చెల్లిస్తున్నారు. ఒకవైపు విశ్వ విద్యాలయాల సంఖ్య పెరుగుతున్నప్పటికీ వాటిల్లో తగినంతమంది బోధనా సిబ్బంది లేరు. ఎంతో ప్రఖ్యాతిగాంచిన పాత యూనివర్సిటీలు, ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ వంటివి కూడా ఆర్థిక సమస్యల నెదుర్కొంటున్నాయి. సాంకేతిక విద్యలో ఉన్నత ప్రమాణాలు ప్రైవేటు విద్యలోనే వుంటాయని ప్రచారం చేయబడుతూ వుండగా, జీవిత వాస్తవికత దీనికి భిన్నంగా వుంది. రీఎంబర్స్మెంటు పథకం కారణంగా రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా ఇంజనీరింగు కాలేజీలు, మెడికల్ కాలేజీలు పుట్టగొడుగుల్లా వెలిశాయి. సాధారణ

సైన్సు గ్రూపులలోను, హ్యూమానిటీస్ గ్రూపుల్లోను విద్యార్థులు చేరటంలేదు. మరోవైపు బ్యాంకుల్లో అటెండర్ పోస్టులకు, పోలీసు కానిస్టేబుల్ ఉద్యోగాలకు కూడా ఇంజనీరింగ్ గ్రాడ్యుయేట్లు పోటీపడుతున్నారు. విద్యావ్యవస్థ మొత్తంగా ప్రైవేటు మార్కెట్ శక్తులకు లాభాలు సమకూర్చే పరిశ్రమగా మారిపోయింది. యువత నిరుద్యోగ సమస్య నెదుర్కొంటోంది. వారి ఆకాంక్షలను తీర్చగలిగే స్థితిలో సమాజం లేదు.

వైద్య, ఆరోగ్య రంగం

ప్రజలందరి ఆరోగ్యాన్ని కాపాడటం, వారి కవసరమైన వైద్య సదుపాయాలు కల్పించటం ప్రభుత్వ బాధ్యత. కానీ ప్రభుత్వం ఈ బాధ్యత నుండి పూర్తిగా వైదొలగింది. ప్రభుత్వ ఆసుపత్రుల్లో సౌకర్యాలు ఎంత అరాకాశంగా వున్నప్పటికీ పేదప్రజలు పెద్దసంఖ్యలో వాటికి వెళుతున్నారంటే కారణం పేదలకు అది మాత్రమే అందుబాటులో వుండటం. రోగులు ఎంత డబ్బు వెచ్చించగలరనే దాన్నిబట్టి వాళ్ళకు చేయాల్సిన చికిత్స నిర్ణయమౌతుంది. ప్రభుత్వం ఒక్కొక్కరికి రు.5770 చొప్పున వైద్యానికి ఖర్చు చేసినట్లు రాష్ట్రప్రభుత్వం చెబుతున్నది. కానీ ప్రస్తుతం అది 90% తగ్గిపోయింది. 5330 కోట్లు ఖర్చుపెట్టి 4 సం॥లలో 12 లక్షలమందికి ఆరోగ్యశ్రీ ద్వారా చికిత్సను అందించినట్లు ప్రభుత్వం చెబుతోంది. 80% పైగా ఆరోగ్యశ్రీ కేసులు ప్రైవేటు ఆసుపత్రులద్వారా చికిత్స పొందినవే. అంటే ఆరోగ్యశ్రీ కొరకు ఖర్చుచేసిన నిధుల్లో 80% ప్రైవేటు ఆసుపత్రులకే పోతోంది. ఉద్యోగస్తుల కందించే వైద్యసేవలు కూడా ప్రైవేటు ఆసుపత్రులకే మళ్ళుతున్నాయి. దీనివల్ల ప్రభుత్వం ప్రైవేటు ఆసుపత్రులకు పడ్డ బకాయలను చెల్లించటంలో ఆలస్యం జరిగితే

(తరచుగా ఇవి 50 కోట్ల రూ॥వరకు వుంటాయి) ప్రైవేటు ఆసుపత్రులు ప్రజలకు వైద్యం చేయటం నిలిపివేస్తాయి. అంటే ప్రైవేటు వైద్యసేవలలో తీవ్ర అనిశ్చితి నెలకొని వుంది.

రాష్ట్ర ఆర్థిక పరిస్థితి

తెలుగుదేశం పార్టీ, దాని నాయకులు విభజన ఫలితంగా రాష్ట్ర ఆర్థిక సమస్యల్లో కూరుకుపోయిందని అదేపనిగా మాట్లాడు తున్నారు. కేంద్రప్రభుత్వంతోను, తెలంగాణా ప్రభుత్వంతోను సంప్రదింపులు జరిపి ఈ పరిస్థితినుండి బయటపడాలని వారేనాడూ అనుకోలేదు. ప్రజలనుండి వాస్తవ పరిస్థితులను మరుగుపరిచేందుకు కేంద్రం, రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలు ప్రాంతీయాభిమానాలను రెచ్చ గొట్టటంలో ఎక్కువ ఆసక్తిని ప్రదర్శించాయి. ఈ కారణంతో ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ప్రజలపై పన్నుల భారాన్ని మోపుతోంది. జిఎస్టీకి ముందు వాణిజ్యపన్నుల వసూళ్ళు 10,000 కోట్ల రూపాయలు. ఈ సంవత్సరం రాష్ట్రంనుండి జిఎస్టీ వసూళ్ళు 49,000 కోట్ల రూ॥పైగా పెరిగాయి. అదేవిధంగా లిక్వర్ అమ్మకాలు 2014-15లో 11,482 కోట్ల రూ॥లు వుండగా ఈ సంవత్సరం 17,212 కోట్ల రూ॥. అంటే పెరుగుదల 6 వేల కోట్ల రూ॥లు వరకు వుంది. అలాగే పెట్రోలియం ఉత్పత్తులపై అమ్మకం వన్ను 2014-15లో 3250 కోట్ల రూ॥ వుండగా అది 2017-18లో అది 6586 కోట్ల రూ॥లుగా వుంది. ఈవిధంగా రాష్ట్రంనుండి వచ్చే రెవెన్యూ వసూళ్ళు 2014-15లో 39,907 కోట్ల రూ॥లు కాగా, 2018-19లో అది 65,535 కోట్లకు చేరింది. ఆవిధంగా ఆంధ్రప్రదేశ్లో ప్రతి మనిషి మీదా 14వేల రూ॥ అదనపు పన్నుభారం రాష్ట్రవిభజన అనంతరం మోపబడింది. ❖

మా నెత్తురు వృధా కాదు
భగత్ సింగ్ రచనలు
జనసాహితీ ప్రచురణ

ఫోన్: 8330 0155
ఇమెయిల్: ప్రచురణ

మా నెత్తురు వృధా కాదు
భగత్ సింగ్ రచనలు

జనసాహితీ ప్రచురణ

పేజీలు : 400 మెల : రు. 200/-

కాపీలకు :
మైత్రీబుక్ హౌస్
జులీల్ వీధి, కారల్ మార్ట్ రోడ్,
విజయవాడ-2

న్యూజిలాండ్ ప్రజలపై నయానాజీల టెర్రరిస్టు దాడి

న్యూజిలాండ్ దేశంలోని క్రిస్ట్చర్చ్ అనే నగరంలో 15 మార్చి 2019న రెండు మసీదులపై జరిగిన భయానక టెర్రరిస్టు దాడిలో 49 మంది చనిపోయారు. మరో 48 మంది గాయపడ్డారు. న్యూజిలాండ్ చరిత్రలో ప్రజలపై జరిగిన అతిపెద్ద కాల్పుల సంఘటన, అతితీవ్ర టెర్రరిస్టు చర్య యిదే! అంతేకాదు; ఇటీవల ప్రపంచంలోనే అత్యంత నీచమైన ఘటనల్లో ఒకటిగా యిది నిలుస్తుంది. లిన్వుడ్ మసీదులో ఎదుగురు, అవ్ నూర్ మసీదులో 41 మంది ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నారు. అవ్ నూర్ మసీదు నగరం నడిబొడ్డుకు సమీపంలో వుండే హాగ్లే పార్క్ పక్కనే వుంటుంది. మరొకరు ఆసుపత్రిలో మరణించారు. హతల సంఖ్య మరింత పెరిగే అవకాశం వుంది.

శ్వేత జాత్యహంకారి జరిపిన పై దాడిలో ప్రాణాలు కోల్పోయిన వారందరికీ సిపిఐ (ఎం.ఎల్)కేంద్రకమిటీ నివాళులు ప్రకటిస్తోంది. గాయపడిన వారి కుటుంబాలకు సిపిఐ(ఎం.ఎల్) గాఢ సానుభూతిని చెబుతూ, వారు వేగంగా కోలుకోవాలని కోరుకుంటోంది. పై హత్యా కాండను సిపిఐ(ఎం.ఎల్) మానవత్వంపై సాగించిన నేరంగా భావిస్తూ ఖండిస్తోంది.

పై హత్యాకాండకు సంబంధించి ముగ్గురిని నిర్బంధించారు. 28 సంవత్సరాల ఆస్ట్రేలియా పౌరుడైన బ్రెంటన్ టెర్రంట్ పేరు మాత్రమే తెలిసింది. హత్యానేరం క్రింద అతనిని కోర్టులో ప్రవేశపెట్టారు.

ఇంకా చాలా వివరాలు తెలియకపోయి నప్పటికీ, యిదేది ఏమాత్రం అసాధరణమైనదో లేక, “మతిలేని” చర్య కాదు. టెర్రంట్ విడుదల చేసి ఆన్లైన్లో ప్రచురించి 73 పేజీల ‘ప్రణాళిక’ ప్రకారం, అతను కొంతకాలం ఐరోపాలో వున్న తర్వాత రెండు సంవత్సరాలుగా దాడి పథకం వేస్తూ గడిపాడు.

“మహా పునర్ విస్థాపన” (వలస వచ్చిన వారిని తొలగించుట) అనే పేరుతోగల ప్రణాళిక ప్రకారం ఈ టెర్రంట్ తనకు తాను “ఫాసిస్టు”నని చెప్పుకున్న శ్వేత జాత్యహంకారి అని స్పష్ట మౌతుంది. నార్వే లేబర్ పార్టీ వారి విడిదిలో గల డజన్లకొద్దీ యివకుల్నీ, బాలబాలికల్నీ 2011లో సామూహికంగా హత్యగావించిన ముస్లిం ద్వేషంనిండివున్న యాండర్స్ బహ్రింగ్ బ్రీవిక్ను, పై పత్రం శ్లాఘించింది. బ్రీవిక్తో తనకుగల ‘కొద్దిపాటి’ పరిచయాన్ని గుర్తు చేసుకుంటూ తాను బ్రీవిక్ ‘అశిర్వాదాలు’ పొందినట్లు చెప్పుకున్నాడు. అమెరికా దేశాధ్యక్షుడు డొనాల్డ్ ట్రంప్ టెర్రంట్ను “తెల్లవారి గుర్తింపును

పెంపొందించిన ఉమ్మడి ప్రయోజనశీలతకు ప్రతీక”గా కీర్తించాడు. వలసవచ్చిన వారిని ‘దురాక్రమణదారులుగా’ అభివర్ణించిన టెర్రంట్ “వలసలు రావటాన్ని అణచిపారేయ్యాలి, ఇప్పటికే మన నేలపై జీవిస్తున్న ఈ దురాక్రమణదారుల్ని తరిమివేయాలి” అని కూడా రాసుకున్నాడు.

నిజానికి ఈ దాడి ఒకానొక స్పష్టమైన దేశీయ, అంతర్జాతీయ ఆర్థిక రాజకీయ నేపథ్యంలో జరిగింది. అది కొలిక్కిరాని వాణిజ్య సంక్షోభంలో చిక్కుబడిన పెట్టుబడిదారీ విధానం లోని సామ్రాజ్యవాద హింసతోపాటు జాతి విద్వేష ఉన్మాదం, జాతీయోన్మాదం, విదేశీ విముఖత పెరిగిపోతున్న సందర్భంలో జరిగింది. గడిచిన రెండు దశాబ్దాలుగా ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్ దేశాలు, పది లక్షలమందిపైగా ప్రజలను హతమార్చిన ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాన్, సిరియా దేశాలపై అమెరికా నాయకత్వాన సాగుతున్న యుద్ధంలో కలిసి సాగుతున్న దాని కొనసాగింపుగా పరిగణించాలి. ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్ సైన్యాలు ఆఫ్ఘనిస్తాన్ పౌరులపై యధేచ్ఛగా సామూహిక హత్యాకాండ, అత్యాచారాలకు అలవాటుపడివున్నాయి.

దిగజారిపోతున్న సామాజిక పరిస్థితులు, అసమానత్వమూ-దారిద్ర్యమూ పెంపొందు తుండగా ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్ దేశాలలోని ప్రజలను, మరీ ముఖ్యంగా యువకులను పక్కదారి పట్టించటానికి, తీవ్ర మితవాద ఉద్వేగాలు, జాతిద్వేషతత్వమూ పేరుకుపోయేట్లు ప్రయత్నపూర్వకంగా చేస్తున్నారు. న్యూజిలాండ్లో యిప్పుడు జరిగిన దురాగతము ఇటీవల కాలంలో సంభవించిన మితవాద టెర్రరిజం సాగించిన అనేక చర్యల పర్యవసానం మాత్రమే. మచ్చుకు కొన్ని-నార్వే దేశంలో బ్రీవిక్ సాగించిన సామూహిక

(7వ పేజీ తరువాయి)

యుద్ధంలో తమకు మద్దతుగా సైన్యంలో చేరి, బ్రిటీషు సామ్రాజ్యాన్ని (ప్రభువులను) కాపాడితే, డొమినియన్ స్టేటస్ లాంటిదైనా, స్వాతంత్ర్యమనే తుంపర్లయినా రాలతాయని భ్రమలు పెట్టిన గాంధీలాంటి కాంగ్రేసు నాయకుల ఆశలు, బ్రిటీషు పాలకుల వాగ్దానాలు కొరగాని వయ్యాయి. భారత ప్రజలలో రగులుతున్న తీవ్ర అసంతృప్తి లావాలా ప్రజ్వరిల్లే ప్రమాదం పొంచి వుంది. వందేమాతరం ఉద్యమం (1905), తిలక్ అరెస్టుకు నిరసనగా బొంబాయి కార్మికులు మిలిటెంటుగా నిర్వహించిన ప్రదర్శనలు, బందులూ, రైతాంగంలో పెల్లుబుకుతున్న నిరసన జ్వాలల నడుమ ఒక పెద్ద తిరుగుబాటు ప్రమాదాన్ని శంకించిన

హత్యాకాండ; 2012లో అమెరికాలోని విస్కాన్సన్ నగరంలో సిక్కుల ఓక్క్రిక్ గురుద్వారాలో; 2014లో కాన్సాస్లోని ఓవర్లాండ్ పార్క్లోగల యూదుల నివాసగృహంలో; దక్షిణ కరోలినా రాష్ట్రంలో చార్లెస్టన్లోనందు 2015లో ఆఫ్రో అమెరికన్ల ప్రార్థనా మందిరంలో జరిగిన హత్యాకాండలు; 2016లో బ్రిటీషు లేబర్పార్టీ నాయకుడు జోకాక్స్ హత్య; కెనడా దేశంలోని క్యూబెక్ నగరంలో 2017లో ఒక మసీదులో 9 మందిని చంపివేయటం; అమెరికాలోని పెన్సిల్వేనియా రాష్ట్రంలోగల పిట్స్బర్గ్ నగరపు ట్రీ ఆఫ్ లైఫ్ అనే ప్రార్థనా మందిరంలోగల 11 మంది యూదు భక్తులను 2018లో హత్య గావించటాన్ని పేర్కొనవచ్చు. ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్ దేశాల్లోని రాజకీయ నాయకులు ఇస్లామిక్ వ్యతిరేక భావోద్వేగాలను బాహాటంగా రెచ్చగొడుతున్నారు. న్యూజిలాండ్ మసీదుల్లో హత్యాకాండకు బలైన వారే హత్యాకాండకు బాధ్యులు అంటూ ఆస్ట్రేలియా దేశానికి చెందిన ఫస్టజర్ యానింగ్ అనే తీవ్ర మితవాద స్వతంత్ర సెనేటర్ ఫాసిస్టు స్వభావంగల పత్రికా ప్రకటన యిచ్చాడు. వలసవస్తూ వుండటమే అనలు సమస్య అని అతను అభివర్ణించాడు.

క్రిస్ట్చర్చ్లోని మసీదులో జరిగిన దాడులు ఏమి సూచిస్తున్నాయంటే-1930 తర్వాత ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ దేశాలు కూరుకుపోయి వున్న తీవ్ర సంక్షోభంవల్ల పెట్టుబడి సాగించే పీడనా, అణచివేతలను సమర్థించుకోవటానికి అంతర్గత జాతీయోన్మాదతత్వాన్నీ, సైనిక తత్వాన్నీ, ముస్లింద్వేష ఉన్మాదాన్నీ జారీచేస్తూండటాలూ పెంచుకుంటూ పోతున్నారు. సోషలిస్టు దృక్పథంతో కూడిన శ్రామిక వర్గపోరాటాల ద్వారా మాత్రమే వీటిని తిప్పికొట్టగలుగుతాము. ❖

బ్రిటీషు పాలకులు ప్రజా ఉద్యమాన్ని ముందస్తుగా తుంచివేయాలనే కుట్రలో భాగంగా అత్యంత అమానుషంగా జలియను వాలాబాగును ‘రణ రక్త ప్రవాహ సిక్తం కావించారు. సామ్రాజ్యవాదం తన దోపిడీ ప్రయోజనాల కొరకు, నాడూ, నేడూ కూడా ఎంతటి మారణకాండకయినా సిద్ధపడుతుందని చరిత్ర రుజువు పరుస్తోంది. అలాంటి సామ్రాజ్య వాదాన్ని దేశభక్త - ప్రజాతంత్ర శక్తులు ఐకమత్యంగా ఎదురుతిరిగి, నిలకడైన ఉద్యమ నిర్మాణ కృషిసల్పుతూ అంతిమంగా దాన్ని తుదముట్టించటానికి శపథంగైకొని, ఆ కృషిలో నిమగ్నువటమే జలియనువాలాబాగు అమరులకు మనం అందించే నిజమైన నివాళి. ❖

“హంతక రాజ్యం” “రాజ్యం నశించాలి” “దేశాన్ని దోచుకుతిన్న దొంగలారా!” మొదలైన నినాదాలతో అల్టిలియా దేశ రాజధాని అట్టర్స్ తో పాటు రేవు పట్టణం బెజాయియా తదితర పట్టణాలలో లక్షలాదిమంది ప్రజలు, మరీ ముఖ్యంగా యువకులు ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. ఈ ఏప్రిల్ నెలలో జరగవలసిన రాష్ట్రపతి ఎన్నికలకు 5వ సారి కూడా బొటిష్లికానే అభ్యర్థిగా కొనసాగిస్తామని జాతీయవిముక్తి సంఘటన ప్రకటన జారీచేసిన తర్వాత మార్చి 8, శుక్ర వారంనాడు ప్రదర్శనతో వరుసగా 3వ శుక్రవారం కూడా ప్రదర్శనలు చేలరేగినట్లయింది.

అల్టిలియా దేశంలో ఈ ఏడాది తొలి మూడునెలలూ పెరిగిన సమ్మెలు, రేవు కార్మికులతో పాటు రెండు రోజులపాటు దేశవ్యాపితంగా ఫిబ్రవరి నెలలో సాగిన ఉపాధ్యాయుల సమ్మెలూ, కబిల్వా ప్రాంతంలో జరిగిన రేవు కార్మికుల సమ్మెలూ దీనినే సూచిస్తున్నాయి. ఐరోపా దేశాలకు కూడా వస్త్ర సంబంధ ఉత్పత్తులను ఎగుమతిచేసే తయారీ వస్త్ర పరిశ్రమకు చెందిన కార్మికులు ఫిబ్రవరి 27న నిర్వహించిన దేశ వ్యాపిత సమ్మె ఆ కార్మికుల పని పరిస్థితులకూ చట్టం నిర్దేశించిన వాటికంటే తక్కువగా యిస్తున్న వేతనాలపట్ల పెల్లుబుకుతున్న అసంతృప్తిని వెల్లడిస్తోంది. తయారీలో వుండే విడిభాగాలను కూర్చే హుండాయ్ కర్మాగారంలోని ఆటో రానికయర్లో కార్మికులు తమ పని పరిస్థితులకు వ్యతిరేకంగా సమ్మె చేశారు. విశ్వవిద్యాలయ అధ్యాపకులతో కూడిన జాతీయ ఉపాధ్యాయ సమాఖ్య మార్చి 13న యిచ్చిన దేశవ్యాపిత సమ్మెలో సాధారణ ఉపాధ్యాయులతోపాటు విద్యార్థులు కూడా నిరసన ప్రదర్శనల్లో కలిసి పాల్గొన్నారు.

ప్రజాగ్రహాన్ని పసిగట్టిన ‘జాతీయ విముక్తి సంఘటన’ (ఎన్.ఎల్.ఎఫ్) ప్రభుత్వం బొటిష్లికా ఎన్నుకోబడిన సంవత్సరానికే రాజీనామా చేయించి, కేబినెట్లోని మరో మంత్రిని ప్రధానిగా నియమించారు. అయినప్పటికీ దేశ వ్యాపితంగా ప్రజలు కృతనిశ్చయంతో అల్టిలియాను స్తంభింప జేశారు.

దాదాపు దేశవ్యాపిత రైల్వే వ్యవస్థ కదలిక లేకుండా ఆగిపోయింది. రాజధాని అట్టర్స్ లో

మెట్రో రైళ్ళు, బస్సులు, ట్రాములు నడవలేదు. నగరంలోని అంతర్గత ప్రైవేటు బస్సు రవాణా కూడా ఆగిపోయింది. సమ్మెలో ఉపాధ్యాయులు కూడా కలవటంతో, ప్రాథమికోన్నత పాఠశాలలు, ఉన్నత పాఠశాలలు మూతపడ్డాయి. వివిధ పట్టణాలు, నగరాల్లో విద్యార్థులు నిరసన ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. విశ్వవిద్యాలయా లన్నింటిని మూసివేశారు. సమ్మెను నిర్వీర్య పరచటానికి 10 రోజులు ముందే ప్రభుత్వం సెలవులు ప్రకటించింది.

అల్టిలియా దేశంలో అతిపెద్ద ప్రైవేటు కంపెనీ సీవైటల్ పంచదార, వంటనూనెలు తదితర వ్యవసాయోత్పత్తుల సంస్థనూ, బెజాయియా రేవునూ మూసివేయించారు. ప్రభుత్వ నిర్వహణలోని గనుల తవ్వకం కంపెనీ తూర్పు ప్రాంతంలో వుండే ‘హస్సిమెసోద్’ లోని కార్మికులు, ఇంకా హస్సిబెర్లిన్ ఇన్నాస్ కార్మికులు, సానెల్గాజ్ మొదలైన కంపెనీ లన్నీటిలో పని స్తంభించిపోయింది.

అల్టిలియా శ్రామికులను, ప్రజలను పోరాటాలవైపు నడుపుతున్నదేమిటి? 2015 నాటి అల్టిలియా మానవహక్కుల సమితి నివేదిక ప్రకారం జనాభాలో నూటికి 35 మంది అనగా ఒక కోటి నలభైలక్షలమంది ప్రజలు రోజుకు 1.25 డాలర్లు (మన దేశపు లెక్కన రోజుకి రూ.90/-కంటే తక్కువ) కంటే తక్కువ తక్కువ వేతనాలతో, కడుబీదరికంలో జీవిస్తున్నారు. నూటికి 90 కుటుంబాల వారి జీవన ప్రమాణాలు, 2014 చమురు ధరల తగ్గుదల నాటినుండి పడిపోయాయి. సుమారు 60శాతం కొనుగోలు శక్తిని ఈ కుటుంబాలు అదే కాలంలో కోల్పోయాయి. మూడింట రెండువంతుల జనాభా 30 ఏళ్ళవయసుకంటే తక్కువ వున్నప్పటికీ వారిలో మూడవ వంతుమంది నిరుద్యోగులుగా జీవిస్తున్నారు. మరోవైపు అతికొద్దిమంది చేతుల్లో సంపద పోగుపడి వుంది. ఈ వందల కోట్ల ధనాధ్యులే అధికార, ప్రతిపక్ష పర్గాలను కూడా అదుపు చేస్తూ వున్నారు. ఓ నివేదిక ప్రకారం 10 శాతం పై శ్రేణి 80శాతం సంపదను స్వంతం చేసుకుని వున్నారు.

దిగజారిపోతున్న ఈ జీవన పరిస్థితులే ప్రజలను అవినీతిమయమైన బొటిష్లికా పాలనపై పోరాటాల వైపుకు నడిపిస్తోంది. గడిచిన 5

ఏళ్ళకు పైగా-2013 నాటి దెబ్బనుండి-ప్రజల నడుమ కానరాకుండా వుండిపోయిన ఈ పాలకుడు మిలటరీ, రక్షణశాఖ, తన కుటుంబంతో కూడిన మూఠావాడిగా వుంటున్నాడు.

బొటిష్లికాకు వ్యతిరేకంగా సాగుతున్న ఉద్యమానికి ప్రతిపక్ష పార్టీలు మద్దతు నందిస్తున్నారూ కానీ వారు కార్మికుల, ప్రజలపట్ల తక్కువ వ్యతిరేకులు కారు. వారు కూడా అల్టిలియా ప్రజలను పేదరికంలోకి, యమయాతనలలోకి నెట్టిన విధానాలనే బిగ్గరగా చెప్పుకుంటూ వస్తున్నారు. అధికారంలో వున్న వ్యక్తులను మార్చటమే వారి లక్ష్యం. ఆవిధంగా ప్రజల ఆగ్రహాన్ని తగ్గించాలనే వాక రాజకీయ క్రీడ మొదలయింది.

సామూహిక సమ్మెలు విస్తృతమై రెండవ రోజుకూడా అల్టిలియా వ్యాపితమైన సమయంలో మార్చి 11వ తేదీన పేరుకి అధ్యక్షునిగా వుంటున్న అబ్దుల్ అజీజ్ బొటిష్లికా పేరిట ఎన్నికల నిరవధిక వాయిదా గురించిన ప్రకటన వెలువడటమేకాక, బొటిష్లికా ఐదవసారి అధికారాన్ని కోరుకోవటంలేదనే వాగ్దానాల్ని కూడా ప్రకటించారు.

ప్రభుత్వం చేసిన ఈ ప్రకటన కార్మికుల, విద్యార్థుల ఏ కోర్కెల దరికి చేరటంలేదు. బొటిష్లికా మరొకసారి ఎన్నికలలో పాల్గొనడని ప్రకటించారు కానీ అతనే నిరవధికంగా అధికార స్థానంలో కొనసాగేట్లు చేస్తున్నారు. ఏప్రిల్ 18వ తేదీకి జరగవలసిన ఎన్నికలను 2019వ సంవత్సరం గడిచిన తర్వాత మాత్రమే జరుగునున్నట్లు వాయిదా వేశారు.

కొత్త రాజ్యాంగ చట్టాన్ని రూపొందించి, ఎన్నికల తేదీని నిర్ణయించే వాక “సమ్మిళిత, స్వతంత్ర జాతీయనభ”ను ప్రభుత్వం నియమిస్తుందని ప్రకటించారు. ఒక అనిర్దిష్టమైన “జాతీయ ఐక్యతా ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరుస్తారు”, నూతన “చట్టబద్ధ వ్యవస్థలు తమ లక్ష్యాలను, సాధించటానికి నమ్మకంగా కట్టుబడి వుండేట్లు” బొటిష్లికా పరికిస్తూ వుంటారు.

అదే ప్రకటనలో “శాంతి యువమార్గానికి, ప్రశాంతమైన ప్రజాభివ్రతకూ” హామీనిస్తూనే, సమ్మెలూ-ప్రదర్శనలను తీవ్రంగా అణచి వేస్తామనే బెదిరింపులను ధ్వనింపచేశారు.

(తరువాయి 22వ పేజీలో)

వియత్నాం రాజధాని హనోయ్లో అమెరికా అధ్యక్షుడు డొనాల్డ్ ట్రంప్ కు, ఉత్తరకొరియా అధ్యక్షుడు కిమ్ జాంగ్ ఉన్ కు నడుమ 2019 ఫిబ్రవరి 27, 28 తేదీలలో జరిగిన రెండు రోజుల శిఖరాగ్ర సమావేశం ఎలాంటి ఒప్పందం లేకుండానే హఠాత్తుగా ముగిసిపోయింది.

సమావేశంలో ఏమి జరిగిందన్నది ఎవరి కథనాన్ని వారు చెప్పుకున్నారు. ఉత్తరకొరియా వారేమని చెప్పారంటే—“2016 నుండి ఉత్తర కొరియాపై రుద్దుతున్న ఆంక్షలను ఉపసంహరించుకుంటే, మా యాంగ్ బైయన్ స్థావరంలో గల యురేనియం, ప్లాటోనియంలను మరింత వృద్ధిపరచటాన్ని ఉపసంహరించుకుంటాము” అని పేర్కొన్నారు. దీన్ని ట్రంపు తిరస్కరించి, అణుపరికరాల రద్దుకై తగిన చర్యలు చేపట్టమని డిమాండ్ చేశాడు. “వాళ్ళు ఆంక్షలన్నిటినీ రద్దుచేయమంటున్నారు కానీ మేమలా చేయలేము” అన్నాడు ట్రంప్. సుదీర్ఘకాలంగా శత్రుత్వమూ, ఉద్రిక్తతలూ మరియు యుద్ధ వాతావరణం కొనసాగిన పిదప, 2018 జూన్ నుండి అమెరికా, ఉత్తరకొరియా దేశాల నడుమ సంభాషణల ప్రక్రియ ఆరంభమయిందని మనకు తెలుసు. “కొరియా ద్వీపకల్పాన్ని అణ్వుస్త రహితం” కావించాలని శిఖరాగ్ర సమావేశం జరుగుతోంది. అయినప్పటికీ ఉభయదేశాల నాయకులకూ ఈ పిలుపుపట్ల వేర్వేరు దృక్పథాలుండనే వున్నాయి. అమెరికా ఉద్దేశంలో పై పిలుపు ఉత్తరకొరియా కొక్కడానికే పరిమితం. దాని అర్థం ఏమంటే—ఉత్తరకొరియా తన అణ్వుస్త్రాలనూ అణ్వుస్త్ర ఏర్పాట్లనూ ధ్వంసం కావించమని, భవిష్యత్తులో అలాంటి ఆయుధాలను తయారుచేయదనే హామీని, నమ్మకాన్ని యిచ్చి అమెరికాకు సంతృప్తి కలిగించాలి. అయితే ఉత్తరకొరియా దృష్టిలో పై షరతులు అమెరికాకు కూడా వర్తిస్తాయనీ, కొరియా ద్వీపకల్పాన్ని అణ్వుస్త్రాలనుండేకాక అణ్వుస్త్రాల బెదిరింపులు కూడా లేని ప్రదేశంగా చేయటం అమెరికా బాధ్యత అని తలుస్తోంది.

ఈ విరుద్ధ దృక్పథాలు మొదటి శిఖరాగ్ర సమావేశ తదనంతర స్ఫూర్తిని ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. రెండు దేశాల నడుమ పరస్పర

విశ్వాసాన్ని పెంపొందించే, పరిస్థితులను సాధారణీకరించే ఎలాంటి ముందడుగులకు అమెరికా చొరవ చేయటంలేదు. దక్షిణ కొరియా దేశంలో ఇప్పటికే 28000 మంది అమెరికా సాయుధ బలగాలను కొనసాగిస్తున్న కారణంగా కొరియా ద్వీపకల్పంలో 1953 నాడు అమెరికా రుద్దిన యుద్ధవాతావరణం యింకా కొనసాగుతూ వుంది. ఉత్తరకొరియాను అణ్వుస్త్ర రహితంగా చేయటానికి అమెరికా అధికారులు చాలా తలబిరుసుతనాన్ని ప్రదర్శించారు. ఆఖరికి హనోయ్ శిఖరాగ్ర సమావేశం అనేక అడ్డంకులను ఎదుర్కోవలసివచ్చింది.

కనుక హనోయ్ శిఖరాగ్ర సమావేశం నుండి అద్భుత ఫలితాలనేమీ ఊహించలేము.

ఉత్తరకొరియాతో చర్చలపట్ల అమెరికా వైఖరిలో రెండు కోణాలున్నాయి.

1. “ఉత్తరకొరియా సంపూర్ణంగా అణ్వుస్త్ర రహితమవటం ద్వారా ఆర్థిక సంపన్నశక్తిగా

మారుతుంది” అని ట్రంపు ఆకట్టుకునే ప్రకటన వదిలాడు. “ఉత్తర కొరియా వేగంగా అణ్వుస్త్ర రహితమవటానికి తీవ్రంగా యత్నిస్తుంది” “విస్మయ పరిచేంత శక్తితో చరిత్రలో దాదాపు మరెవరికీ రాని గొప్ప అవకాశం మీ మిత్రుడు కిమ్ జోంగ్-ఉన్ కు లభిస్తోంది”.

2. “నేనెవరినీ తొందర పెట్టను. నేనెలాంటి పరీక్షలు కోరను. పరీక్షలు లేనతకాలం మనకి సంతోషం”.

ఉత్తర కొరియాను అమెరికాకు ఉపగ్రహ రాజ్యంగా, అమెరికా సామ్రాజ్యవాద ఆర్థిక స్థితిగతుల పైన ఆధారపడే దేశంగా, రాజకీయంగా మిలిటరీరిత్యా పరాధీనదేశంగా రూపొందేట్లు ఒక దీర్ఘకాలిక వ్యూహంతో అమెరికా వ్యవహరిస్తోంది. ఉత్తరకొరియాను భూమిపై స్వర్గంగా కాకుంటే ఆర్థికసంపన్న శక్తిగా మార్చే వాగ్దానాలకు వేరే అర్థాలు యింతకంటే వుండదు. ❖

(21వ పేజీ తరువాయి)

రాజకీయ పరివర్తన సాకుతో ప్రస్తుత ప్రభుత్వాన్నీ, పరిపాలకుడినీ కాపాడుకునే విధమైన ప్రభుత్వ ప్రకటనను అసమ్మతిని సూచిస్తూ ప్రదర్శనలు కొనసాగుతూనే వున్నాయి. “మేము బొటిఫ్లికా లేని ఎన్నికలను కోరుకుంటే ఇప్పుడు మాకు ఎన్నికలు లేని బొటిఫ్లికాను వుంచారు” అని నిరసన ప్రదర్శకులు నినదిస్తూ వున్నారు. “వారు మమ్మలను పూడ్చిపెట్టాలని చేశారు కానీ వారికి తెలియదు మేము విత్తనాలు లాంటివారమని!” (ఒకనాటి అల్బీరియా వలస పాలకులయిన) ఫ్రెంచి దేశాధ్యక్షుడు ఇమాన్యుయల్ మాక్రాన్ బొటిఫ్లికాకు మద్దతు యిచ్చినందుకు అతనిని సూటిగా ఉద్దేశించి కూడా కొన్ని నినాదాలు చేస్తున్నారు. “నీ దేశంలో సాగుతున్న యెల్లోవెస్టు ఉద్యమకారులను పట్టించుకుంటే అంతే చాలు, మాక్రాన్!” అంటూనే, ఇంకా—“కట్టెలు జాగ్రత్త పెట్టుకో ఈ ఏడాది నీకు అల్బీరియా గ్యాస్ అందదు కదా!!”

ఇదే తరహా సమ్మెల వెల్లువ ఇతర ఉత్తరాఫ్రికా దేశాలలో కూడా సాగుతున్నాయి. మొరాకోలో ఫిబ్రవరి 20న వేలాదిమంది కాంట్రాక్టు ఉపాధ్యాయులు దారుణ పరిస్థితులను

సమీక్షించాలంటూ కాంట్రాక్ట్ పెద్దఎత్తున ప్రదర్శనలు చేశారు. అనేక వేలమంది మునిసిపల్ ఉద్యోగులు ప్రమాదకరమైన తమ పనిపరిస్థితులపట్ల నిరసన వ్యక్తం చేస్తూ 24 గంటలపాటు ప్రదర్శనలు చేశారు.

ట్యునీషియాలో ఉన్నత పాఠశాల ఉపాధ్యాయులు తమను సాధారణ ఉద్యోగులుగా 2018 అక్టోబరు నుండి సమ్మెలో వున్నారు. ప్రాథమిక పాఠశాల ఉపాధ్యాయులు కూడా దిగజారి పోతున్న తమ పనిపరిస్థితుల పట్ల నిరసన తెలుపుతూ పై డిమాండ్లనే వ్యక్తం చేస్తున్నారు. ఫిబ్రవరి 8వ తేదీకి దేశవ్యాప్త సమ్మెకు పిలుపునిచ్చిన ప్రభుత్వానుకూల కార్మిక సంఘాలు, సామూహిక తిరుగుబాటుగా మారే ప్రమాదం వుందని భయపడి తమ పిలుపుని ఉపసంహరించుకున్నారు. నైజీరియా, సూడాన్ దేశాల్లోని ప్రభుత్వాలు కూడా వివిధ వర్గాల ప్రజానీకాన్నుండి యిదే విధమైన నిరసన ప్రదర్శనలు ఎదుర్కొంటున్నారు.

సోషలిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించే దృక్పథంతో ప్రస్తుత పరిపాలనలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలందరూ తమ రాజకీయ పోరాటాలను ఎక్కుపెట్టటం నేటి తక్షణ అవసరం. ❖

పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాలకోసం మత్స్యకారుల జీవితాలను పణంగా పెట్టిన CRZ నియమాలు-2018

సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో ఓట్లను పొందటం కోసం రెండు పాలకపార్టీలు ఒకరినొకరు నిందించుకొంటూ, ప్రజాకర్షక పథకాల ఘనమైన ప్రకటనలెన్నో చేస్తున్నారు. కేంద్ర ప్రభుత్వానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న భాజాపా 2011లో జారీ చేయబడిన నియమాలను సవరిస్తూ తీరప్రాంత నియంత్రణ మండలి (CRZ) 2018 నియమాలును రహస్యంగా విడుదలచేసింది.

ప్రస్తుత సవరణను హైకోర్టు తోసిపుచ్చి నప్పటికీ కేంద్రమంత్రివర్గ అనుమతితో కొత్త నియమాలు జారీచేయబడ్డాయి. హైకోర్టు ఆదేశాలను అడ్రినెస్స్ ద్వారాగానీ, పార్లమెంట్లో ఆమోదం ద్వారాగానీ రద్దుచేయవచ్చు. మంత్రి వర్గ నిర్ణయంద్వారా వీలుకానప్పటికీ బిజెపి ప్రభుత్వం ఈ విధానాలను పట్టించుకోకుండా సవరణ చేసింది.

ఈ కొత్త నియమాల్లో అభివృద్ధిలేని ప్రాంతాల్లో అలల ప్రభావిత ప్రాంతాన్ని 100 మీటర్లనుండి 50 మీటర్లకు, ద్వీపాలలో 50 మీటర్లనుండి 20 మీటర్లకు కుదించారు.

2004లో సునామీ తదనంతరం వచ్చిన చట్టపరమైన యంత్రాంగాన్ని తొలగించారు. సముద్రంలో మురుగు మరియు వ్యర్థాలను కలపటంపై ఉల్లంఘనను గుర్తించడానికి దశల వారీగా వున్న గడువు ముగిసింది.

1991లో తీరప్రాంత నియంత్రణ మండలి చట్టాన్ని అట్టహాసంగా చేసినప్పటి నుండి 25 సవరణలు చేశారు. కానీ ఈ సవరణలేవీ చట్టంలోని పర్యావరణాన్ని మరియు ప్రజల జీవితాలను రక్షించే అంశాలను అభివృద్ధి పరిచేందుకు ఉద్దేశించినవి కాకపోగా ప్రజల ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా ఏర్పరచుకొన్న చట్టాలను నీరుకార్చేవిగా వున్నాయి.

కొత్తగా సడలించిన నియమాలు ఇప్పటికే ప్రమాదంలో వున్న తీరరేఖ వెంబడి వలసలను ప్రోత్సహించటం, నిర్మాణ కార్యకలాపాలను తీవ్రతరం చేయటంకోసం ఉద్దేశించినవి. ఇది స్థిరాస్థి వ్యాపార పరిశ్రమకు, సాగరమాల ప్రాజెక్టు పేరుతో ప్రభుత్వం తీరమండలిలోకి ప్రవేశించడానికి అనుమతిస్తుంది. ప్రభుత్వం ఒకవైపు దీనిని జాతీయ జల మార్గాల చట్టం -2016 క్రింద తీరరేఖలు మరియు నదీ తీరాలలో అసాధ్యమైన సాగరమాల ప్రణాళికను రుద్దడానికి, రెండోవైపున పెద్ద స్థిరాస్థి పరిశ్రమకు

మరియు ప్రైవేటు పర్యాటక ఆస్తి వ్యాపారానికి ఒక వరంగా చేసింది.

ఈ CRZ-2018 పెద్ద, భారీస్థాయి స్థిరాస్థి వ్యాపారం చేసే అక్రమాలను అపరిమితంగా పెంచుతోంది. ఈ కొత్త సవరణలు దేశంలో వివిధ తీరప్రాంతాలపై పర్యావరణపరంగా ప్రతికూల ప్రభావాన్ని చూపడమేగాక, తీరప్రాంత సమాజాలైన, మత్స్యకారులు, కల్లుగీత కార్మికులు, రైతులు ఇంకా చిరు వ్యాపారుల జీవితాలను నాశనం చేస్తుంది. కొత్త నియమాలు మడ అడవులు, పగడాలు, పగడపు దిబ్బలు విధ్వంసం చేయటంద్వారా జీవవైవిధ్యంతో సంబంధం కలిగిన ఇసుక దిబ్బలు, బురద నేలలు, ఉప్పు, చిత్తడి నేలలు, తాబేలు గూళ్ళు మొదలగు జీవావరణం ప్రమాదంలో పడుతుంది.

ఏప్రిల్ 2018లో ముసాయిదా నియమా లను బహిరంగపరిచినపుడు తీరప్రాంత రాష్ట్రాల నుండి దీనికి వ్యతిరేకంగా అనేక అభ్యంతరాలు తలెత్తాయి. కేంద్రపాలిత ప్రాంతాలతో పాటు మిగిలిన వాటాదారులు ముఖ్యంగా సముద్ర పర్యావరణ వ్యవస్థల నిర్వహణ మరియు పరిరక్షణ, తీరప్రాంతాలలో అభివృద్ధి, పర్యావరణ పర్యాటకం, జీవనోపాధి ఎంపిక మరియు కోస్తా సమాజాల స్థిరమైన అభివృద్ధి మొదలైన వాటికి సంబంధించినవి.

(14వ పేజీ తరువాయి)

గడుస్తున్నా ఈ హామీ కార్యరూపం దాల్చలేదు. ఒడిషా ప్రభుత్వం కూడా యాజమాన్యం ఇచ్చిన హామీని కార్యరూపంలో పెట్టటానికి ప్రయత్నించకపోగా, 2018 మార్చి 19న కార్మికులపై, ప్రజానీకంపై క్రూరమైన దమనకాండకు పాల్పడింది.

2013 గ్రామసభ తీర్మానాన్ని ప్రభుత్వం అమలు చేయకుండా, సిఆర్ఎఫ్ బలగాలతో వారిని అణచటానికే చూసింది. యావత్ని యమగిరి పర్వత ప్రాంతమంతా నిరంతరాయ నిర్బంధం నీడలో మనుగడ సాగిస్తోంది. బాక్సైట్ మైనింగ్ను వ్యతిరేకించే ప్రజానీకం నాయకత్వం వహిస్తున్న లింగరాజ్ ఆజాద్ యొక్క ఇటీవలి అరెస్టు దీనికి తాజా ఉదాహరణ.

నియమగిరి పర్వత సానువులలో నివసిస్తున్న ప్రజానీకం ఎన్నో బాధలనునుభవిస్తున్నారు. బాక్సైట్ మైనింగ్ కారణంగా వంశధార నది పూర్తిగా కాలుష్యమౌతోంది. దీని ఫలితంగా ప్రజలు తాగునీటి సమస్యనెదుర్కోవటంతోపాటు, అనేక వ్యాధుల బారిన పడుతున్నారు. అలాగే బూడిద చెరువులు కూడా ఎంతో జీవవైవిధ్యమున్న ఆ ప్రాంతాన్ని నాశనం చేస్తున్నాయి. వీటి నిరోధానికి ప్రభుత్వం చర్యలేమీ తీసుకోకపోగా, ఉనికిలో వున్న చట్టాలను కూడా నిర్వీర్యం చేస్తూ కార్పొరేట్ల ప్రయోజనాలకు తోడ్పడుతున్నది.

ప్రజలు ప్రజాస్వామికవాదులు, బాక్సైట్ మైనింగ్తో సాగిస్తున్న కార్పొరేటు హింసకు వ్యతిరేకంగా గళమెత్తాలి.

2014 జూన్లో శైలేష్ నాయక్ కమిటీ సవరణను ప్రతిపాదించినప్పటి నుండి నేషనల్ ఫిష్ వర్కర్స్ ఫోరమ్ (NFF)తీర రాష్ట్రాలైన మహారాష్ట్ర, కేరళ, పశ్చిమబెంగాల్, తమిళనాడు మరియు గోవాలకు చెందిన అనేకమంది పార్లమెంట్ సభ్యులను న్యూఢిల్లీలోని కాన్సిల్ట్యాషన్ క్లబ్లో కలుసుకొని CRZ చట్టానికి ముసాయిదా సవరణలపై తమ అభ్యంతరాలను ఎత్తిచూపారు. కేంద్రమంత్రి సురేష్ప్రభు అభ్యంతరాల విషయం తాను చూసుకొంటానికి హామీ ఇచ్చాడు కూడా. ఇన్ని ప్రాతినిధ్యాలు, హైకోర్టు ఆదేశాల తరువాత కూడా బిజెపి ప్రభుత్వం కావాలనే కోస్తా ప్రజలను విస్మరించి, పెద్ద పారిశ్రామికవేత్తలకు, స్థిరాస్థి వ్యాపారులకు ప్రయోజనం కలిగించేలా కొత్త నియమాలను ప్రకటించింది. ఇది తీర ప్రాంతాలను ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా చంపడమే.

కొత్త CRZ నియమాలు పూర్తిగా పర్యావరణానికి, సాధారణ ప్రజలకు వ్యతిరేకమైనవి.

ప్రస్తుత CRZ నియమాలు పర్యావరణ పరిరక్షణ చట్టాలను తిరోగమన మరియు ప్రజా ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకంగా మారుస్తున్నాయి. వీటిని రద్దుచేయాలి. భూమిని, తీరప్రాంత సమాజాల జీవనోపాధిని రక్షించుకోవాలనే డిమాండ్తో ప్రజలు ఐక్యపోరాటం ప్రారంభించి నిర్వహించటం తక్షణ అవసరం.

**“భారతదేశంలో ప్రస్తుత వ్యవస్థను మార్చడానికి
పోరాడుతున్న శక్తులు ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళు”**

అంశంపై

రాష్ట్ర సెమినార్

2019 మే 18, 19 తేదీలు - ఎన్.జి.వో హోం - గుంటూరులో

ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభం నానాటికీ తీవ్రతరమౌతున్నది. అధిగమించలేనిదిగా ఇది తయారైంది. ఇది శ్రామిక ప్రజల మధ్య అసంతృప్తి, నిరసన పెరగడానికి దారితీస్తున్నది. భారత సమాజాన్ని ముంచెత్తిన సర్వవ్యాపిత సంక్షోభం, వివిధ సెక్షన్ల ప్రజల మధ్య పెరుగుతున్న అసంతృప్తి, పోరాటాలు ప్రజలు విప్లవాత్మక మార్పు వైపుగా సాగడానికి ఎన్నో అవకాశాలను అందిస్తున్నాయి. అంతర్జాతీయ కేంద్రం లేకపోవడం, మార్క్సిజం - లెనినిజంపైన సిద్ధాంత, రాజకీయ దాడులు సాగుతుండటం అన్నవి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం ఎదుర్కొంటున్న కొన్ని అవరోధాలు.

ఈ పరిస్థితిలో మా కేంద్ర కమిటీ భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం పట్ల ఉన్న బాధ్యతతో చొరవ తీసుకొంది. భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం

ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలూ, సవాళ్లపై ఒక సమాలోచన జరగాలన్న ఉద్దేశ్యంతో 2018 సెప్టెంబర్ 8, 9 తేదీలలో హైదరాబాదులో ఒక జాతీయ సెమినార్ ను నిర్వహించింది. “భారతదేశంలో ప్రస్తుత వ్యవస్థను మార్చడానికి పోరాడుతున్న శక్తులు - ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళు” అన్న అంశంపై జరిగిన ఈ సెమినార్ లో దేశవ్యాపితంగా వివిధ పార్టీలు, సంస్థలు, వ్యక్తులు హాజరై తమతమ అభిప్రాయాలను వెల్లడించారు.

ఇప్పుడు రాష్ట్ర స్థాయిలో అదే అంశంపై ఒక సెమినార్ ను 2019 మే 18, 19 తేదీలలో గుంటూరు పట్టణంలోని ఎన్టీవో హోం లో నిర్వహించేందుకు పూనుకొన్నాము. రెండు రోజుల పాటు జరిగే ఈ సెమినార్ లో వివిధ పార్టీల రాష్ట్రస్థాయి నాయకులూ, ప్రతినిధులూ, మేధావులూ తమ తమ అభిప్రాయాలను వెల్లడిస్తారు.

రెండు రోజుల కార్యక్రమం

మే 18, శనివారం

ఉదయం సెషన్ : 9 గం. నుండి మధ్యాహ్నం 1 గం. వరకు
సాయంత్రం సెషన్ : 3 గం. నుండి సాయంత్రం 6 గం. వరకు

మే 19, ఆదివారం

ఉదయం సెషన్ : 9 గం. నుండి మధ్యాహ్నం 1 గం. వరకు
సాయంత్రం సెషన్ : 3 గం. నుండి సాయంత్రం 6 గం. వరకు

సిపిఐ (ఎం-ఎల్)

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటీ